

PONDĚLÍ, 12. LISTOPADU 2007

PŘEDSEDA: PAN PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:00)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání přerušené ve čtvrtek 25. října 2007 za znovu zahájené.

2. Prohlášení předsednictva

Předseda. – Dámy a pánové, hluboce zarmouceni jsme se dozvěděli o tragické události ve Finsku, kdy bylo osm osob – žáků a učitelů – zabito. Jménem sněmovny bych rád vyjádřil upřímnou soustrast s jejich rodinami a s finským národem.

Skupiny mne žádaly, abych učinil prohlášení týkající se Úmluvy o zákazu použití, skladování, výroby a přepravy protipěchotních min a o jejich zničení (Ottawské úmluvy). Desáté výročí podpisu Úmluvy o zákazu použití, skladování, výroby a přepravy protipěchotních min a o jejich zničení nastane za několik týdnů. Ve dnech 3. a 4. prosince podepsalo v Ottawě 122 států tuto historicky významnou dohodu. Protipěchotní miny nerozlišují mezi civilními a vojenskými oběťmi. Jsou namířeny proti lidem s cílem je zabít či zmrzačit. Uskutečnění tohoto zákazu prostředky Ottawské úmluvy je vítězstvím lidskosti.

Úmluva představuje úspěch rovněž pro mezinárodně propojenou občanskou společnost. Tento dosud nevídaný postup ukázal, jak nevládní organizace a angažované vlády a parlamenty dokáží mimo obvyklá diplomatická fóra zařadit podepsání mezinárodní smlouvy. Mezinárodní kampani za zákaz nášlapných min byla v roce 1997 udělena Nobelova cena jako výraz uznání jejich úspěchů.

Evropský parlament od samého začátku podporoval kampaň za postavení nášlapných min mimo zákon. Po podpisu Ottawské úmluvy začal Evropský parlament vést kampaň s pomocí usnesení, slyšení a stanovisek, aby zajistil její úspěšnou realizaci. Dnes je již jasné, že mezinárodní kampaň měla obrovský úspěch. Více než tři čtvrtiny všech států ratifikovaly Ottawskou úmluvu. Používání protipěchotních min významně pokleslo, stejně jako počet zemí vyrábějících nášlapné miny. I přes tyto úspěchy 69 států stále nášlapné miny nezakázalo. Je tedy zřejmé, že tohoto cíle nemůže být všude dosaženo bez poskytnutí další finanční podpory.

Evropa v poslední době významně přispěla k zavádění Ottawské úmluvy. Od roku 1997 do roku 2004 investovala Evropská unie více než miliardu EUR do boje proti nášlapným minám. Strategie Evropské komise proti minám patří mezi nejúspěšnější kroky v rozvoji evropských vnějších vztahů. Není pouze výrazem humanitárních závazků, ale důležitou investicí do udržitelného rozvoje a bezpečnosti lidstva.

Rada Evropské unie se chystá přijmout novou společnou akci proti nášlapným minám v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Víťame záměr usilovat o celosvětovou ratifikaci Ottawské úmluvy a účinnou hodnotící konferenci úmluvy konané v roce 2009.

Těšíme se na úzkou spolupráci s Radou a s Komisí při provádění této společné akce. Doufám, že již brzy budeme mít příležitost s Radou a s Komisí hovořit o příslušném podnětu týkajícím se tématu nášlapných min a také jejich spolupráce. Naším společným cílem je svět bez min; abychom toho mohli dosáhnout, musí mít Evropská unie soudržnou společnou politiku.

(Potlesk)

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Složení Parlamentu: viz zápis

5. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

6. Termíny dílčích zasedání: viz zápis

7. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

8. Oprava k textu přijatému Parlamentem (článek 204a jednacího řádu): viz zápis

9. Předložení dokumentů: viz zápis

10. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

11. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

12. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

13. Následný postup na základě usnesení Parlamentu: viz zápis

14. Petice: viz zápis

15. Program práce

Předseda. – Konečný návrh pořadu jednání tohoto dílčího zasedání, jak byl ustanoven Konferencí předsedů na jejich jednání v úterý 8. listopadu shodně s články 130 a 131 jednacího řádu, vám byl rozdělán. V tomto návrhu pořadu jednání bylo zažádáno o následující změny:

Úterý:

Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu žádala, aby prohlášení Rady a Komise týkající se lodních nehod v Černém moři bylo na pořadu jednání v úterý odpoledne po zprávě pana Leinena a aby odpolední zasedání bylo následně prodlouženo do 18:30. To by znamenalo, že otázky Komisi by nezačaly dříve než v 18:30, a byly by tak o půl hodiny kratší.

Kdo chce podat odůvodnění pro tento návrh?

Pokud není nikdo, kdo by vystoupil pro nebo proti tomuto návrhu, je tato záležitost uzavřena.

(Návrh nebyl přijat)

Středa:

Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance žádala, aby bylo prohlášení Rady a Komise ohledně situace v Gruzii zahrnuto do společné rozpravy se zprávou pana Obiols i Germy a pana Tannočka a aby bylo odpolední zasedání následně prodlouženo do 18:30 a otázky Radě zkráceny o půl hodiny. Skupina rovněž žádala, aby byla rozprava o Gruzii zahrnuta do předložení návrhů usnesení a aby hlasování o této záležitosti proběhlo na listopadovém dílčím zasedání v Bruselu.

Kdo chce podat odůvodnění pro tento návrh?

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – *(DE)* Pane předsedo, není třeba tento návrh obhajovat: všem je známa situace v Gruzii a je jasné, že když řešíme problematiku sousedících zemí, měli bychom Gruzii zahrnovat. Toto by mělo být ustanoveno, aby se Rada mohla zorientovat. Poté bychom měli tiše postoupit vpřed s usnesením, protože věřím, že je důležité, aby Evropský parlament učinil jasné usnesení týkající se událostí v Gruzii. To by pak následně mělo být přijato v Bruselu. Toto je správný oficiální postup a já doufám, že všichni členové s ním budou souhlasit, abychom mohli v tomto směru pokročit dál.

Předseda. – To bylo odůvodnění. Kdo je pro návrh?

Hannes Swoboda (PSE). – *(DE)* Pane předsedo, chceme vyjádřit svou podporu z velmi důležitého důvodu. Revoluce růží s sebou přinesla do Gruzie mnoho pozitivních aspektů, zejména po režimu prezidenta

Ševarnadzeho. Nyní hrozí velké nebezpečí, že tyto nepopiratelné úspěchy budou zmařeny, pokud nebude kritika opozice vyslyšena.

Podnět Evropského parlamentu by mohl pomoci prezidentu Saakašvilimu vrátit se na správnou cestu, to znamená začít dialog s opozicí.

Rád bych vás, pane předsedo, požádal, abyste zůstal v kontaktu s předsedkyní parlamentu, která je v této oblasti rovněž velmi aktivní, a pokusil se ji přemluvit k dialogu. To je základem této rozpravy a také řešením, proto celou záležitost zcela podporuji.

(Parlament návrh přijal)

Alfonso Andria (ALDE). - *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych se omluvit. Žádal jsem již dříve o slovo, ale i přesto, že jsem povstal a několikrát se snažil tento úmysl dát najevo, nedostal jsem příležitost promluvit. Rád bych pochopil jednu věc. Měl jsem v úmyslu jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu požádat Radu a Komisi o prohlášení o katastrofě v Černém moři. Neslyšel jsem, kdo byl pro a kdo proti, a nejsem si jistý, jaké padlo rozhodnutí. Jak jsem již zmínil, měl jsem to v úmyslu a tento požadavek jsem se snažil naznačit. Chtěl jsem se zeptat přímo pana předsedy: mělo by existovat prohlášení Rady a Komise o katastrofě v Černém moři. Žádám pouze o ujasnění, jak Parlament rozhodl.

Předseda. – Pane Andrio, mějte prosím strpení. Jasně jsem vyvolával poslance, kteří by chtěli návrh odůvodnit. Nikdo se nepřihlásil. V místnosti ani nebyli přítomni ti, kteří jsou za řízení celého postupu zodpovědní. Díval jsem se velmi pečlivě a nenašel se vůbec žádný příspěvek, ani pro odůvodnění či podporu návrhu, a proto se sněmovna rozhodla, že nikdo nebude mít potřebu vyjádřit se proti návrhu, pokud nebyl odůvodněn. My zde jsme se, stejně jako v plénu, shodli, že tento návrh tedy nebude brán v potaz a nebude na pořadu jednání. Nyní proto žádám, abychom postupovali tak, jak jsme se právě dohodli.

Alfonso Andria (ALDE). - *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi prosím podat vysvětlení. Postavil jsem se a dával znamení, dokonce i slovně, ale předseda mi naznačil, že mám přestat. Postavil jsem se několikrát. Žádám vás, abyste tento podnět zahrnuli na pořad jednání a zajistili vydání prohlášení Rady a Komise. V každém případě na začátku zasedání pan předseda zmínil žádost skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

Nechápu, proč nemůžeme mít rozpravu z důvodu, že žádost byla omylem opominuta. Žádal jsem o slovo, dokonce jsem povstal, ale nikdo to nezaznamenal.

Předseda. – Tady v plénu si toho nikdo nevšiml, a proto jsem vám to také tak řekl. Pokud však máte pocit, že je to důležité, můžeme o celé záležitosti s radostí hlasovat.

Předseda skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu si přeje promluvit.

Graham Watson (ALDE). - Pan předsedo, vím, že se můj kolega pokusil pronést poznámku, když jste záležitost přednesl, ale jsem přesvědčen, že by bylo užitečné ujasnit komoře jednu věc: netoužíme po rozpravě o této záležitosti v Radě a v Komisi; víme, jak málo času s Radou tento týden máme. Pokud by však bylo vydáno prohlášení Komise a my bychom mohli vést rozpravu na jeho základě, pak by to bylo dostatečné.

(Parlament návrh zamítl)

*

* *

(Plán práce byl tímto přijat)⁽¹⁾

*

* *

16. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Kinga Gál (PPE-DE). - *(HU)* Minulý týden již potřetí zorganizovala Maďarská akademie věd světové vědecké fórum ve spolupráci s EU, organizací UNESCO a Mezinárodní radou pro vědu. Vědci a tvůrci politik z více

⁽¹⁾ Podrobnosti změn v plánu práce: viz zápis.

než 60 zemí se zúčastnili tohoto světového vědeckého fóra, včetně 4 hlav států, generálního ředitele organizace UNESCO a Komise pro [...] (zvolání: „Omlouvám se, pane předsedo, ale takto nemohu dále pokračovat!“)

Poté, co László Sólyom, prezident Maďarské republiky, doporučil ve svém projevu vytvoření světové organizace pro životní prostředí, vedení programu OSN pro životní prostředí oznámilo založení nové mezinárodní organizace. Na světovém fóru bylo doporučeno, aby parlamenty v co nejvíce zemích vytvořily institut komisaře zodpovědného za budoucí generace.

Hlavním posláním světového fóra je skutečnost, že věda a politika musí jednat společně, aby zastavily změny klimatu a ničení životního prostředí. Podle účastníků vznikl v Budapešti „vědecký Davos,“ jinými slovy, Budapešť nyní pro vědu znamená to, co Davos pro ekonomiku.

Další událostí v řadě bude v roce 2009 v Budapešti setkání ministrů pro vědu, vzdělání a finance z celého světa jako hlavní událost Roku tvořivosti. Ráda bych Komisi i vás požádala, abyste událost a myšlenku, která za ní stojí, podpořili, protože musíme bránit sami sebe a budoucí generace stejně jako životní prostředí a udržitelnost. Pane předsedo, děkuji za slovo.

Eluned Morgan (PSE). - Pane předsedo, jedním z největších problémů politiky EU je uplatňování. To platí zejména pro směrnice týkající se Lisabonu a změn klimatu.

Dne 4. ledna 2006 měla být ve všech členských státech zavedena směrnice o energetické náročnosti budov. To by vedlo k obrovským úsporám energie. Problémem však je, že pouze osm států oznámilo přechod včas. To znamená, že všechny následující státy nezavedly zákon, který samy podepsaly: Francie, Itálie, Belgie, Lucembursko, Velká Británie, Španělsko, Rakousko, Finsko, Švédsko, Estonsko, Lotyšsko, Polsko, Česká republika Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Řecko, Kypr a Malta.

EU ztratí svou důvěryhodnost a její snahy o snížení emisí uhlíku nebudou brány vážně, pokud se nebudeme řídit zákony včas. Naléhavě vás žádám, abyste sdělili členským státům, které jsem právě vyjmenovala, aby urychlily zavádění této důležité směrnice.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). - (RO) Bezpečnost italských občanů na území Itálie spadá do výlučné soudní pravomoci italské vlády. Rumunská vláda se v žádném případě nemůže vměšovat. To, co rumunská vláda může učinit, a již také učinila, je spolupráce při poskytování veškerých informací potřebných pro zabraňování možné trestné činnosti páchané rumunskými občany.

Dosud italská vláda neměla žádnou strategii pro zlepšení situace Romů na svém území. Nejlepším důkazem je skutečnost, že italská vláda nepožádala o peníze z evropských fondů na integraci Romů, přestože bylo zřejmé, že Romové představují problém, který vyžadoval řešení již několik let.

Členské státy Evropské unie mají právo vypovědět občany, kteří páchají trestnou činnost, ale žádná ze zemí Evropské unie nemá právo vypovědět evropské občany, kteří by mohli být zločinci, aniž by spáchali čin zasluhující odsouzení.

Směrnice 38 z roku 2004 jasně vysvětluje tyto situace a vyhláška italské vlády naplňuje evropské směrnice překračuje.

Evropský parlament a evropsští úředníci by měli zaujmout stanovisko ohledně vyhlášky 181 z 1. listopadu 2007 a požádat italský parlament o konečnou verzi zákona, který je po všech stránkách v souladu s obsahem evropské směrnice.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Pane předsedo, bývalý francouzský prezident a hlavní tvůrce ústavní smlouvy, která byla odmítnuta v referendu ve Francii a Holandsku, Valéry Giscard d'Estaing uvedl, že reformní smlouva přijatá v Lisabonu není nic víc než pozměněná verze ústavní smlouvy, ze které byly odkazy na ústavu záměrně odstraněny.

Dovolte mi ocitovat jeho výrok: „především odvrátit hrozbu referenda tím, že odstraníme veškerá slova týkající se ústavy,“ konec citátu.

Právě tak se občané EU dozvěděli, že referendum o reformní smlouvě je hrozbou pro Evropu, a autoři této smlouvy připouští, že dochází k záměrným manipulacím, aby byli evropská občané podváděni.

Tato ostudná výpověď ukazuje, že referenda o smlouvě jsou potřebná, ale před jejich uspořádáním je třeba otevřeně diskutovat, v neposlední řadě ve fóru Evropského parlamentu. Naši voliči musí přesně vědět, co tento dokument opravdu představuje.

Věra Flasarová (GUE/NGL). - (CS) Dámy a pánové, při nedávném setkání s občany v České republice jsem byla upozorněna na to, že jsou zde lidé, kteří mají i nadále problémy s nedořešenou jednotnou legislativou v rámci členských zemí Evropské unie. Jedná se o posuzování úlev pro hendikepované občany při jejich cestách mimo vlastní stát. Již jsem letos na půdě Parlamentu hovořila o tom, že sjednocení legislativy, které by umožnilo lidem s různým stupněm tělesného a mentálního znevýhodnění obdržet jednotný dokument opravňující k úlevám v celé Unii, by přispělo k jejich snazšímu uplatnění práva na volný pohyb osob, a tím i širšímu zapojení do naší společnosti.

Dalším problémem, který zazněl z úst občanů a zaslouží si pozornost, je problematika časové délky výzev k předkládání projektů na čerpání finančních prostředků z Evropského sociálního fondu. Oceňuji, že peníze z fondu plynou k těmto potřebným, ale stihnout zpracovat a předložit projekt od začátku výzvy do její uzávěrky v termínu je podle názoru organizací zastupujících občany s hendikepem i pro zdravého člověka někdy až nadlidský výkon, natož pro občany se zdravotním postižením. Víím, že navrhovaná reformní smlouva Evropské unie lépe zohledňuje postavení osob zdravotně postižených, ale nevyřeší vše. Je tedy nutné zamyslet se nad tím, zda si tito lidé nezaslouží naši větší pozornost. Kde je hranice mezi zdravým a nemocným? Kdo pomoc přijímá a kdo ji poskytne? I my můžeme být jednou na druhé straně.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Pane předsedo, polský tisk sdělil, že jména dvou polských žen byla opomenuta na památníku v Madridu připomínajícím oběti teroristického útoku dne 11. března 2004. Chybějící jména jsou Danuta Teresa Szpilaová a Alina Maria Bryková. Jejich rodiny se cítí dotčeny. Památník byl odhalen před osmi měsíci.

Byla rovněž vynechána jména přistěhovalců z Maroka a Rumunska. Proto se nyní ptám svých španělských kolegů: Byla tato chyba již napravena? Proč tato jména nebyla na památník napsána? Rád bych požádal také vás, pane předsedo, abyste o tuto záležitost projevil zájem a angažoval se v ní.

Dimitar Stoyanov (ITS). - (BG) Pane předsedo, poslanci a poslankyně, Ahmed Dogan, vůdce protiústavní strany turecké menšiny Hnutí za práva a svobody, která má mandát bulharské vlády, sdělil v noci před rozhodujícím kolem místních voleb, že obchodování s hlasy je v Evropě naprosto běžné. Tento ostudný výrok vyvolal oprávněnou zlobu bavorského ministra pro evropské záležitosti Markuse Soedera. V rozhovoru pro *Die Welt* Soeder požadoval, aby bylo provedeno vyšetřování a fondy EU se pro Bulharsko uzavřely.

Hnutí za práva a svobody je politickým dědicem turecké teroristické organizace. Ahmed Dogan byl jejím zakladatelem, za což byl odsouzen a vězněn jako terorista. Politická strana Ataka byla od samého začátku proti existenci této struktury podobné mafii, jejíž peníze jsou používány na obchodování s hlasy i pro ekonomické vydírání a diskriminaci bulharských občanů v jejich vlastní zemi.

Zastavení čerpání z evropských fondů se bude rovnat potrestání bulharských občanů díky politickým mafiánům. Proto je lepší zastavit samotného Dogana! Pokud považuje obchodování s hlasy za evropskou metodu, pak si dokážete představit, jak se čtyři zástupci Hnutí za práva a svobody dostali do skupiny liberálů zde, v Evropském parlamentu!

Tento Parlament by měl odsoudit protidemokratická prohlášení Ahmeda Dogana a ustanovit výbor pro vyšetřování průběhu posledních místních voleb a voleb do Evropského parlamentu v květnu tohoto roku. Děkuji vám.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). - (CS) Dámy a pánové, definitivní rozhodnutí o vstupu devíti členských států Evropské unie do Schengenu přijali s radostí také občané České republiky. Kromě oficiálních změn v bezpečnostním systému a v ochraně hranic přinese volný pohyb zboží a osob také některé překvapivé komplikace. Na nedávné schůzce regionálních autorit jižních Čech, Bavorska a Horního Rakouska zmínili někteří experti, že novou překážkou na bývalých hranicích by se mohla stát tzv. bezzásahová zóna Šumavského národního parku. Některé turistické cesty z Bavorska končí totiž na hranicích oné bezzásahové zóny a přísné ekologické zákony nedovolují, aby na českém území pokračovaly. Naše hranice se Spolkovou republikou Německo a s Rakouskem byly v době nepříliš vzdálené součástí železné opony, která od sebe téměř neprodyšně oddělovala komunistické totalitní režimy a demokratický svět. Nyní se můžeme dočkat situace, kde místo železné opony bude lidi v našem regionu oddělovat zelená opona.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Pane předsedo, prosím za prominutí, ale v předposlední intervenci bylo v německém překladu našeho jinak naprosto výborného tlumočnicka uvedeno, že pan Soeder je bulharský ministr pro evropské záležitosti. Považuji za důležité zmínit, že ve skutečnosti je to bavorský ministr pro evropské záležitosti, což dokazuje, jak je důležité, že kromě audiovizuálních záznamů dostáváme i písemný zápis.

Předseda. – To bychom měli zaznamenat.

Pan Dincu má nyní slovo. Je přítomen?

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedo, toto je rozprava dle postupu zvednuté ruky.

Jak se tomuto členu podařilo upoutat vaši pozornost, aniž by zde byl?

Předseda. – Chápu, že máte zájem na postupu zvednuté ruky, takže jste úspěš!

Kristian Vigenin (PSE). - Pane předsedo, rád bych zaměřil vaši pozornost na vzrůstající aktivitu krajně pravicových extremistických skupin, na jejichž činy často zapomínáme či je dokonce omlouváme.

Za necelý poslední měsíc jsme se stali svědky mnoha znepokojujících událostí. V říjnu skupina mladých Italů znesvětila památku holocaustu, když dávala hlasitě najevo svou přízeň Hitlerovi a koncentračnímu táboru v Dachau. Španělsko zažilo rasistické útoky proti přistěhovalcům v Barceloně a Madridu. Polovojenská garda v Maďarsku ukázala svou násilnickou tvář v Budapešti. V poslední době slyšíme krajně pravicové názory, které jsou v protikladu k základním evropským hodnotám a které zamořují politický život v Belgii a Itálii a ovlivňují politická rozhodnutí a politické dění.

Zvláštní pozornost bychom měli věnovat krajně pravicovému shromáždění, které se konalo minulý týden v Praze a které mělo snahu oslavovat protizidovské čistky z 9. listopadu 1938 známé jako křišťálová noc. Všechny tyto události se stávají součástí našeho každodenního života. Je na čase se probudit. My, poslanci Evropského parlamentu, bychom měli vést boj za zásady, které nás do této sněmovny přivedly: mír, demokracie, tolerance, spravedlnost a solidarita. Dovolte mi zdůraznit, že přítomnost krajně pravicové politické skupiny na půdě tohoto Parlamentu dodává podporu extremistům v celé Evropě. Mou jedinou nadějí je, že zneužívání demokracie bude brzy zastaveno.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedo, je téměř jisté, že virus způsobující kulhavku a slintavku, které byly příčinou obrovských škod na britském hospodářství v létě loňského roku, unikl z laboratoře Pirbright v Surrey. Tato instituce je referenční laboratoří EU a předpokládá se, že bude naše zvířata chránit před nakažlivými chorobami a nestane se příčinou epidemií díky naprosté neschopnosti.

Během posledních dvou týdnů se tato laboratoř stává hlavní příčinou dalšího selhání. Vydává množství zmatečných a někdy protichůdných výsledků ohledně kulhavky a slintavky na základě vzorků zaslaných z Kypru. Toto očividně nezodpovědné chování má závažné důsledky pro stovky farmářů na ostrově. Kyperské úřady obviňují ze zmatků Evropskou komisi a občané jsou pochopitelně poněkud znepokojeni.

Dříve než laboratoř Pirbright udělá další nebezpečnou chybu, mohl byste požádat Komisi, aby tuto laboratoř vyškrtla ze seznamu referenčních laboratoří pro testování zvířat a nahradila ji důvěryhodnějším zařízením, již kvůli zemědělcům?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Pane předsedo, rád bych připomenul téma, které nás nedávno znepokojovalo; konkrétně změnu z letního času na zimní (a následně zpět v březnu).

Říká se, že to přináší významné úspory díky nižší spotřebě elektrické energie. Zdá se mi, že to tak není, protože množství světla se v žádném případě nemění. Nemění se ani spotřeba elektrické energie na pouliční osvětlení, protože to je regulováno automaticky v závislosti na množství přirozeného světla.

Spotřeba elektřiny v průmyslových provozech se nemění. Jediná menší úspora vzniká díky spotřebě elektrické energie v domácnostech, ale musí se tisknout nové jízdní řády, vlaky jsou zastaveny, není to příjemné pro staré občany ani pro děti, dochází k narušení informačních systémů. Byl bych rád, pane předsedo, pokud by Parlament slyšel od Komise rozhodnou informaci, která by se týkala přínosů a ztrát způsobených touto změnou.

James Nicholson (PPE-DE). - Pane předsedo, rád bych sněmovnu upozornil na návrh Mezinárodní federace fotbalových asociací FIFA, řídicího orgánu fotbalu, aby bylo hráčům narozeným v Severním Irsku umožněno reprezentovat Irsko. Fotbalový tým Severního Irsku má slavnou historii již po několik desetiletí a mnoho týmů bylo dobrých a porazilo mnoho velikých států Evropy. V této době čelilo Severní Irsko mnoha obtížím, stejně jako v posledních 30 letech, ale fotbal měl stále schopnost poutat lidi k sobě. A tak říkám federaci FIFA jasně: Pouštíte se na špatnou cestu, toto by Severnímu Irsku rozhodně nepomohlo při jeho snahách o budoucí rozvoj, zejména nyní, v době, kdy jsme věřili, že se vše vrací do normálního stavu.

Glyn Ford (PSE). - Pane předsedo, rád bych vznesl problém firmy Cadbury Schweppes, která v mém volebním obvodu právě oznámila, že hodlá zavřít svou továrnu v Keynshamu a přesunout výrobu do Polska, čímž se zruší 500 pracovních míst. Proti tomu se postavili britské i polské odbory, protože jsou přesvědčeni, že je to důkazem snahy firmy Cadbury Schweppes o co nejnižší náklady, protože lidé jsou ochotni akceptovat tu nejnižší nabídnutou mzdu.

Čokoláda se v Keynshamu vyrábí 250 let, a téměř 100 let ji vyrábí firma Cadbury Schweppes. Zanikne zde 500 pracovních míst, ale díky lavinovému efektu, který postihne subdodavatele, jich zanikne zhruba 1 500.

Cadbury Schweppes doufá, že získá evropské peníze na přemístění výroby. Naprosto podporuji evropské projekty na vytváření pracovních míst a doufám, že Komise bude v této činnosti pokračovat – ať ve Velké Británii, Polsku či jinde – ale peníze Evropské unie jsou určeny na tvorbu pracovních míst, ne na jejich přemísťování. Doufám, že Komise jasně pochopí, že nechceme, aby platila za zrušení těchto pracovních míst.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedo, integrace EU prochází několika fázemi. Jako důsledek provedení Schengenské dohody se připojí další skupina zemí do prostoru, kde byla zrušena omezení a kontroly na hranicích. Vítáme tuto skutečnost, protože velká část polské východní hranice je nyní hranicí EU.

Vstup schengenských ustanovení v platnost zavazuje Polsko k provádění zvláštních kontrol na této hranici. Mám na mysli zejména hranici s Ukrajinou, zemí, která se stává důležitým partnerem EU od svého hospodářského a demokratického přechodu. Polsko a Ukrajina jsou spojeny dlouhou historií jako sousedé. Dnes potřebujeme zejména užší kontakt a spolupráci mezi našimi občany a našimi národy.

Musíme proto vytvořit vhodné podmínky a učinit přechod ukrajinsko-polské hranice co nejpohodlnější – to znamená hranice Ukrajina-EU – a udržet nezbytné administrativní požadavky a náklady co nejnižší. Neměla by to být hranice, která rozděluje, ale hranice sousedské spolupráce, která v budoucnu bude již pouze formální, poté, co se Ukrajina stane plnohodnotnou součástí EU – a doufejme, že se tak stane.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Pane předsedo, dámy a pánové, ráda bych promluvila o situaci, která nastala v souvislosti s rumunskými Romy v Itálii. Je politováníhodné, že se musela stát taková tragédie, aby se Itálie rozhodla, což si každý vykládal rozdílným způsobem, osvětlit tento problém, který jsem na každém fóru opětovně předkládala nesčetněkrát.

Právě v této komoře jsem vždy zmiňovala nedostatečnou politiku pro integraci Romů během přístupových rozhovorů s Rumunskem a Bulharskem. Pokud menšiny opouštějí rodnou vlast v naději na lepší život, to je také problém. Obrovským problémem pak je, že dochází k diskriminaci přímo na hranicích Evropské unie a určité menšinové skupiny jsou nuceny rodnou zem opustit.

Nastal čas, abychom vytvořili společnou strategii, kterou jsme odhlasovali v našem rozhodnutí v dubnu 2008 – tento Parlament hlasoval pro – ve kterém jsme žádali Komisi, aby naléhala na členské státy, aby strategii vytvořily. Rumunsko, Bulharsko, Maďarsko a Slovensko již strategii vytvořily a účastní se programu Desetiletí romské integrace.

Pokud nebudou pokyny z roku 2005 a rozhodnutí Parlamentu pro Komisi či další členské státy uspokojivé, musí být tento problém znovu projednán. Nepotřebujeme vytvořit pouze společnou strategii týkající se Romů, ale s ohledem na naléhavost vytvoření této strategie a její závažnost potřebujeme rovněž rychlé vytvoření takzvaného fondu EU v zájmu naprosté integrace Romů, zejména abychom zabránili jejich vyloučení ze vzdělávacího procesu.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Pane předsedo, dnes jsem měla hovořit o situaci v Barmě, ale informace, kterou jsem dostala, mě nutí zaměřit vaši pozornost opět na Rusko.

Během příprav na summit Evropské unie v Mafse se v ruském městě Kazani, 720 km od Moskvy, odehrávalo další kolo dlouhotrvajícího sporu mezi ruskými úřady a médii. Tentokrát byla v roli oběti Natália Petrovová, režisérka dokumentárních filmů zaměřených mimo jiné na Čečensko. V roli trýznitelů byli příslušníci místní policie v civilu.

Zatkli paní Petrovovou u ní doma před zraky jejích rodičů a malých dětí. Během zatčení ztratila vědomí, několikrát byla uhozena a popálena cigaretami. Probrala se na policejním ředitelství, odkud byla po několika hodinách propuštěna. Jedna z dcer novinářky rovněž utrpěla zranění jako její matka. Je toto standardní

chování policie v demokratické zemi, která je členem Rady Evropy? Jsou tyto události patřičně zdůrazňovány na fórech, aby si Evropa uvědomila, co se v Rusku ve skutečnosti děje?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Rád bych využil zahájení plenárního zasedání Evropského parlamentu, abych vyjádřil naši podporu zaměstnancům společnosti Gestnave a Erecta, kteří zarputile a odvážně pokračují v boji za integraci do společnosti Lisnave. Tato integrace, pokud jí dosáhnou, je uskutečněním toho, co je ustanoveno dohodou podepsanou před 10 lety mezi Portugalskem a skupinou Mello v rámci restrukturalizace loďářského průmyslu na poloostrově Setúbal a co je rovněž zahrnuto v portugalském zákoníku práce.

Na závěr bych rád vyjádřil naši plnou podporu mnoha snahám, které zaměstnatci společností Gestnave, Erecta a Lisnave během posledních let učinili, aby se domohli zákona a dosáhli spravedlnosti pro zaměstnance a budoucnost loďářského průmyslu v Portugalsku.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedo, poslední volby v Irsku ukázaly, že podpora reformní smlouvy je extrémně nízká, když necelých 25 % bylo pro a 62 % bylo nerozhodnuto. Již tento týden legislativní návrh Komise pracovního programu pro rok 2008 uvádí, že práce budou pokračovat, aby firmám bylo umožněno zvolit si základ daně v celé EU.

Dr. Sean Barrett, docent ekonomie na Trinity College v Dublinu, dnes sdělil, že snížení sazby daně pro právnické osoby v Irsku z 50 % v 80. letech dvacátého století na 12,5 % o deset let později považuje za nejdůležitější politické opatření dosažené transformací Irska.

Návrh základu daně pro celou EU s nebezpečnou možností vybírat daně právnických osob dle prodejů založených na sazbě v každé zemi podkopává důvěru a přispívá ke zvyšujícímu se euroskepticismu v Irsku a je do značné míry nevhodný v kontextu ratifikace reformní smlouvy.

Proto žádám, aby byl tento problém Komisí neprodleně projednán. Měli bychom se soustředit na důležité části navrhované smlouvy a skutečné překážky na vnitřním trhu, ne poškozovat nové trhy, přicházející investice a budoucí ratifikaci smlouvy tím, že budeme pracovat na nerozumném, nevěrohodném, tedy nepřijatelném návrhu společného základu daně.

Předseda. – Komisař Figel je přítomen, takže si jsem jistý, že si vše dobře zaznamenal.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Letošní 17. listopad má pro české a slovenské občany stejný symbolický význam jako pro německé občany pád Berlínské zdi.

Před osmnácti lety padl v těchto zemích barbarský totalitní režim. Následně se Češi a Slováci opět stali součástí Evropy. 17. listopad je proto stále živé výročí, symbol důležitých událostí, které si je třeba stále připomínat. Spojená Evropa je založena nejen na porážce nacismu, ale i komunismu. A tak stejně jako opomíjení nacistických zločinů a nepotrestání zločinců představuje pro Evropu hrozbu, to samé platí o zločinech komunistického režimu.

Ráda bych zde připomněla odkaz papeže Jana Pavla II., jehož slavný výrok „Nebojte se!“ byl důležitou ukázkou solidarity ve slovenském disentu. Ráda bych také zmínila prezidenta Reagana, jehož slova o říši zla z něho učinila i našeho prezidenta, i když jsme ho nikdy nevolili. Komunismus byl poražen odvahou žen a mužů; nespravedlnost ustoupila spravedlnosti. Svoboda je velký dar a já jsem ráda, že to dnes mohu prohlásit jako poslankyně Evropského parlamentu.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Převážná většina Evropského parlamentu byla oprávněně znechucena událostmi v Itálii, avšak skrývá se zde i velká přetvářka, dámy a pánové. Jako bychom nevěděli, že 3 – 4 miliony Romů žijí v Rumunsku v nevyhovujících podmínkách; jako bychom nevěděli, že v Evropě žije 12 milionů Romů. To je důkazem, že Evropská unie nemá politiku zaměřenou na menšiny, na menšiny původního obyvatelstva, na Romy, ani na menšiny migrantů.

Jsem potěšen a hrdý, že evropští socialisté v Itálii odsoudili princip kolektivní viny, a byl bych rovněž potěšen, pokud by má skupina učinila stejně v souvislosti s kolektivním hodnocením maďarské menšiny žijící na Slovensku.

Pane předsedo, velice rád bych na tomto zasedání Parlamentu požádal, aby v Evropském parlamentu byla ustanovena alespoň jedna osoba odpovědná za záležitosti menšin, aby se podvýbor pro lidská práva stal plnohodnotným výborem a aby se konečně začalo provádět určité pozorování, protože současný předseda je doopravdy nakloněný menšinám. Děkuji vám.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Nedávno jsme byli svědky čtvrtého výročí zatčení Michaila Chodorkovského a Platona Lebeděva, který má srdeční problémy a trpí žloutenkou. Je nepřijatelné, aby tito dva muži zůstali ve vězení v sibiřském městě Čita v rozporu s ruskými zákony.

Z podvodných pohnutek byly jejich žádosti o předčasné propuštění, které ruské zákony umožňují, i přes dobré chování zamítnuty. Toto byl zcela určitě krok namířený na udržení opozice v pozadí před volbami příští rok.

Když naše skupina před dvěma týdny přijela do Moskvy, setkal jsem se s právníkem pana Chodorkovského Jurijem Schmidtem. Setkali jsme se i s dalšími představiteli memoranda, Garry Kasparovem a Grigorijem Javlinským, všichni potvrdili, že Yukos představuje politický problém. Proto žádám EU, aby se intenzivněji zabývala porušováním lidských práv během rozhovorů s Ruskem. Nejedná se o odplatu, ale o lidskost a spravedlnost.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych promluvil o tragické politické situaci v Libanonu a roli, kterou by EU měla urychleně začít hrát. Dnešek je typický pro tuto krizi, protože byla opět odložena volba prezidenta republiky.

Místní spory o moc, které Libanon sužují, jen prohloubily rozkol mezi politickými skupinami. Následkem toho jsou občané drženi jako rukojmí, hovoříme o riziku vypuknutí občanské války a celá oblast je velmi nestabilní.

EU, která je partnerem Libanonu, se řídí akčním plánem určeným politikou sousedství. EU a její členské státy přispívají ze 40 % na mezinárodní rozvojovou pomoc. Unie plní závazky posilovat mírové síly. To všechno však ztrácí smysl pokud nebude dosaženo národní dohody o odvrácení krize. Cesta vpřed je složitá, ne-li nemožná, díky nezdaru s prezidentskými volbami. Unie musí hrát roli schopného vyjednávače a podnítit skutečný dialog. Nemáme čas na rozmýšlení; nemůžeme jen čekat a pozorovat.

Gerard Batten (IND/DEM). - Pane předsedo, Evropský soud pro lidská práva nedávno učinil rozhodnutí s dalekosáhlými důsledky. Jednalo se o případ Sdružené společnosti strojvedoucích a topičů proti Velké Británii. Týkal se pana Jaye Leeho, který byl členem této společnosti a Britské národní strany. Pan Lee byl kvůli členství v Britské národní straně vyloučen z uvedené společnosti. Soud tento krok podpořil.

Britská národní strana je politická strana, jejíž kořeny spadají do neonacismu. I přesto je dle britských zákonů členství legální. Britská vláda připustila, že zákon o odborech musí být změněn, aby odbory mohly vyloučit členy, jejichž politické názory považují za nevhodné.

Odbory mají společně hájit zájmy svých členů na pracovišti, ne rozhodovat o tom, jaké politické názory jsou přípustné, či nepřípustné. Rozhodnutí soudu je tak dalším hřebíčkem do rakve britských svobod.

Toomas Savi (ALDE). - Pane předsedo, minulý týden nás šokovaly násilné střety mezi protestanty a policií v gruzínském Tbilisi. Skutečnost, že prezident Michail Saakašvili vyhlásil stav nouze, aby zabránil vzpourám a provedl tvrdý zákrok, je znepokojující.

Podle prohlášení zúčastněných neměly vzpoury nic společného s vnějšími vlivy, ale byly výrazem hluboké nespokojenosti s vládou.

Prezident Saakašvili vše dramatizoval, protože násilí není nejvhodnějším řešením oprávněných obav opozice. Prezident Saakašvili navíc prohlásil, že v lednu 2008 se budou v Gruzii konat prezidentské volby.

Neměli bychom tyto nepokoje přehlížet. EU Gruzii jako zemi určené v rámci evropské politiky sousedství poskytla radu týkající se změn režimu. Měli bychom se zeptat sami sebe, zda jsme učinili vše, co jsme mohli, abychom se vyhnuli krizi, a zda si navíc můžeme být jistí, že se situace nebude opakovat v některé z dalších zemí určené.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Pane předsedo, na nedávném summitu v Mafře navrhla ruská strana založení instituce pro sledování situace týkající se lidských práv v zemích EU. Ruští zástupci schválili tento podnět jako politické opatření na vyrovnání přetrvávající kritiky EU ohledně zhoršujícího se stavu lidských práv v Rusku. Zmiňovaná instituce by byla financována Ruskem.

Myslím si, že vedení EU by se mělo v zásadě takovým snahám o zpolitizování problematiky lidských práv vyhnout. Je pravda, že existují určité přiměřené mechanismy ohledně dialogu o lidských právech mezi EU a Ruskem. Tyto mechanismy však bohužel nebyly přiměřeně používány, zejména kvůli nedostatečné odezvě Ruska na problémy přednesené EU.

Vycházíme-li z tohoto názoru, mohli bychom si představit, že příště bude prezident Ahmadínedžád trvat na založení Íránem financované instituce pro lidská práva a studia holocaustu na území EU. Jsem přesvědčen, že podobné snahy mohou pouze zdiskreditovat ušlechtilé důvody pro ochranu lidských práv.

PŘESEDÁJÍCÍ PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

17. Úloha sportu ve vzdělávání (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem (A6-0415/2007) je zpráva Pála Schmitta jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání o úloze sportu ve vzdělávání (2007/2086(INI)).

Pál Schmitt (PPE-DE), zpravodaj. – (HU) Paní předsedající, komisaři, dámy a pánové, dovoluji mi nejprve vyjádřit poděkování za četné připomínky a doporučení ke zlepšení, jež byly zaslány v souvislosti s mou zprávou. Mým cílem bylo hovořit o posílení úlohy školní tělesné výchovy a sportu ve vzdělávání.

Téměř čtvrtina dětí žijících v Evropské unii trpí nadváhou, přičemž 50 % těchto dětí vykonává sportovní činnost pouze v hodinách školní tělesné výchovy, zatímco počet hodin tělesné výchovy trvale klesá. Tento nebezpečný proces vede k tomu, že se v Evropě vyskytuje stále častěji diabetes, vysoký krevní tlak, nemoci oběhového a nervového systému, míšní a cévní choroby, a to bude mít v budoucnosti za následek výrazné zvýšení výdajů na zdravotní péči v jednotlivých členských státech.

Nemůžeme si dovolit smířovat se s pasivním životním stylem a každodenním sedavým způsobem života typickým pro dospívající lidi v Evropě tím, že budeme zanedbávat tak jednoduchý a zároveň účinný nástroj, jakým jsou hodiny tělesné výchovy. Je mou povinností a odpovědností jako bývalého olympionika, aktivního sportovního funkcionáře a přirozeně také jako poslance Evropského parlamentu najít způsob, jak by se Unie mohla podílet na boji proti obezitě žáků, podpoře zdravého aktivního způsobu života a vytvoření podmínek pro zdraví dospívajících lidí v Evropě, a dále na procesu vzdělávání prostřednictvím sportu.

Dovolte mi, abych poblahopřál hlavám členských států k jejich moudrému rozhodnutí při poslední vrcholné schůzce v Lisabonu nezapomínat na sport a udělit Unii právo iniciovat návrhy zákonů v oblasti sportu v návaznosti na schválení reformní smlouvy. Komise vypracovala řadu programů na podporu zdravého způsobu života a v oblasti zdravé výživy, ale tyto programy nejsou dostatečně koordinované. Větší úloha v jejich zavádění musí být dána odborníkům z oblasti sportu, učitelům tělesné výchovy a trenérům.

Je zapotřebí říci, že bílá kniha o sportu, kterou Komise zveřejnila v červenci, a akční plán k této knize jsou krokem správným směrem. Počítáme rovněž se spoluprací Komise při podpoře výzkumu, který je nezbytný pro odborníky z oblasti sportu, a při získávání statistických údajů za účelem měření sportovní činnosti žáků a jejich tělesné kondice.

Osobně se domnívám, že je důležité, že s využitím dalšího vzdělávání a rámce boloňského procesu můžeme podpořit mobilitu a trvalé vzdělávání trenérů a učitelů tělesné výchovy, můžeme vzájemně uznávat stupně, které jsou potvrzením jejich kvalifikace, a můžeme napomáhat účinnější spolupráci organizací odborníků z oblasti sportu.

Kromě tělesných cvičení rozvíjí tělesná výchova tak významné kvality, jako je vytrvalost, týmová spolupráce, vůle, a smysl pro fair play, z nichž mladí lidé, kteří nám jsou svěřeni, budou čerpat výhody po celý život. Sportovní zařízení a tělocvičny jsou v členských státech často velmi zanedbané, není v nich zajištěna správná údržba a jsou opotřebované. Dalším velkým problémem je nedostatek kvalifikovaných učitelů tělesné výchovy, a tento stav svědčí o úpadku dalšího profesního vzdělávání a o skutečnosti, že požadavky na obsah učebních plánů tělesné výchovy jsou zastaralé.

Tělesná výchova ve školách bohužel ztratila svůj význam, třebaže je základem pro tělesný i duševní rozvoj. Jemná a hrubá motorika, které lze dobře rozvíjet prostřednictvím sportu a oblíbených her či jakékoli činnosti zahrnující pohyb, jsou rovněž nezbytné tehdy, když se dítě učí číst a psát. Nikoli náhodou se i péče o děti s dyslexií nebo dysgrafií uskutečňuje za pomoci motorické terapie.

Tělesná výchova je jediným předmětem v učebních plánech, který se zaměřuje nikoli na duševní, ale i na tělesný rozvoj, rozvoj pohybové kultury a zdravotně. Je společným úkolem učitelů tělesné výchovy a rodičů učit děti zdravému způsobu života a povzbuzovat je v něm a také v tom, aby pravidelně cvičily, a poukazovat na škodlivé účinky nedovoleného dopování, alkoholu a jiných drog na duševní a tělesnou stránku osobnosti.

S cílem zlepšit stav zdravotní a tělesné kondice dětí ve školním věku doporučujeme, aby byla zavedena povinná tělesná výchova v primárním a sekundárním školství a aby pro děti existovala možnost cvičit alespoň třikrát týdně jako součást učebních plánů. Sport má přední úlohu v podpoře sociální integrace a posilování sociální soudržnosti, neboť je významným nástrojem socializace a mezikulturního dialogu.

Ve zprávě je přiznávána velká úloha otázky rovnosti pohlaví. Mám také pocit, že je důležité, že ti, kdo jsou postižení, by se rovněž měli účastnit řádné tělesné výchovy ve škole, která odpovídá jejich potřebám a stále více se integruje. Ve své zprávě rovněž uvádím, že tělesná výchova a organizovaný sport ve škole hrají přední úlohu, nikoli pouze z tělesného, ale také rozumového hlediska, ve zdravém vývoji dětí a zároveň stupni socializace. Ve zprávě doporučuji, že by regiony, které v této oblasti zaostaly, měly mít možnost ucházet se o financování investic do sportu ze strukturálních fondů.

Nakonec bych rád poděkoval Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, za jejich cenné příspěvky k této zprávě. Dámy a pánové, chtěl bych Vás požádat, abyste mou zprávu podpořili. Děkuji vám za pozornost.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, požádal jsem o slovo dříve, než zpráva byla oznámena. Předsedající před Vámi vyzval velký počet poslanců – jako součást postupu zvednuté ruky – kteří ani nebyli přítomni v této sněmovně. Za to byl ostatně podle jednacích řádů pan Corbett pokárán.

Pokoušel jsem se promluvit x-krát, a poukázal jsem na to i v mé žádosti, ale nebyla tomu věnována pozornost. Jsem přesvědčen, že to, co předsedající před Vámi právě udělal, je v rozporu s pravidly uplatňovanými v této sněmovně a nehodné tohoto Parlamentu.

Předsedající. – Pane Martine, bylo tam příliš mnoho jednodominutových projevů. Normálně to trvá půl hodiny. Tato doba byla výrazně překročena, tak se omlouvám.

Ján Figel', člen Komise. – Paní předsedající, především bych chtěl poblahopřát panu Schmittovi a výboru k jeho zprávě z vlastního podnětu. Tato zpráva je příhodná a velmi inspirativní. Využili jsme tuto zprávu při vypracování bílé knihy jako jeden z příspěvků, který považuji za důležitý ve společné strategii zaměřené na sport v Evropě, a jsem potěšen, že existuje řada konkrétních konvergencí mezi bílou knihou přijatou v červenci a touto zprávou.

Obecně se tato zpráva i naše bílá kniha shodují v tom, že obecná orientace tělesné výchovy nezbytně neodpovídá současným společenským potřebám. Předmět je v učebních plánech škol stále více marginalizován, a proto je nezbytné, abychom se zlepšili.

Rád bych zde zmínil některé otázky či oblasti obsažené ve zprávě a v bílé knize. V obou dokumentech se doporučuje posílená spolupráce odvětví zdravotnictví, odvětví vzdělávání a odvětví sportu za účelem definování a provedení strategií na snížení zdravotních rizik, jako je například nadváha.

Pokud jde o dobu věnovanou tělesné výchově, zabudujeme to do souboru pokynů týkajících se tělesné aktivity. Měli bychom to spolu s členskými státy vytvořit do konce roku 2008.

V otázce výzkumu bílá kniha navrhuje mobilizovat zdroje sedmého rámcového programu pro výzkum k podpoře víceoborového výzkumu v této oblasti, jež by se týkal zejména zdravotních aspektů způsobu života. Doporučujeme také zohlednění úlohy sportu v oblasti sociálního začleňování, sociální integrace a rovných příležitostí v plánování strukturálních fondů.

Nyní k otázce investic. Pokud jde o sport nejvyšší třídy, zahájili jsme vypracování studie týkající se mladých vrcholových sportovců a sportovkyň v Evropě. To nám umožní určit správné nástroje k podpoře odborné přípravy a vzdělávání v oblasti sportu u mladých lidí.

Mezitím budeme podporovat sportovní a tělesné aktivity prostřednictvím programu celoživotního učení, programu Mládež v akci a programu Evropa pro občany. Dovolte mi, abych v tomto okamžiku zdůraznil, že obecná výzva k předkládání návrhů na rok 2008, 2009 a 2010 v rámci programu pro celoživotní učení zahrnuje tělesnou výchovu a sport mezi své priority, a to otevře nové možnosti pro financování této oblasti vzdělávání.

Na závěr bych uvedl, že s nadějí očekáváme, jak zmínil pan Schmitt, ratifikaci reformní smlouvy a její vstup v platnost, neboť nám to poskytne nové možnosti. Naše zkušenost s akčním plánem Pierra de Coubertina a Vaše vlastní zpráva nám napomohou profilovat tyto možnosti s cílem lépe podporovat úsilí členských států v posilování úlohy sportu ve vzdělávání v nadcházejících letech. Znovu vám děkuji za Váš příspěvek.

Christa Prets (PSE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, ve sportu – a zde nyní hovoříme o spravedlnosti – nesmí být činěny žádné rozdíly mezi pohlavími, se ženami musí být zacházeno rovnocenně. Začíná to ve školních letech, při hodinách tělesné výchovy, a končí až u tréninků vysokovýkonnostního sportu nejvyšší třídy, přičemž nejsou zohledněny ženské vlastnosti a ženské biologické potřeby. Na tyto skutečnosti je zapotřebí soustředit více pozornosti.

U sportu nejvyšší třídy se totéž uplatňuje u veřejnosti a pozornosti ze strany sdělovacích prostředků, což má dopady na financování. Ženy jsou ve sportu nejvyšší třídy velmi znevýhodňovány a je nejvyšší čas, abychom se ujistili, že pravidla fair play platí pro každého i v tomto ohledu.

Je rovněž nezbytné, abychom zajistili, aby fungovala lépe integrace dívek z různých kulturních skupin do školních sportovních aktivit, a musíme se pokusit zapojit všechny, bez ohledu na náboženské a kulturní rozdíly.

Manolis Mavrommatis, *jménem skupiny PPE-DE*. – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych poblahopřál našemu kolegovi poslanci panu Schmittovi, který v této zprávě vyšel z vlastních zkušeností. Zdůrazňuji, že sport a zapojení dětí do sportovních aktivit jsou v současnosti opravdu nezbytné s ohledem na změny, ke kterým dochází v našem každodenním životě.

Děti tráví velkou část svého času před televizní obrazovkou, při videohrách a u počítačů. Jejich výživa zdaleka není zdravá. Dětská obezita je stále závažnějším problémem, který nevyhnutelně vyvolává těžká zdravotní rizika. Pro děti sport není jen způsobem, jak cvičit a rozvíjet nové skupinové dovednosti, ale má rovněž rekreační funkci a učí týmové spolupráci. Fyzické cvičení vykonávané při sportu má prospěšný efekt na tělesné zdraví mladých lidí. Děti, pane komisaři, nejdí více, ale jsou méně aktivní a méně cvičí. Sedavý způsob života a obezita často způsobují vysoký krevní tlak a diabetes a mají vliv na trvale rostoucí podíl osob s těmito onemocněními na obyvatelstvu v EU.

Členské státy dnes musí podporovat tělesné cvičení jako školní předmět s cílem připravit děti pro zdravý způsob života. Členské státy a příslušné orgány musí zajistit, aby byl kladen větší důraz na podporu zdraví ve školních učebních plánech a aby tělesná výchova měla ve školním rozvrhu stejné postavení jako ostatní předměty. Členské státy musí také ustanovit minimální povinný počet hodin tělesné výchovy ve škole.

A nakonec členské státy musí aktivně podporovat všechny formy tělesné výchovy a podporovat dialog mezi rodiči, učiteli tělesné výchovy a sportovními sdruženími působícími v mimoškolní výchově.

Christel Schaldemose, *jménem skupiny PSE*. – (DA) Paní předsedající, rád bych panu Schmittovi poděkoval za jeho výbornou zprávu a za konstruktivní spolupráci během jejího zpracování. Úloha sportu obecně i specificky v rámci školní výchovy je vysoce důležitou otázkou. Komisař Kyprianou řekl méně než před měsícem, že se domnívá, že největší hrozbou pro zdraví občanů EU je obezita. Domnívám se, že má bohužel pravdu, a proto je klíčové, abychom se soustředili na tento problém a na to, co můžeme udělat pro jeho řešení. Máme významnou povinnost vůči našim dětem, zejména těm, které nejsou vychovávány ke správné výživě a sportovním návykům doma, ať již ze sociálních nebo rodinných důvodů. Proto je nezbytné zaměřit se na úlohu sportu ve vzdělávání.

Škola může a měla by hrát hlavní úlohu ve vytváření dobrých návyků u dětí, neboť děti ve škole stráví velkou část dne. Jak bylo ve zprávě zdůrazněno, není proto nutné vést diskusi o tom, zda sport je ve vzdělávání podstatný. Je však nezbytné, abychom diskutovali o tom, jak můžeme zajistit, aby ve škole bylo sportu více. Je také důležité, aby vhodné pohybové návyky byly u dětí rozvíjeny co nejdříve. Toto je zjevné ze zdravotních důvodů, ale zároveň, jak to také řekl pan Schmitt, víme, že cvičení a sport mohou rozvíjet sociální vztahy mezi dětmi a u mladých lidí a vytvářet sociální integraci nezávisle na národnosti a společenské třídě. Proto je sport tak důležitým nástrojem. Co můžeme tedy udělat? Musíme zajistit, aby děti měly příležitost cvičit více, než je tomu doposud. Sport by neměl být něčím, co je jen pro zámožné děti. Sport by měl být přirozenou součástí každodenního života dětí. Ve spojení s tím je také nezbytné zajistit, aby sport neznamenal pouze soutěživý sport, ale také něco, v čem se může účastnit každý, a proto je důležité, aby byl sport zahrnut do vzdělávání.

Je proto obecně zapotřebí, aby jednotlivé členské státy upřednostnily sport jako součást vzdělávání mnohem více, než je tomu doposud, a jako součást toho zajistily, aby byla například k dispozici správná zařízení a rovněž kvalifikovaní učitelé. To je proto jednoznačně klíčovou odpovědností členských států, ale touto zprávou chceme napomoci zaměřit se na tento problém a možná řešení a přirozeně také zdůraznit, co EU může ve vztahu k tomu učinit. Kromě toho existují tři věci, které jsou nezbytné. Potřebujeme, aby učitelé měli více znalostí o tom, jaké překážky brání dětem v účasti ve sportu. Je také zapotřebí vytvořit lepší vztah

mezi sportem ve škole a volnočasovým sportem. Dále, jak již bylo uvedeno, potřebujeme stanovit priority ohledně zdrojů, času a sportovních zařízení. Ze zprávy mám velkou radost, je to dobrá zpráva a stanoví se v ní podmínky, které jsou nezbytné k zajištění toho, aby sport napomáhal zlepšit zdraví dětí. Proto socialistická skupina v Evropském parlamentu plně podporuje tuto zprávu, cítíme však, že je nezbytné, aby byla pouze prvním krokem na cestě k hlavní iniciativě, která bude mít za cíl řešit problém obezity. Domnívám se, že je nezbytné, abychom v této oblasti využívali více zdrojů a vyhradili si na ni více času.

Hannu Takkula, jménem skupiny ALDE. – (FI) Paní předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Schmittovi za jeho zprávu. Je zapotřebí říci, že se jedná o vynikající a příhodné téma. Vyvolává otázky, které se týkají tělesné výchovy a úlohy sportu ve školách. Pokud se podíváme zpět na uplynulých 20 až 30 let, jako Evropané víme, že toto je jedna z oblastí školní výchovy, kterou jsme zanedbali. To je patrné všude v Evropě v podobě úpadku všeobecné tělesné zdatnosti. Je to také patrné v množství vedlejších účinků. Zaznamenali jsme například znatelný nárůst obezity. Diabetes se rovněž stal obecně rozšířeným jevem, stejně jako onemocnění srdce a cév. Běžnější jsou také problémy týkající se duševního zdraví. Mohli bychom také navrhnout, jak již tady bylo řečeno a jak dříve uvedl pan Mavrommatis, který pochází ze země, kterou známe jako antické Řecko, že za starých časů se říkalo ve zdravém těle zdravý duch, a na to bychom se měli v Evropě znovu zaměřit. Měli bychom také pochopit, že cvičení je životně důležité pro všeobecnou osobní pohodu.

Žijeme v Evropě, jak sami říkáme, v informační společnosti, ale jsem přesvědčen, že by se informační společnost mohla stát něčím víc. Mohla by se stát vzdělanostní společností, která by zahrnovala i vzdělávání týkající se tělesné stránky a cvičení. Ve Finsku náš olympijský vítěz Tapio Korjus vede v současnosti vzdělávací projekt, kterým se pokouší podpořit názor, že zdravá tělesná výchova má účinek na člověka a jeho obecnou pohodu. Máme sklon si myslet, že uspokojivé výsledky by se měly zjevit na obzoru.

Klíčovou otázkou je však taková odborná příprava a vzdělání učitelů, kde se tělesná výchova stane v odborné přípravě učitelů skutečně prioritou. To by mělo být také požadované po učitelích, neboť ve vzdálených oblastech existují u řady dětí specifické problémy.

Skutečně doufám, že v otázce tělesné výchovy dojde ke zlepšení, aby se školy a pohybová zařízení navzájem nacházely snadněji a aby všechny děti a mladí lidé mohli zažívat potěšení z tělesného cvičení ve vlastním životě a budovali podle toho svou budoucnost.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, tělesná aktivita je nepochybně významným faktorem v životě každého člověka. Dalo by se říci, že zlepšuje stav našeho zdraví a našich duší.

Podle četných studií a statistik se zdravotní stav občanů EU rok od roku zhoršuje v důsledku způsobu života, který se zrychluje a je příčinou toho, že věnujeme stále méně času sportování a rekreaci. Když k tomu přidáme špatné stravovací návyky, například využívání rychlého občerstvení v denním jídelníčku, mohli bychom říci, že lidé opustili zdravý způsob života. A co je ještě horší, neseme odpovědnost za zdraví dětí a mladých lidí, jež v rostoucí míře trpí obezitou a onemocněním tepen.

Pro způsob života, který dětem nabízíme, je typické cestování do školy autem, neadekvátní tělesná výchova ve škole, návrat domů autem, a jakmile jsme doma, počítače a televize, a to není právě nejvhodnější. Proto je teď čas vyhodnotit a podpořit všechny užitečné iniciativy zaměřené na vytvoření aktivního způsobu života. Je čas změnit rozhodnutí o úloze sportu ve vzdělávání v souladu s připomínkami a návrhy, o kterých informoval pan Schmitt. Je čas, kdy jsme vzali tento předmět vážně.

Mikel Irujo Amezaga, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Paní předsedající, jménem mé skupiny bych nejprve rád poblahopřál panu Schmittovi k této zprávě a rovněž zdůraznil nezbytnost zvýšení počtu hodin výuky tělesné výchovy ve školách. Adekvátní čas strávený provozováním správné tělesné aktivity je tím nejlepším možným způsobem doplnění všestranného osobního rozvoje, z duševního i tělesného hlediska.

Vyváženost mezi časem věnovaným studiu a časem potřebným pro sport je problémem, který musíme ve prospěch našich dětí vyřešit co nejdříve, neboť tak budeme moci zajistit, aby žili v budoucnu kvalitní život. Měla by být zohledněna také skutečnost, že toto je rozhodující čas pro získání návyků, a to znamená, že tělesná výchova je velmi důležitá. Také bych rád zdůraznil, že je nezbytné realizovat kampaně zaměřené na děti, a toto je žádost adresovaná Komisi. Tyto kampaně a programy je zapotřebí zacílit na děti a jejich rodiče, aby přijali zdravý způsob života, který zahrnuje fyzickou aktivitu a vylučuje návyky jako kouření, jež je trvalou metlou pro zdraví v Evropě.

A na závěr, myslím si, že všichni dosavadní řečníci zmiňovali zlepšení odborné přípravy učitelů tělesné výchovy, neboť v tomto programu nakonec nelze dosáhnout pokroku bez nich.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Paní předsedající, tato zpráva o úloze sportu ve vzdělávání se zabývá podrobně otázkou, jak členské státy budou organizovat předmět tělesné výchovy ve škole. Je dalším příkladem toho, jak politici a úředníci EU vstupují do kterékoli oblasti a na jakékoli úrovni podrobnosti, které si zde zvolí, ve svém úsilí o centralizaci politické moci. O subsidiaritě se v politické praxi mluví, ale nikdy není respektována. Toto vytváří podmínky pro nový případ absurdně podrobné regulace.

Dovolte mi uvést několik příkladů. V odstavci 10 se uvádí, že by členské státy měly být vyzvány, aby ustanovily tělesnou výchovu jako povinnou v primárním a sekundárním vzdělávání a byly zajištěny alespoň tři hodiny tělesné výchovy týdně. V odstavci 24 se hovoří o tom, že je nezbytné nabízet sportovní koedukaci u dětí v preprimárním a primárním vzdělávání.

To je druh věcí, které se chystají. Je to nestoudný a absurdní pokus o podporu pozice EU v oblasti, která by měla být ponechána na lidech v Evropě samotných.

Slavi Binev, jménem skupin ITS – (BG) Paní předsedající, kolegové, je potěšitelné, že nositel tak slavného a uznávaného jména ve světovém sportu, jakým je Pál Schmitt, propůjčil svou autoritu k otevření velmi důležité otázky pro budoucnost Evropanů před Evropským parlamentem. U postoje ke sportu se jedná ve skutečnosti o postoj ke zdraví lidí ve sjednocené Evropě. Cítím se poctěn tím, a jsem na to pyšný, že mohu hovořit o této zprávě jako sportovec, jako zástupce starověkého národa s nesmírným sportovním duchem a také jako osoba, kterou zajímá budoucnost dětí ve sjednocené Evropě, budoucnost našich dětí.

Podle mého názoru jsou věci nanejvýš jasné: více sportu ve škole, méně drog ve škole, více výdajů na sport ve škole, méně výdajů na zdravotnictví, neboť je desetkrát lepší, aby naše děti byly šťastnější, než aby byly lépe léčené; více sportovních soutěží v nejranějším věku, méně agrese v jiných sférách života; více mezinárodních sportovních utkání, do nichž jsou zapojeny školní děti, méně napětí mezi etniky a mezi státy v Evropské unii a ve světě obecně. Proto, s ohledem na časové omezení, bych rád zdůraznil tyto aspekty, které je zapotřebí dále rozvíjet na základě této zprávy úspěšného šampiona a vysoce respektovaného sportovce a politika Pála Schmitta.

Uvítal bych, kdyby Evropský parlament doporučil všem členským státům, aby navýšily počet hodin tělesné výchovy ve škole na pět hodin týdně. Doporučuji, aby Evropský parlament smýšlel vážně a zahrnul do svého budoucího rozpočtu návrh na organizování mezinárodních soutěží pod svou záštitou pro školní děti v některých sportech, které jsou pro dospívající mládež nejužitečnější. Ve zprávě se poukazuje na to, že sporty ve škole nejsou atraktivní. Přemýšleli jste někdy o tom, proč je atraktivní fotbal? Protože hráči fotbalu jsou hvězdy. Ať má Evropa své školní sportovní hvězdy v různých oblastech! Dáme tak sportu ve škole mnohem více publicity, než by kdy mohly dát směrnice a doporučení. Budeme mít evropské školní šampiony v atletice, fotbalu a basketbalu, bojových uměních nebo plavání. Tímto způsobem možná nebudeme schopni obnovit spartánské ideály zdravého ducha ve zdravém těle, *mens sana in corpore sano*, v jejich původním smyslu, ale přispějeme mnohem více, než by mohla přispět zpráva.

Rozhodnutí konat mládežnické olympijské hry v roce 2010 je v souladu s těmito záměry, ale olympijský duch se ve školních sportech nemůže prosadit, pokud se budeme spoléhat pouze na čtyřletý olympijský cyklus. Měli bychom využít čas mezi těmito cykly mnohem intenzivněji tím, že budeme nabízet smysluplný sportovní model pro školní děti po celý rok.

Evropský parlament by měl vyvinout zvláštní úsilí s cílem zabránit šíření drog při sportování ve škole. Na závěr bych rád uvedl, že porozumění pro sport v nejranějším věku, které v tomto Parlamentu panuje, je velkou nadějí pro naši budoucnost.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Význam tělesného cvičení pro rozvoj a zdraví mladých lidí je velmi dobře znám. Víme však také, že současným způsob života znamená, že mnoho dětí stráví velmi mnoho svého času uvnitř a před počítačem. Proto zpráva pana Schmitta, která se zaměřuje na povzbuzení členských států a nás všech, abychom přehodnotili úlohu sportu ve vzdělávání, je velmi důležitá.

Rád bych zde zdůraznil dva aspekty, které jsou zběžně také uvedeny ve zprávě. Zaprvé je to význam sportovního vzdělávání pro děti se zvláštními potřebami. Snahou je co možná nejvíce těchto dětí integrovat do běžných škol. Avšak vzhledem k různým potřebám těchto dětí a mladých lidí není vždy možné zajistit příslušné vybavení a péči v běžných školách. Na druhé straně právě tyto děti vyžadují zvláštní pozornost a

fyzickou aktivitu, neboť děti se zhoršenými pohybovými schopnostmi například tráví velmi mnoho času vsedě, a proto potřebují dokonce ještě více příležitostí k cvičení. V návaznosti na to, pokud jsou začleněny do běžných škol, měly by jim být poskytnuty vhodné podmínky pro fyzické aktivity, které jim budou přizpůsobené.

Druhým aspektem, který bych chtěl zdůraznit, je úloha sportovních klubů a vliv sportovních trenérů na rozvoj mladých lidí. Důležité jsou nejen sportovní úspěchy, ale také práce se zdravotním a vzdělávacím působením na mladé lidi, a té by trenéři v klubech měli věnovat velkou pozornost. Rodiče chtějí svěřit své děti někomu, kdo nebude usilovat o nejlepší možné sportovní úspěchy, ale kdo bude také pečovat o zdraví jejich dětí a jednat jako pedagog a vzor ve všech ohledech. Jen za těchto podmínek můžeme mluvit o pozitivní úloze sportu v životě mladých lidí.

Christa Prets (PSE). – (DE) Paní předsedající, existoval pravdaže Evropský rok vzdělávání prostřednictvím sportu a já se domnívám, že se můžeme a měli bychom se vrátit k řadě jeho závěrů z hlubšího pohledu. Přijali jsme již několik usnesení týkajících se různých skutečností. Existuje ještě řada dalších podkladů k tomuto tématu, včetně zprávy pana Schmitta, a myslím si, že máme k ruce velmi mnoho materiálu, který nám ilustruje a potvrzuje všechno to, co je nyní předmětem diskuse; tedy jak důležitý je sport a jak bychom se z toho měli poučit a co si z toho vzít. Ale ve sportu se toho moc neděje – myslím tím, že se toho moc neděje pro sport.

Lidé si své zdraví více uvědomují, ale nadváha a diabetes jsou na vzestupu, zejména u dětí. Hovořili jsme velmi mnoho o odborné přípravě učitelů a myslím si, že musíme začít u primárního školství. V základních školách nejsou učitelé se specializací pro tělesnou výchovu – alespoň pokud vím v mé zemi – namísto toho učí tělesnou výchovu také učitelé s obecnou aprobací. I zde jsou zapotřebí učitelé se zvláštní aprobací, aby se začalo co nejdříve.

Jsem přesvědčen, že velmi důležitá je spolupráce mezi sdruženími, školami a orgány veřejné správy. Sdružení vykonávají mnoho práce cestou vzdělávání a pohybových aktivit dětí, a přitom se jim dostává tak malé podpory. Bojují s nízkým rozpočtem, a jejich služby jsou ve skutečnosti neocenitelné. Jsem hrdý na projekt, který v současné době probíhá v Rakousku, kdy se sportovním organizacím podařilo vstoupit do škol a posílit tam tělesnou výchovu, ve spolupráci s učiteli a školskými organizacemi každého státu. Existuje přitom dílčí zaměření na dětské schopnosti a vloh.

Jsem přesvědčen, že je velmi důležité zapojit rodiče. Nemůžeme a nesmíme nechat všechno na veřejných orgánech, musíme také lidi uvědomit o tom, že výživa a fyzická aktivita jsou pro děti důležité. Je zde také důležité začít u rodičů.

Karin Resetarits (ALDE). – (DE) Paní předsedající, blahopřeji panu Schmittovi k jeho zprávě z vlastního podnětu. Zastávám protichůdný názor oproti panu Lundgrenovi. Evropská unie je, bohužel, ve věcech školství omezována ze strany členských států, přestože každá objektivní analýza problému rychle odhalí, jak je důležité, aby byl přístup k různým aspektům školství harmonizován. Patří sem i tělesná výchova, stejně jako odborná příprava týkající se kreativního myšlení či sociálního zapojení.

Zpráva pana Schmitta je zaměřena na tělesnou výchovu. Zatímco ve Spojených státech jen velice sportovně zaměřeni studenti, kteří mají také vynikající školní výsledky, dostanou místo na univerzitě, v Evropě je tomu přesně naopak. Čím vyšší vzdělávací stupeň, tím méně času je věnováno tomu, aby se mladí lidé věnovali sportu.

Postavení tělesné výchovy je ve světě školství velmi nízké. Sport je považován pouze za volnočasovou aktivitu, a to je chyba. Sport lidem umožňuje, aby překonávali psychické hranice, a to je právě to, co v Evropě potřebujeme. Lidem se nyní často podaří kariéra ve sportu navzdory škole, a nikoli kvůli škole. Toto je chybou našeho systému, toho systému, který nám současná zpráva představuje.

Nakonec bych rád promluvil za společenství, které tak zde nemůže učinit samo. Vzhledem k politické situaci ve své zemi se mladí sportovci turecké části Kypru nemohou účastnit mezinárodních soutěží. S nadějí očekávají, že Evropská unie ukončí tuto jejich izolaci. Nyní, více než tři roky poté, kdy se Kypr připojil k Evropské unii, by měl být již projednáván alespoň návrh na řešení, když ne řešení celé.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, pečujeme o to, aby rozvoj našeho hospodářství byl vyvážený, ale často opomíjíme, že je nezbytné, aby byl vyvážený rozvoj našich dětí – nikoli pouze jejich rozvoj intelektuální, ale rovněž duševní.

Školní léta jsou u dětí a mladých lidí obdobím dynamického růstu a rychlého biologického rozvoje a zdraví. Tělesný pohyb a cvičení různých svalových skupin jsou v tomto období pro zdraví zejména důležité.

Mladí lidé stráví mnoho času u televizní obrazovky nebo počítače. To jim může napomoci v duševním rozvoji, ale má to negativní dopad na tělesný rozvoj. Způsobuje to zakřivení páteře. Tomu lze předějit pravidelným sportováním. A přitom jsou sportovní zařízení ve školách často nepřístupná po vyučování a mladí lidé je nemohou využívat. Zprávu podporuji.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, bílá kniha Komise a výborná zpráva pana Schmitta se dotýkají edukační funkce tělesné výchovy ve školách a rovněž úlohy sportu v sociální integraci a posilování dobrého zdraví. Informovanost o všech aspektech těchto skutečností by se v současnosti měla zvýšit.

Současně s tím, co jsme se naučili v souvislosti s Evropským rokem vzdělávání prostřednictvím sportu a z programů celoživotního učení, Mládež a Evropa pro občany, je nyní čas navrhnout iniciativy s cílem vykonat maximum, v naší době, ohledně různých forem fyzické aktivity, zahrnující sport ve školách, klubech a sdruženích i jako spontánní, neformální fyzickou aktivitu.

V éře, kdy vykonáváme velmi malou fyzickou aktivitu, má pro nás sport mnohem větší význam, než jaký měl pro naše rodiče a prarodiče. V době, kdy děti dávají přednost počítačovým hrám, je stále více zapotřebí podporovat u dětí a mladých lidí aktivní, zdravý způsob života. Existují bohužel známky toho, že v řadě škol dokonce doba, která je k dispozici pro tělesnou výchovu, často neodpovídá skutečnosti na místě – totiž že realizace často nesplňuje povinnosti dané právními předpisy. Zdá se, že je v řadě škol nezbytná kontrola na místě v této věci.

Podporuji také zpravodaje v tom, když vyzývá Komisi, aby vypracovala pokyny pro uplatnění pravidel veřejné podpory u veřejných sportovních zařízení – samozřejmě při plném respektování zásady subsidiarity – společně s vnitrostátními a evropskými zastřešujícími organizacemi v oblasti sportu. Potřebujeme jednoznačně stanovit, jaký typ státní podpory je považován za přijatelný a zákonný a které aspekty lze integrovat navzájem, případně včetně posílení investic do oblasti tělesné výchovy, a pokud jde o financování modernizace a vybavení škol, v případě potřeby s využitím evropských strukturálních fondů.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Paní předsedající, plně podporuji návrh usnesení a děkuji zpravodaji za velmi dobrou přípravu tohoto textu. Nemám jakékoli pochybnosti: za mého mládí – a totéž bude platit u většiny z vás – působil školní a mládežnický sport na mnohem větší část mladých lidí, než je tomu v současnosti. Nyní počet hodin tělesné výchovy poklesl. To má samozřejmě dopad na zdraví mladých lidí, jak to uvedla paní Tomaszewska.

Sportování je třeba dát řádnou prestiž. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, může být začlenění sportu do oblasti působnosti uplatnění evropského přenosu kreditů ve školství a učňovském vzdělávání. Vzájemné uznávání diplomů a oprávnění, které přiznává právo poskytovat služby ve sportovním odvětví po celé Evropské unii, rozhodně přispěje k zajištění volného pohybu studentů, osob zabývajících se sportem a zaměstnanců v Evropě a zlepší příležitosti pro lidi v tomto odvětví najít dobré pracovní místo. Měl by být zdůrazněn také sociální a kulturní aspekt existence klubů a sportovních sdružení pro místní obyvatelstvo a vnitrostátní společenství.

Ovidiu Victor Ganț (PPE-DE). – (RO) Paní předsedající, pane komisaři, vážení kolegové, vítám a podporuji zprávu pana Pála Schmitta týkající se úlohy sportu ve vzdělávání, neboť nám, ještě jednou, nabízí možnost, abychom se aktivně zapojili do zlepšování života našich spoluobčanů.

Tím, že podporuje tělesnou výchovu a sport, dává Evropský parlament signál nejen pro zdravější život, ale také na podporu společných evropských hodnot, které jsme my všichni převzali z Řecka a antického Říma.

Měli bychom dát více smyslu rčení *mens sana in corpore sano* prostřednictvím konkrétních akcí, které jsou často podmíněny finančními hledisky.

Z tohoto důvodu žádáme Komisi, Radu a členské státy, aby našly vhodné nástroje ke zvýšení investic do oblasti školské infrastruktury a vybavení.

Jedním z mimořádně účinných způsobů, jak toho lze dosáhnout, jsou evropské fondy pro znevýhodněné regiony, zejména v nových členských státech, které je zapotřebí podpořit za účelem zvýšení jejich absorpční kapacity.

Mimoto se domnívám, že by Evropská unie měla iniciovat trvalou mediální kampaň, zejména v televizních programech pro děti a mládež, s cílem povzbudit je ke sportování, aby se snížil výskyt obezity, kouření, a užívání drog a zároveň podpořila správnost, týmová spolupráce, disciplína, solidarita, tolerance a boj proti diskriminaci.

Pokud jde o nás, řada poslanců Evropského parlamentu aktivně sportovala. Věřím, že můžeme vytvořit způsob, jak každoročně odměňovat nejlepší iniciativy na podporu tělesné výchovy a sportu, například ve formě ceny.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, blahopřeji panu Schmittovi k této vynikající zprávě a také ještě jednou komisaři Figelovi k bílé knize o sportu. Rád bych to zopakoval jasně, neboť se jedná o velmi důležitý krok vpřed, zejména se zřetelem k části týkající se sportu obsažené v reformní smlouvě EU.

Dámy a pánové, angažovanost Evropské unie týkající se sportu není všem samozřejmá, ale ať už se nám to líbí nebo ne, mnohé aspekty sportu musí být posuzovány z Evropského úhlu pohledu.

Vyberu si jeden z těchto aspektů: pan Schmitt se ve zprávě zasazuje o zvláštní finanční podporu sportovním klubům, které aktivně spolupracují se školami. Toto lze dokonale aplikovat na „politiku otevřených hřišť“ včetně případů, kdy tato hřiště provozují profesionální sportovní kluby. Ostatně sport, dámy a pánové, je vynikajícím nástrojem, jak vzkřísit nadšení pro školu a zálibu ve vzdělávání u sociálně znevýhodněných skupin mladých lidí. Myslím si, že i tento aspekt sportu si zaslouží maximální podporu.

Pak je tu zde samozřejmě problém obezity. Ten je zapotřebí řešit naléhavě. Jak jsme se dočetli ve zprávě pana Schmitta, setkává se s tímto problémem stále více mladých lidí. V EU-27 má každé čtvrté dítě nadváhu, nikoli proto, že by tyto děti hodně jedly či měly špatnou výživu, ale zejména proto, že nemají dostatečnou fyzickou aktivitu.

Z toho důvodu zpráva apeluje na členské státy a regiony, aby vymezily minimálně tři hodiny týdně sportu a tyto hodiny začlenily do rozvrhu na základních a středních školách. Tato výzva není vůbec předčasná. Nemůžeme to předepsat na evropské úrovni – a samozřejmě to ani udělat nechceme – můžeme však označit státy a regiony, které nedodrží závazky. Ve skutečnosti jde také o hospodářskou nezbytnost, neboť víme, že dětská obezita je jednou z příčin kardiovaskulárních onemocnění, včetně onemocnění v pozdějším věku.

Máme tudíž v každém směru zájem na tom, aby bylo investováno více času a energie do školních sportovních zařízení.

Ján Figel', člen Komise. (SK) Chtěl bych pouze poděkovat za velmi povzbudivou atmosféru a rozpravu, která potvrzuje, že sport a tělesná výchova má vliv nejen na zdraví, tam samozřejmě, ale rovněž na určité hodnotové rámce, ve kterých se pohybuje naše mladá generace, respektive celá společnost.

Myslím, že se všichni shodneme, a zaznívaly k tomu velmi konkrétní argumenty, na preventivní úloze tělesné výchovy. Je vhodné a příhodné investovat tímto směrem více prostředků. Sport je také generátorem hodnot, jako je fair play, týmová spolupráce, disciplína, smysl pro pravidla, přijímání ostatních a solidarita. A proto je sport významným nástrojem pro integraci, ať již sociální integraci, začleňování do místní společnosti nebo na evropské úrovni, tedy integraci, která neznamená ani asimilaci ani absorbování jiných skupin, nýbrž podporu zapojení v rámci dohodnutých pravidel. Proto je pro soužití ve společnosti nejlepší co nejvíce vzdělání a co nejvíce sportu ve vzdělávání.

Jak mnoho z vás uvedlo, existuje o tom konsenzus. Nestačí však jen souhlasit, je zapotřebí učinit něco víc, je zapotřebí konat. Myslím, že existují určité prvky, které ukazují na jistou míru zralosti či připravenosti, jeden jsem uvedl v úvodu. V rámci programu celoživotního učení na rok 2008-2010 jsme mezi priority do výzev pro jednotlivé projekty pro mobilitu, kurikulární spolupráci a partnerství škol zařadili sport a tělesnou výchovu. Je to výzva, je to prostor. Totéž lze říci o strukturálních fondech a modernizaci našich škol.

Bílá kniha je skutečně velmi komplexním dokumentem. V uplynulých padesáti letech tyto otázky nikdy nebyly takto zformulovány, neboť vývoj se posunul od oceli a uhlí k tématům, která jsou dnes více nakloněna vědomostní společnosti. V této souvislosti je sport velmi populární a důležitou aktivitou, a proto je takový příspěvek velmi důležitý a časově aktuální. Je v něm zahrnuto 53 aktivit pro nejbližší roky, z nichž mnohé jsou úzce spjaté se vzděláváním ve sportu.

Na závěr bych řekl, že poprvé v historii obsahuje článek 149, který se týká vzdělávání a mládeže, text o sportu. Věřím, že v ratifikačním procesu, který nastane po podpisu Smlouvy, se projeví podpora pro sport i z tohoto hlediska a že za několik let může Evropská unie na základě procesu, který postupně rozvineme, vytvořit

rovněž program pro sport, ovšemže na základě zásady subsidiarity, jak je to stanoveno ve Smlouvě. No a to je součástí této rozpravy i rozhodnutí, které z takovéto diskuse může vyplynout. Ještě jednou tedy mnohokrát děkuji poslanci panu Schmittovi a všem, kteří přispěli k této inspirující zprávě, a těším se na spolupráci.

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý dne 13. listopadu 2007.

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Gurmai (PSE), písemně. – (HU) Sport již dnes zdaleka není volnočasovou aktivitou: je protkán napříč hospodářstvím a společností. Sport je dokonalým nástrojem ke vzdělávání: učí nás o sociálním soužití a že jestli je jednotlivec začleněn do jakékoli skupiny, může se stát užitečným členem.

Prostřednictvím sportu můžeme dosáhnout respektu ke kamarádům, soupeřům i pravidlům a dosáhnout solidarity, průbojnosti a kolektivní disciplíny. Jeho klíčová úloha ve světě se těší všude obecnému uznání a sport se stal důležitým aktérem v šíření pozitivních hodnot a v budování sociálně a hospodářsky udržitelných ekonomik.

Nárůst sedavých profesí, zvýšení počtu automobilů, méně pohybu a cvičení a zvyšující se potřeba potravin a nápojů s vysokým obsahem energie způsobují výrazné zdravotní problémy u našich občanů. Musíme proto dnes přesvědčovat lidi od raného věku, aby žili zdravější život – v němž je jednou z hlavních složek cvičení – a samozřejmě pro ně musí být zajištěna příslušná infrastruktura a sportovní možnosti.

Týká se to široké, různorodé řady odvětví a aktivit, které jsou založené na organizacích, sociálních faktorech, široké komunikaci, rozšiřování služeb a politické odpovědnosti. K tomu, aby evropští občané změnili své návyky týkající se cvičení a zdravého způsobu života, bude nezbytné spojené úsilí ze strany veřejného a soukromého sektoru, jež by působilo na změnu v myšlení, zvyšovalo informovanost, vytvářelo specifické praktické iniciativy a rozvíjelo infrastrukturu. Zvláštní úloha v tom bude připadat místním orgánům.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Pane předsedající, jako bývalý oštěpař a současný prezident Estonské lyžařské asociace jsem upřímně rád, že pan Schmitt přichází s touto zprávou o úloze sportu ve vzdělávání. V Evropě existuje značná variabilita, co se týče populárních sportů v jednotlivých členských státech – od lyžování ve Finsku až po fotbal ve Spojeném království, od hokeje v České republice až po cyklistiku v Nizozemsku.

Všichni dohromady máme řadu talentovaných trenérů, kteří by mohli být více zapojeni do profesionálních výměn s cílem podporovat rozličné sporty po celé Evropě a poskytovat studentům různých věkových skupin všestranné příležitosti. Plně podporuji článek 50 této zprávy, jenž je výzvou Komisi, aby podpořila evropskou mobilitu učitelů tělesné výchovy a trenérů. Evropská unie zůstává jednotná v rozmanitosti a my bychom měli provést inventuru našich rozsáhlých odborných posudků v oblasti sportu.

Dalším článkem, který považuji za nesmírně významný, je článek 10, jenž je výzvou členským státům, aby stanovily povinnou tělesnou výchovu v primárním a sekundárním školství a zajistily alespoň tři hodiny tělesné výchovy týdně, i když lepší by byla hodina denně, s cílem podpořit zdravý způsob života u mladých lidí v Evropě.

18. Stanovy zásobovací agentury Euratomu (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem rozpravy je zpráva (A6-0376/2007) Romany Jordan Cizeljové, jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, týkající se návrhu na rozhodnutí Rady, kterým se stanoví stanovy zásobovací agentury Euratomu (KOM(2007)0119 – C6-0131/2007 – 2007/0043(CNS)).

Franco Frattini, místopředseda Komise. – Paní předsedající, rád bych nejprve poblahopřál paní zpravodajce k její zprávě.

Jaderná energie je významnou složkou evropského energetického mixu a v současnosti jsme svědky obnoveného zájmu o jadernou energii na evropské i světové úrovni.

Evropská agentura Euratom během své více než pětadvacetileté historie napomohla k zabezpečení dodávek jaderného paliva ve prospěch uživatelů ve Společenství.

Zásobovací agentura je institucí, která byla vytvořena Smlouvou o Euratomu, což znamená, že pochází přímo z nástroje primárního práva. Jejím cílem je dlouhodobá bezpečnost dodávek prostřednictvím přiměřené diverzifikace zdrojů dodávek týkající se jaderných paliv. Rovný přístup ke zdrojům dodávek je nezbytným prvkem Smlouvy o Euratomu a zajišťuje jej zásobovací agentura.

V současnosti zásobovací agentura funguje podle stanov z roku 1958, kdy bylo Společenství tvořeno šesti členskými státy. V souvislosti s rozšířením Evropské unie je zapotřebí tyto stanovy modernizovat. To je předmětem našeho návrhu; je to také důvod, proč zásobovací agenturu nelze považovat za novou agenturu ve smyslu interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí.

Evropský parlament dlouho požadoval, aby úloha agentury byla oživena a aby pravomoci obsažené ve Smlouvě o Euratomu byly plně využity. Rád bych uvedl zejména Maldeikisovu zprávu týkající se padesátého výročí Smlouvy o Euratomu, kterou letos přijala tato sněmovna. Jsem rád, že mohu říci, že Komise vítá většinu navržených změn. Sdílím Váš názor, že je zapotřebí posílit úlohu poradního výboru. Souhlasím také s tím, že by měl více přispívat k přípravě průzkumů trhu agentury.

Na závěr bych rád uvedl, že vítám podporu, kterou Evropský parlament poskytuje za účelem posílení úlohy zásobovací agentury Euratomu. Těším se na diskusi.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE), zpravodajka. – (SL) Úloha jaderné energie je stále více zřejmá, nejen v Evropě, ale také celosvětově. Spolehlivost dodávek, konkurenceschopnost na trhu s energií a minimalizace dopadů výroby a využívání energie na životní prostředí vytvářejí základnu energetické politiky Evropské unie. Rozvoj udržitelné energetiky má také zároveň pozitivní účinek na rozvoj technologií, hospodářský růst a zaměstnanost. Toto všechno směřuje k dosažení cílů Lisabonské strategie.

Vyvážený energetický mix je jednou z podmínek, které jsou nezbytné pro udržitelný rozvoj, boj proti globálnímu oteplování a změně klimatu, snížení závislosti na dovozu a zajištění bezpečných dodávek energie. V Evropské unii tvoří složku energetického mixu také jaderná energie. Musíme proto zajistit, abychom měli bezpečné a spolehlivé dodávky jaderného materiálu a konkurenční, řádně fungující trhy s energií, na které se můžeme spolehnout.

Z tohoto důvodu byla zřízena zásobovací agentura Euratomu. Její úlohu je třeba dále posílit v souvislosti se změnami podmínek na světových trzích s energií. Přirozeně také souhlasím s Komisí v tom, že rozšíření Evropské unie na 27 členských států a finanční nařízení přijaté v souvislosti s agenturou vyžaduje nové, modernizované a zdokonalené stanovy pro zásobovací agenturu Euratomu.

Posílenou úlohu agentury jsem zdůraznila i ve své zprávě. Potřebujeme silnou instituci, která bude kromě své hlavní úlohy sledování dodávek a poptávky po jaderném materiálu a jaderných službách zajišťovat a pravidelně provádět studie týkající se rizika na trhu a dlouhodobého pohybu cen u jaderných materiálů. Musí mít kontrolu nad uzavíráním dlouhodobých smluv na jaderné palivo a zajišťovat mimo jiné rámec pro investice.

S cílem zajistit, aby všechny tyto úkoly proběhly úspěšně, jsem navrhl větší úlohu poradního výboru, který vnímám prvotně jako expertní instituci. Na základě rozmanité odbornosti svých členů je schopen poskytovat agentuře jedinečnou podporu, pokud jde o úkoly, které jí byly svěřeny Smlouvou o Euratomu. Domnívám se proto, počet by se měl počet členů poradního výboru rozšířit, zejména pokud jde o experty. Myslím si, že ty členské státy, které jsou aktivní v jaderném palivovém cyklu a také nejvíce přispívají do většiny fondů, by měly být oprávněny mít dodatečného člena v poradním výboru.

Aby byla zajištěna soudržnost práce výboru a aby bylo možné v jeho rámci rozvíjet odborné znalosti vysoké úrovně, navrhuji, aby byl zřízen výbor nebo sbor úředníků a dále to, aby tento sbor tvořili předseda, dva místopředsedové a dva poradci. Soudržnost lze zajistit jen prostřednictvím jednoduché struktury a jasně definovaných úkolů úředníků poradního výboru, kteří tvoří spojovací článek mezi poradním výborem a generálním ředitelem agentury. Musejí koordinovat aktivity poradního výboru, zejména takové, které jsou spojené s vypracováním, hodnocením a přezkumem jeho zpráv a šířením odborných znalostí. Bez investic do vzdělání a lidských zdrojů lze stanovených cílů konkurenceschopné a technologicky vyspělé Evropy jen stěží dosáhnout.

Dále bych rád zdůraznil potřebu průhlednosti, což je velkou měrou záležitostí pro výroční zprávu agentury. Myslím si, že by Evropský parlament měl také být informován o všech významnějších projektech agentury. Musí být jasněji stanovena jeho úloha v rozpočtovém procesu agentury.

Výroční zpráva agentury, výsledky studií a další relevantní dokumenty by měl dostávat nejen Evropský parlament, ale rovněž Rada, Účetní dvůr a členské státy. Jen při dobré informovanosti a na základě vytvoření dobré praxe můžeme zlepšit výkon agentury.

Transparentnosti může napomoci i metoda financování agentury, která až dosud byla poměrně složitá a nejasná kvůli specifické povaze agentury. Rád bych tuto metodu zjednodušil, a podporuji proto, aby agentura fungovala stejným způsobem jako ostatní evropské agentury. Jaderná energie tvoří součást energetického mixu a přál bych si, aby fungovala za stejných podmínek, jaké jsou uplatňovány u jiných zdrojů energie.

S cílem situaci zjednodušit, zprůhlednit a uvést ji do souladu s ustanoveními Smlouvy o Euratomu navrhuji, aby zásobovací agentura měla svou vlastní rozpočtovou položku, odděleně od rozpočtu útvarů Komise, kde budou administrativní výdaje jasně odděleny od provozních výdajů agentury. Evropskému parlamentu, jako příslušnému rozpočtovému orgánu, by to umožnilo získat kontrolu nad rozpočtem agentury, a tím také přispět k transparentnější a demokratičtější Evropě.

Ať již zvyšující se úlohu jaderné energie schvalujeme, či nikoli, její existence je realitou současnosti. Jistě chceme bezpečné dodávky a funkční trhy, ale to lze zajistit jen dlouhodobou vizí a za pomoci schopného orgánu s dostatečnými pravomocemi a demokratickou kontrolou. Nové stanovby zásobovací agentury Euratomu usilují o dosažení těchto cílů.

Na závěr bych rád poděkoval Komisi za její spolupráci i za odpovědi na poměrně složité otázky týkající se stanov. Rád bych také poděkoval členům Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku za jejich konstruktivní spolupráci při přípravě a přijetí zprávy. Chtěl bych Vás také požádat, abyste ji podpořili při hlasování na plenárním zasedání, a uvítal bych také připomínky od kolegů poslanců.

Giles Chichester, *jménem skupiny PPE-DE*. Paní předsedající, nejprve bych se rád připojil k blahopřání paní Jordan Cizeljové k její zprávě. Odvedla hodně práce na důležitých a citlivých změnách tohoto návrhu.

Chci říci, že velmi doufám, že Rada tyto návrhy přijme. Jsem si vědom toho, že návrh pouze projednáváme. Vítám důraz, který je v této zprávě kladen na otevřenost – otevřenost, co se týče fungování agentury – a důraz na úlohu, kterou by měl hrát v činnosti agentury tento Parlament.

V tomto ohledu podporuji pozměňovací návrhy ze strany Rozpočtového výboru, který vykonává naši pravomoc jako součást rozpočtového orgánu.

Vítám také návrhy, které paní Jordan Cizeljová vypracovala v souvislosti s jasným stanovením úlohy agentury, zejména úlohy tohoto výboru. Třebaže já osobně možná nebudu tak nadšený, pokud jde o početní přírůstky, myslím si nicméně, že je mimořádně užitečné být otevřenější a konkrétnější, pokud jde o úlohu výboru.

Naproti tomu však musím vyjádřit své politování nad jedním nebo dvěma rušivými pozměňovacími návrhy, zejména návrhem 39, který podle mého názoru spíše škodlivě – ale snad po zralé úvaze – jde zcela opačným směrem, než je záměr a úloha agentury i Smlouvy o Euratomu jako celku. Ale jsme tady my. Snad není žádným překvapením, že patříme ke skupině Verts/ALE.

Nakonec bych ale rád uvítal renesanci jaderné energie – jak již řekl pan Komisař – na evropské i vnitrostátní úrovni – kvůli její rozhodující úloze, kterou bude muset hrát v řešení problému změny klimatu.

Atanas Paporizov, *jménem skupiny PSE – (BG)* Vážení kolegové, jménem socialistů bych rád poblahopřál zpravodajce paní Cizeljové za její pečlivou práci a dobrou spolupráci s Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku při vypracování této zprávy.

Domnívám se, že by mělo přijetí nových stanov zásobovací agentury Euratomu odrážet nikoli pouze nový počet členských států, ale také moderní pravidla financování. V prvé řadě by měly stanovby poskytovat základ k posílení úlohy agentury a k zajištění pravidelných dodávek za nejvýhodnějších podmínek, pokud jde o dodávky surovin a jaderného materiálu.

V této souvislosti podporuji návrh, aby agentura posílila své analytické funkce, pokud jde o rozvoj trhu s jaderným materiálem, a prováděla pravidelné průzkumy, včetně analýz tržního rizika. Význam agentury a odbornost její práce budou posíleny prostřednictvím návrhů na specifikaci a posílení úlohy poradního orgánu agentury. Zvláštní pozornost by měla také být věnována návrhům na podporu transparentnosti v činnosti agentury.

Z hlediska úlohy Evropského parlamentu by bylo vhodné, aby byly provedeny změny ve dvou směrech: v jasnějším vymezení úlohy Evropského parlamentu v rozpočtovém procesu a v předkládání pracovního

programu, výroční zprávy a studií agentury, za účelem pravidelného poskytování podrobných informací ohledně její činnosti. Jsem přesvědčen, že by přijetí návrhů Evropského parlamentu Radou mohlo poskytnout základy k podpoře pravomoci agentury, aby se stala hlavním činitelem provedení projevu Evropského parlamentu k mezinárodnímu společenství v bodě 9 rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. března 2007, které se týká nešíření jaderných zbraní a jaderného odzbrojení, které vyzývá k podpoře iniciativ zaměřených na vícestranná mezinárodní střediska na obohacování uranu pod kontrolou mezinárodní agentury pro atomovou energii.

Jak zdůraznil Javier Solana v Lisabonu dne 6. listopadu na setkání Euromed, tato otázka se stala zejména aktuální v současnosti, kdy země jako Maroko, Egypt

Závěrem bych rád vyjádřil své přesvědčení, že přijetí nových stanov zásobovací agentury Euratomu napomůže k posílení úlohy Evropské unie v uplatňování přísných pravidel pro nešíření jaderných zbraní a pro jadernou bezpečnost. *(Řečník pokračuje v angličtině.)*

jménem skupiny PSE. – Chtěl bych poděkovat zejména místopředsedovi Komise panu Fratinimu za jeho podporu návrhům ze strany Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a za jeho prohlášení, že agentura by se měla stát rozhodujícím orgánem Evropské unie v souvislosti s obnovením úlohy jaderné energie a nového, vyváženějšího přístupu k této energii.

Šarūnas Birutis, skupina ALDE. – *(LT)* Dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval naší zpravodajce za vynikající výsledek, dobře vyváženou zprávu.

Hlavní úlohou zásobovací agentury Euratomu je zajistit rovný přístup ke zdrojům jaderné energie a bezpečnost těchto zdrojů pro všechny uživatele v Evropské unii. V současnosti agentura funguje na základě stanov, které byly přijaty před téměř padesáti lety. Výzvy projevující se v souvislosti s rozšířením Evropské unie a nezbytnost toho, aby agentura přijala moderní finanční postoj, vedly k požadavku na vytvoření nových stanov. Finanční postoj nových států je v souladu s obecným finančním rámcem Evropského společenství a je také v souladu s rozšířením Evropské unie.

Jednání o nových stanovách nebyla snadná s ohledem na smíšenou povahu agentury. Je zjevné, že agentura ve skutečnosti jednala jako orgán Komise, třebaže podle dohody o Euratomu byla zřízena jako agentura s právní subjektivitou a značnou finanční nezávislostí. Jinak by nepotřebovala stanovy, jež orgány Komise obvykle nemají. Má značný význam pro některé členské státy vzhledem k druhu činností, ke kterým byla zřízena. Proto netvoří typickou decentralizovanou agenturu ve smyslu EU.

Chtěl bych vyjádřit svou radost nad tím, že bylo dosaženo konsenzu ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku ohledně počtu členů poradního výboru agentury. Ve vší úctě ke Komisi bych rád zdůraznil, že navrhované omezení vlivu výboru a snížení počtu jeho členů na 42 nebylo šťastné, zejména pokud jde o doporučení Komise vytvořit takové nástroje, struktury, jako má úřad energetické observatoře, s ohledem na vytvoření účinné evropské energetické politiky.

Výbor bude napomáhat agentuře v provádění jejích úkolů vydáváním stanovisek a poskytováním informací. Bude jednat jako spojovací článek mezi agenturou a výrobcí i uživateli v jaderném průmyslu. Vzhledem ke své rozličné odbornosti by výbor mohl poskytovat agentuře jedinečnou podporu v rámci úkolů, které jí byly svěřeny Smlouvou.

Jsem pro neomezování trvání úřadu členů poradního výboru. Budeme tak moci dosáhnout stability ve výboru a soudržnosti v rámci jeho pravomocí. Tato změna je velmi důležitá pro malé země, a tady mám na mysli i mou zemi, kterou je Litva, a některé další země, jsem tedy pro tuto změnu a vítám ji.

PŘESEDÁJÍCÍ PAN MAURO

Místopředseda

Liam Aylward, *jménem skupiny UEN.* – Pane předsedající, plně uznávám, že volba energetického mixu je něčím, o čem si mají rozhodovat jednotlivé vlády v Evropě. Domnívám se však, že nyní nastal čas, kdy by měla Evropská unie, případně prostřednictvím Smlouvy o Euratomu, zřídit nezávislé jaderné inspektoráty v Evropě, které by byly vybaveny pravomocí neomezeně zkoumat bezpečnostní standardy u jaderných elektráren v Evropě. Říká se tím, že by britská vláda měla vytvořit časový plán pro kontrolované uzavření jaderné elektrárny v Sellafieldu, vzhledem k několika závažným bezpečnostním chybám a selhání systému, ke kterým v minulosti v tomto zařízení došlo.

Známa vodní nádrž B30 v blízkosti jaderné elektrárny Sellafield se stala domovem obrovskému množství nezpracovaného radioaktivního materiálu, který se tam ukládal od roku 1959. I britský orgán pro vyřazení zařízení z provozu není informován o přesném objemu neošetřeného radioaktivního materiálu v této vodní nádrži. Britská vláda musí podat podrobný plán, jaká je situace ve vyřazování z provozu u tohoto radioaktivního smetiště, známého jako vodní nádrž B30. Osmdesát tři tisíce litrů radioaktivního materiálu, jež pronikly ze zařízení na jaderné zpracování THORP v dubnu 2005 se postaralo o to, aby od tohoto data bylo zařízení uzavřeno. Britská vláda by nyní měla stanovit, aby vzhledem k dobře zdokumentovaným bezpečnostním problémům v elektrárně THORP nebylo toto zařízení již nikdy otevřeno.

Satu Hassi, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (FI) Pane předsedající, děkuji paní zpravodajce za seriózní průzkum daného problému, třebaže naše skupina nesouhlasí s řadou aspektů v této záležitosti. Pro Zelené je celá Smlouva o Euratomu jen prokletím pro náš život, neboť upřednostňuje jadernou energii před bezpečnějšími formami energie. Mohli bychom nicméně přijmout stanovky pro zásobovací agenturu Euratomu, pokud by byly splněny tři podmínky: průhlednost, samofinancování a nezávislost sledování. V tomto případě tomu tak bohužel není.

Zaprvé je zásobovací agentura financována z peněz daňových poplatníků. Znamená to skryté dotace pro jadernou energii. Článek 54 Smlouvy o Euratomu agentuře umožňuje, aby vybírala finanční prostředky, když je jaderný materiál prodán, prostřednictvím poplatku. Zelení si myslí, že samofinancování by mělo být povinné ze zákona.

Zadruhé by měla být zajištěna nezávislost sledování. Tento návrh by vedl k situaci, kdy by generální ředitelství pro energii a dopravu podporovalo využití jaderné energie a sledovalo ji, což není správné, zejména z toho důvodu, že na celosvětové úrovni Mezinárodní agentura pro atomovou energii také má rozporuplnou úlohu jako orgán pro sledování týkající se jaderné bezpečnosti a jako orgán, který podporuje jadernou energii.

Zatřetí je deformovaná struktura poradního výboru zásobovací agentury a je v ní nepoměrně velký podíl zemí vyrábějících jadernou energii, což se zhorší v návaznosti na změnu přijatou Výborem pro průmysl, vývoj a energetiku.

Vzhledem k těmto nedostatkům bohužel nemůžeme tento návrh podpořit.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Dovolte mi poděkovat zpravodajce paní Cizelové za její vynikající a podnětnou zprávu.

Nepříznivá energetická situace ve světě, vysoká závislost Evropské unie na dovozu energetických zdrojů a zvyšování emisí skleníkových plynů způsobují, že jaderná energetika se navzdory mnohým ideologickým odpůrcům dostává do ohniska zájmu na úrovni EU a je již neoddelitelnou součástí energetického mixu některých energetických zemí.

V této souvislosti musí Zásobovací agentura Euratomu čelit těmto výzvám s cílem poskytovat svým zákazníkům komplexní a účinné služby s vysokou mírou flexibility a přístupu ke zdrojům dodávek. Dovolte mi dotknout se v krátkosti tří hledisek, která jsou velmi důležitá pro naplnění poslání této agentury.

Zaprvé jsou to její úkoly. Plně souhlasím se zpravodajkou v tom, že úkoly zásobovací agentury by měly být lépe a konkrétněji definované, *aby byly v souladu s ustanoveními Smlouvy a zohledňovaly cíle společné politiky bezpečnosti zásobování jaderným materiálem* v obnovené energetické souvislosti. Zadruhé je to vlastní organizace agentury. Nový statut agentury, který navrhuje Komise, se na první pohled jeví jako dostatečně efektivní, a to jak z hlediska organizační struktury, například snížení počtu členů poradního výboru, tak z hlediska rozpočtu. Pokud však bereme v úvahu celkové postavení agentury, měla by si zachovat vysokou úroveň pravomocí i v oblasti sledování hodnocení, navrhování doporučení a provádění konkrétních studií trhu. To však znamená mít k dispozici vysoce kvalifikované odborníky z odvětví, kteří mají rozsáhlé zkušenosti s fungováním trhu a operacemi palivového cyklu.

V oblasti meziinstitucionálních vztahů by měl Evropský parlament pravidelně dostávat důležité hodnotící zprávy týkající se agentury, čímž by se rovněž zvýšila transparentnost její činnosti a rozpočtu. Zatřetí je to transparentnost financování agentury. Navzdory skutečnosti, že agentura byla zřízena na základě Smlouvy o Euratomu s právní subjektivitou a značným stupněm finanční autonomie, její propojení na Komisi tvoří složitý a málo transparentní finanční mechanismus, který poskytuje jen omezený přístup k finančním informacím.

Franco Frattini, místopředseda Komise. – Ještě jednou bych chtěl, pane předsedající, poděkovat zpravodajce za užitečnou práci, kterou odvedla. Děkuji také Vám všem za rozpravu, která ukázala a potvrdila, že je nutné modernizovat stanovy Zásobovací agentury Euratomu.

Přijali jsme návrh týkající se stanov agentury na jaře tohoto roku. Vaše zpráva obohatí původní návrh Komise. Z tohoto důvodu Vás mohu ujistit, že při závěrečné diskusi v Radě Komise podpoří většinu změn předložených ze strany Parlamentu.

Ještě jednou děkuji za Vaši podporu a pozornost.

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra v 11:30.

19. Provádění směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (rozprava)

Předsedající – Následujícím tématem je prohlášení Komise k provádění směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

Franco Frattini, místopředseda Komise – Vážený pane předsedající, sledovali jsme velmi pozorně vývoj situace v Itálii. Jsme znepokojeni rostoucí pouliční kriminalitou a chceme především vyjádřit svůj soucit s rodinami obětí trestných činů.

Vítáme opatření dvoustranné spolupráce oznámená minulý týden ministerskými předsedy Itálie a Rumunska. Zajistíme, aby byla práva rumunských občanů dodržována způsobem, jakým mají být dodržována práva všech občanů.

Na základě přechodných opatření týkajících se úplného otevření pracovních trhů musí rumunští občané o pracovní povolení v některých členských státech žádat. Zajistíme, aby členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech a správní praxi dodržovaly zásadu nediskriminace.

Směrnice 2004/38/ES o volném pohybu připouští vyhoštění evropských občanů v případě, kdy daná osoba představuje skutečnou a dostatečně závažnou hrozbu pro některý ze základních zájmů společnosti. Toto rozhodnutí musí být činěno na základě konkrétního případu a za plného dodržování záruk hmotného i procesního práva. V případě okamžitého vyhoštění musí být naléhavost tohoto kroku řádně odůvodněna. Podle této směrnice může hostitelský členský stát také vyhostit evropské občany, pokud již nesplňují podmínky svého práva k pobytu. Mohou být rovněž vyhoštěni neaktivní občané Unie, pokud se pro systém sociální pomoci stanou nepřiměřenou zátěží, jinými slovy pokud nemají legální finanční prostředky pro zajištění patřičných každodenních životních potřeb. V takovém případě se vyhoštění ze země opírá o objektivní důvody a nemůže být uložen zákaz opětovného návratu.

Vyhoštění evropských občanů je extrémním opatřením. Jedná se o omezení jedné ze základních svobod daných Smlouvou. Měla by být provedena opatření pro zjištění rozdílu mezi právem na svobodu pohybu a povinností každého členského státu jednat v zájmu čestných občanů v případě, kdy nejsou splněny zákonné podmínky pro pobyt.

Dne 7. listopadu 2007 italské úřady oficiálně seznámily Komisi se zněním svého nařízení. Italský parlament musí toto nařízení schválit do 60 dnů. Jak víte, italský parlament má pravomoc znění nařízení upravit. Stanovisko Komise k provedení směrnice 2004/38/ES do italského práva bude samozřejmě záviset na konečném znění příslušné právní úpravy, která vzejde z italského parlamentu. Nařízení vstoupilo v platnost okamžitě, přestože směrnice je dostatečně přesná na to, aby byla přímo uplatnitelná vnitrostátními soudy. Pokud se tedy občan/ka Unie domnívá, že byl/a vyhoštěn/a v rozporu se zárukami stanovenými směrnicí, může se odvolat k vnitrostátnímu soudu. V případě pochyb ohledně provádění evropského práva, jak velmi dobře víte, jsou vnitrostátní soudy povinny předat danou záležitost Evropskému soudnímu dvoru. Do doby, než italský parlament toto nařízení posoudí, budeme situaci nadále sledovat.

Znepokojují nás rovněž rasistické a xenofobní demonstrace, které v Itálii doprovázely zavedení nařízení. Romské skupiny jsou největší menšinou v Evropě. Jejich společenství čelí po celé Evropě těžkým podmínkám. Dlouhodobě jsou pronásledováni. Tato situace vede k lidskému strádání a sociálnímu napětí. Jejich začlenění vyžaduje snahy všech zúčastněných stran, včetně samotných Romů. Jednotlivcům, zejména dětem a ženám, musí být poskytnuta zvláštní ochrana.

Pachatelé trestných činů bez rozdílu národnosti velmi často zneužívají zvláště zranitelné skupiny obyvatel, jako jsou děti. Romské děti čelí dvojnásobné diskriminaci. Jsou obětí stereotypů a předsudků a zároveň mohou čelit zneužívání svých základních práv, a to dokonce v rámci svých vlastních komunit. Často vidáme zanedbané romské děti na našich ulicích nebo v ubohých, často tolerovaných, podmínkách v moderních evropských *favelas*. Tyto děti se mohou dopouštět trestných činů nebo být nuceny žebrať. Romští školáci inklinují k předčasnému ukončení školní docházky, aniž by dosáhli odpovídajícího vzdělání a dovedností, které by jim umožnily postarat se o sebe a své rodiny.

Pokud se zabýváme pouze určitou skupinou obyvatel, když zvažujeme, jak ochránit její základní práva, hrozí, že neochráníme jednotlivce v rámci této skupiny, a přicházíme o možnost přerušit kruh dopouštění se špatného chování a strachu.

Jsme připraveni pomoci Itálii a Rumunsku v jejich snahách o co možná nejlepší využití všech možností, které již nabízí evropské právo a evropské fondy. Mělo by být rovněž zdůrazněno, že romské komunity žijí také v řadě dalších členských států, jako je Francie, Irsko, Španělsko, Slovensko, Česká republika nebo Maďarsko. Sociální začlenění romských komunit může být dále zlepšováno i v těchto členských státech, zejména prostřednictvím strukturálních fondů, které mohou být v tomto směru velmi užitečné.

Financování z evropských zdrojů, zaměřené zejména na potřeby romských komunit, lze již využít v oblastech, jako je sociální začlenění, boj proti diskriminaci, regionální rozvoj a školství. V předchozím programovém období zpřístupnily strukturální fondy na projekty týkající se romských komunit více než 275 milionů EUR. Dodatečně bylo mezi lety 2004 a 2006 na základě předstupních nástrojů uvolněno pro Rumunsko a Bulharsko dalších 60 milionů EUR. Financování projektů romské problematiky bude pokračovat i v programovém období strukturálních fondů 2007–2013. Směrnice 2000/43/ES o rovném zacházení bez ohledu na rasu nebo etnický původ, která se na Romy vztahuje, poskytuje ochranu před diskriminací v oblastech zaměstnání, vzdělávání, sociální ochrany, zdravotní péče, v přístupu ke zboží a službám a v bytové otázce. Aktivně zajišťujeme, aby tato právní úprava byla uplatňována napříč celou EU.

Konečně s tím, jak Komise netoleruje žádnou formu diskriminace nebo nesnášenlivosti vůči svým občanům, podpoříme rovněž členské státy, které zákonným způsobem chrání své občany před kriminalitou, ať se jedná o jejich státní příslušníky, nebo občany Unie obecně. Ostatně svoboda, spravedlnost a bezpečnost jdou spolu ruku v ruce.

Antonio Tajani, jménem skupiny PPE-DE – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poblahopřát panu Frattinimu k jeho vyčerpávající zprávě a návrhům, myšlenkám, obsahu a hodnotám, které ve svém projevu hájil. Proces sjednocení Evropy jistě vede k rostoucímu pohybu občanů v rámci Unie a v některých případech se stal skutečným migračním fenoménem. Jedná se o případ Itálie, kde v současné době žije okolo půl milionu rumunských občanů.

EU se snaží prostřednictvím směrnice 2004/38/ES zajistit dodržování jak práv občanů Společenství, kteří migrují z jedné země do druhé, tak práva členských států na vyhoštění občanů EU, kteří nesplňují určitá pravidla. Poukazuji na schopnost jejich vlastní pomoci a rizika pro veřejnou politiku a bezpečnost. Bohužel v Itálii je směrnice EU uplatňována ve velmi malé míře a s velkým zpožděním. Výsledek? Nevyhoštění řady občanů, kteří by se možná v případě vypovězení ze země nedopustili v Itálii trestných činů.

Došlo bohužel ke spáchání trestných činů ze strany občanů s evropským pasem, což otřáslo veřejným míněním. Reakcí byla nepřijatelná vlna xenofobního násilí. Násilí a vraždy spáchané v Itálii musí být rázně odsouzeny a musí být vyjádřena solidarita s rodinami obětí. Musí být rovněž odsouzena násilná a xenofobní reakce, ačkoli bohužel při neuplatňování pravidel a nevymáhání práva hrozí, že občané se ujmou spravedlnosti sami, což je skutečně nepřijatelné.

Členské státy, stejně jako místní orgány, mají velmi jasně definované pravomoci. V Římě i přes četné zprávy, které jsou k dispozici, nebyly bohužel podniknuty žádné kroky jako reakce na některé sociální situace, mezi něž patří existence chudinských čtvrtí obývaných romskými občany. Tyto situace vyžadují neprodlené podniknutí příslušných kroků. Opatření, která jsou činěna se zpožděním, nijak nepřispějí k řešení vzniklých problémů. Nepodporujeme masová vyhošťování. Každý občan, který se dopustí trestného činu, je osobně právně odpovědný, a to bez ohledu na národnost nebo příslušnost k určité etnické skupině. Další spolupráce mezi Rumunskem a Itálií by samozřejmě byla užitečná. Není věcí náhody, že jsem text PPE podepsal já a můj kolega, pan Marinescu.

Jedná se o otázku, která se výslovně týká romských obyvatel, nikoli rumunských občanů jako takových. Proto žádáme o ustanovení zvláštní agentury pro sociální integraci romských komunit, tj. evropské agentury,

kteřá by prokázala, že Evropa svým dílem přispívá k řešení problému, který by v opačném případě mohl podnítit vznik mnohem větší společenské paniky.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nacházíme se ve velmi složité situaci. Je složitá, jelikož na základě událostí, ke kterým došlo v Římě, vyplynulo na povrch něco, s čím jsme se do té doby nesetkali nebo setkat nechtěli. Vražda, ke které zde došlo, je hluboce odsouzeníhodným a opovrzeníhodným činem. Reakce, které tato vražda rozpoutala, jsou alarmující. Nicméně skutečnost, že jeden pachatel, který se dopustí trestného činu, je na jeho základě posuzován jako součást větší skupiny lidí, kteří jsou tak říkajíc kolektivně považováni za odpovědné za skutky této jediné osoby, není v historii lidstva ničím novým – vždy se vyskytovaly případy podobného chování – ale vždy se jedná o odsouzeníhodný postoj. Proto první věcí, kterou musíme učinit, je velmi pozorně rozlišovat. Je pravdou, že integrace Romů do naší společnosti dlouhodobě nefunguje, což je spojeno se skutečností, že nejsme dostatečně odhodláni je do své společnosti začlenit. Romové jsou svěhlavým národem s vlastní autonomní kulturou, kvůli čemuž jejich integrace vyžaduje značné úsilí. Nicméně je to proveditelný krok, který můžeme zvládnout, pokud budeme respektovat jejich kulturu.

Nicméně je třeba ujasnit, že právní stát musí být schopen zajistit své fungování prostřednictvím všech ústavních prostředků. Právní stát musí využít všech dostupných prostředků, aby udržel veřejnou bezpečnost a chránil pořádek. Jak toho nejlépe dosáhnout? Nejlepším způsobem je nezobecňovat, ale hodnotit každý jednotlivý případ, což je přesně to, k čemu musíme v Evropě dojít. Co se týká svobody pohybu, musíme v každém konkrétním případě přezkoumat, jaká práva obyvatel Unie získal, a v případě pohybu z jedné země do druhé přezkoumat, na základě jakých práv s ním bude zacházeno.

V Evropské unii zaručujeme právo na svobodu pohybu. Všichni občané evropských států – nebo alespoň států patřících do schengenského prostoru – mohou využívat této jednotné svobody pohybu. To však neznamená, že při pohybu z jednoho státu do druhého mohou dělat, co se jim zlíbí. Musí dodržovat práva a zákony daného státu, a naopak stát patřící do schengenského prostoru také musí na svém území dodržovat práva občana Unie. Nelze obecně říct, že je to chyba této skupiny lidí, a proto tato skupina musí odejít, protože žádný z jejích členů nemá pracovní povolení nebo protože nesplňuje pojetí naší kultury nebo kvůli tomu, že jsou všichni nezaměstnaní nebo žebrají. Namísto toho musíme vždy zjistit, jaká práva daný občan má, a stejně tak zjistit, jaká práva porušil. To je přesně úkol, který plní italská a rumunská vláda a který také čeká Komisi.

Zde musím říct, pane komisaři Frattini, že neplníte správně svou roli. Byl jsem velmi překvapen, když jsem četl Vaše poznámky v *Il Messaggero*. Do té doby jsem měl dojem, že jste velmi umírněným komisařem. Získal jste si respekt mé skupiny, protože až dosud jste v politice pracoval velmi citlivě. Nicméně poznámky, které jste uvedl v *Il Messaggero*, týkající se pracovních povolení a příjmové skladby – v přesvědčení, že je možné jednoduše přijít do tábora, zeptat se někoho, jak si vydělává na živobytí, a pokud by dotyčný nedokázal vysvětlit na místě, z čeho žije, jej vykázat ze země – připomínají zcela svévolné fungování státu. Je Vaším úkolem, pane komisaři Frattini – zejména jako komisaře odpovědného za lidská práva – abyste hájil zásady Evropské unie a neprosazoval sebe jako ministra v budoucí italské vládě.

(Potlesk ze středu a zleva)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, většina z nás uznává výhody plynoucí z migrace. Členské státy, které otevřely své hranice migrantům z ostatních členských států, nezaznamenaly nárůst nezaměstnanosti, naopak nárůst produktivity, hospodářský růst a vytvoření nových pracovních míst.

Je to velmi starý příběh. Přistěhovalci dělají práci, kterou rodilí občané nechtějí dělat, těžce pracují, náklady s nimi spojené jsou velmi nízké a přinášejí nové nápady. Je však důležité uznat, že někteří lidé přecházejí hranice, aniž by chtěli pracovat – nebo alespoň nechtějí pracovat legálně. Jak jste uvedl, pane komisaři, právo Evropské unie tuto situaci připouští. Při udělování práva k pobytu může hostitelský stát omezit právo k pobytu na tři měsíce, pokud daná osoba nemá finanční prostředky odpovídající životnímu minimu, a může toto právo ukončit, pokud by mohlo dojít k ohrožení veřejného pořádku.

Jedním z velkých úspěchů Unie je právo volného pohybu, které nyní využívají miliony občanů při svých studiích, v pracovním životě nebo v důchodovém věku. Čelíme nyní problému národa, který nemá svou domovinu, stejně jako Židé, kteří v dřívějších dobách nebyli nikde vítáni, a dnes je to případ Romů, tj. zhruba devíti milionů lidí, kteří jsou v řadě členských zemích diskriminováni. Zaměňovat však romské občany s Rumunskem, přestože řada z nich rumunskými občany je, znamená nepochopit charakter jak Romů, tak Rumunska. Stejně tak byste je mohli zaměňovat s Římem.

Fondy Evropské unie uvolnily pro integraci Romů finanční prostředky. Spolupracujeme s Georgem Sorosem a jeho Desetiletím romské integrace. Je však zapotřebí, aby se k ní, stejně jako ke společné rámcové strategii Společenství pro začlenění Romů, všechny členské státy, pokud má fungovat, smluvně zavázaly.

Je škoda, že Itálie nezískala žádné z těchto finančních prostředků. Španělsko obdrželo 52 milionů EUR a Polsko 8 milionů EUR. Nebylo to však pouze vlivem nedostatečné prozíravosti na straně italské vlády, ale také na straně Komise. Domnívám se, že se pan Barroso mýlil, když ve svém včerejším rozhovoru v *La Repubblica* tvrdil, že je nemyslitelné, aby Evropská unie podporovala integraci v terénu. To by nemělo být nemyslitelné.

Pane Frattini, sdílím názory pana Schulze. Neměl byste v této otázce hrát stranickou politiku. Tato sněmovna Vás žádá, abyste se soustředil na své současné povinnosti, nikoli na svou případnou budoucí kariéru. Italové, stejně jako ostatní, znají zranitelnost migrujících komunit. V roce 1893 v Aigues-Mortes ve Francii byli italští zaměstnanci solivaru v Peccais lynčováni z xenofobních důvodů, které se týkaly ochrany místních pracovních příležitostí. Avšak jedním z velkých úspěchů Unie je skutečnost, že tyto pogromy jsou dnes pouhou minulostí.

Nicméně demokratické režimy bývají až příliš často řízeny krizovým managementem. Což je možná právě v Itálii zřetelnější než kdekoli jinde. Avšak pokud vzniknou problémy v Itálii, objeví se také v ostatních zemích. Pokud právo na pobyt v zahraničí patří k právům EU, nemůžeme členským státům umožnit, aby vyhotovovaly výjimečná ustanovení, jak to svým nařízením učinila italská vláda. Dokud existuje právo na odvolání, nelze nijak zabránit určité zemi, aby zmocnila své prefekty k tomu, že mohou v této otázce jednat. Odvolání se ke smířčímu soudci, který není odborníkem v právních otázkách, je nedostačující, stejně jako používání pouze italsky nebo anglicky psaných právních dokumentů. Věřím však, že italský parlament tato ustanovení opraví a zajistí shodu vnitrostátních právních předpisů s úpravou EU.

Pro nás je to první skutečný případ, kdy Evropský parlament spolu s vnitrostátními parlamenty dohlíží na provádění spravedlnosti a na vnitrostátní právní předpisy. Nesmíme se dívat pouze na to, co nefunguje, ale také naopak na to, co funguje, a proto, pane komisaři, potřebujeme Vaše aktivní zapojení do tohoto úkolu.

(Potlesk ze středu a zleva)

Roberta Angelillová, jménem skupiny UEN – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych také panu komisaři Frattinimu poděkovat za jeho podrobnou zprávu z dnešního odpoledne. Podle mého názoru je směrnice 2004/38/ES pevným orientačním bodem, zajišťujícím plné potvrzení práva na svobodu pohybu občanů EU, zabráňujícím jakýmkoli formám diskriminace a ustanovujícím zásadu úplné integrace.

Tato směrnice se zabývá zejména ochranou práv osob pobývajících v členském státě, stejně jako právy občanů tohoto členského státu v souladu se zásadou recipacity. Poskytuje maximální ochranu pro pracující a studující osoby a osoby usilující o vlastní integraci, ovšem neřeší dostatečně otázku osob, které porušují pravidla. A právě ohledně posledně zmíněného bodu musí v Parlamentu proběhnou skutečná věcná debata.

Neexistují pouze práva, ale také povinnosti a pravidla, které musí být dodržovány. Nemůžeme nadále přehlížet skutečnost, že je zde určité procento osob – bezpochyby naprostá menšina, avšak toto procento existuje – které cestují do ostatních členských států, aniž by svou přítomnost v daném hostitelském státě oznámili z jednoduchého důvodu, a to, že nechtějí být oficiálně evidováni, jelikož nechtějí dodržovat zákony a legálně pracovat.

Musíme řádně vyřešit problém osob, které se volně pohybují a vstupují do členských států se záměrem zůstat na okraji společnosti. Není pochyb o tom, že lze zlepšit příslušné nástroje, některé z nich jsou však již členským státům k dispozici prostřednictvím směrnice 2004/38/ES. Proto musíme nejdříve vyžadovat, aby došlo k rychlému, úplnému, přísnému a konkrétnímu uplatňování této směrnice v každém členském státě.

Mělo by také možná smysl tuto směrnici zdokonalit, ne pouze ukládat návštěvníkům zemí povinnost ve stanovené lhůtě oznámit svou přítomnost na území hostitelského členského státu, ale také povinnost členského státu ukládat sankce každému, kdo nedodržuje pravidla. Například v Itálii nařízení, kterým se provádí tato směrnice, nastavuje určité podmínky, ale nezavádí žádné sankce, čímž se ve skutečnosti tento zákon stává neúčinným.

Potřebujeme především zajistit, aby přistěhovalci byli eskortováni zpět do své země, samozřejmě v případě, kdy pro to existují skutečné důvody. Nicméně bych ráda upozornila, že každý, kdo se dopustí trestného činu, každý, kdo poruší lidská práva, a také každý, kdo zneužívá děti a ženy nebo ohrožuje veřejnou bezpečnost, musí být předán orgánům své země původu. Potřebujeme také zákonné úpravy pro osoby, které

nepracují, pro osoby žijící na hranici chudoby, a představují tak nadměrnou zátěž pro společenství hostitelského členského státu.

Ráda bych svou řeč ukončila zmínkou o romských dětech, zejména v případě Itálie, kde žije přibližně 50 000 dětí, nebo spíše minimálně 50 000 dětí, které jsou zneužívány. Tyto děti jsou romského původu, jsou nuceny žebrať, nejsou očkovány, nechodí do školy a žijí v naprosto žalostných hygienických podmínkách. Ráda bych všem připomněla, že přibližně týden před vraždou paní Reggianiové v Římě, ve stejné chudinské čtvrti, ve které žil vrah paní Reggianiové, zemřelo dvouměsíční romské dítě na podchlazení. K této události došlo v Římě, jednom z největších evropských hlavních měst.

Proto skončím otázkou, zda se jedná o skutečnou integraci. Vypadá takto dodržování lidských práv? Máme povinnost klást si závažné otázky bez pokrytectví a máme také povinnost říct, že všichni si jsou před zákonem rovni.

Monica Frassoniová, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, dne 2. listopadu pan Frattini uvedl, že: „to, co musíme udělat, je jít do přistěhovaleckého tábora, například v Římě, a zeptat se přistěhovalců, kde žijí. Pokud řeknou, že neví, vrátit je zpět do Rumunska“. Tímto způsobem funguje evropská směrnice, prostě a jednoduše, a my potřebujeme neprodleně zrušit přistěhovalecké tábory. Uvedl jste také, že Spojené království, Francie a Německo obvykle vyhošťují cizince, kteří jsou bez práce, což Itálie nečiní, a že proto směrnicí 2004/38/ES neuplatňuje řádně.

Hovořím k Vám jako spolupředsedkyně evropské politické skupiny a obracím se na Vás jako na evropského komisaře, musíme proto zcela ponechat stranou skutečnost, že v Itálii jsme každý v jiné koalici, ale že zde jednáme a máme jednat jako Evropané. Domnívám se, že prohlášení, která jste učinil v *Il Messaggero*, jsou nepřijatelná, a navíc v naprostém rozporu s tím, co jste nám zde včera večer řekl. Který z těchto dvou pánů Frattiniů je skutečný? Ten, který řekl, že potřebujeme zbourat romské tábory, nebo ten, který řekl, jak uvádí směrnice, že občané mohou být vypovězeni ze země na základě přesných pravidel a ještě přesnějších záruk? Velmi bych ocenila odpověď na tuto otázku.

S ohledem na dotazy ostatních evropských členských států bych byla vděčná, pokud byste mi mohl tuto situaci vysvětlit. Provedli jsme několik šetření a zjistili jsme, že žádná ze zmiňovaných zemí – Spojené království, Francie a Německo – nikdy nevyhostila evropské občany z ekonomických důvodů, což směrnice zakazuje, a že žádný občan nebyl nikdy označen za nadměrnou zátěž pro hospodářství země pobytu. Chtěla bych proto vědět, zda jste tyto skutečnosti znal, protože je považuji za zásadní informace.

Plně souhlasím se skutečností, že tato směrnice poskytuje přesný rámec. Nicméně se domnívám, že by mohla být ještě přesnější a lépe propracovaná, a dokonce se domnívám, že případ nebo případy, které dnes projednáváme, jsou obrazem toho, jakým způsobem musí být směrnice uplatňována a jak členské státy chápou rozšíření a svobodu pohybu, které jsou pro nás naprostou prioritou. Mohu pouze říct, pane předsedající, pane Tajani a paní Angelilliová, že země, ve které se obchody mafie pohybují v řádu 90 miliard EUR a kde se dějí věci podobné těm z posledních dnů, nás sotva může poučovat o otázce imigrace.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, naše debata zde není o Itálii nebo Rumunsku, ale o Evropě jako takové a životě jejích občanů: byla zabita žena a naše myšlenky a soucítění se musí obrátit k její rodině; na Romy a romské občany jsou podnikány hanebné útoky; naše identita, naše hodnoty, naše zákony a naše historie, včetně tragédií, jako je pronásledování Romů, to vše je dnes uváděno v pochybnost a nenechává nás zapomenout a ujišťuje nás, že zde není prostor pro rasismus žádného druhu.

Tyto tragické události nás poučily o důležitosti zákonů, které zakotvují práva: bez zákona není bezpečnosti. To ukazuje, jak důležité jsou naše zákony, naše smlouvy, dokonce naše hospodářská nařízení, jež potvrzují hodnotu a právo na svobodu pohybu a pobytu, které je legitimním právem evropských obyvatel a nikoli jejich výsadou, které může být regulováno, nikoli však popíráno. Evropské právo je jasné: každý má právo na volný pohyb a pobyt, což lze odepřít pouze ve výjimečných případech, jako je ohrožení národní bezpečnosti. Možnost vyhoštění ze země je přísně individuální a nikdy kolektivní s tím, že dotčená osoba má zaručeno právo na obhajobu. Jedná se o přiměřená opatření, která vždy připouštějí možnost pokračování práva na svobodu pohybu, práva, které nikdy nebude odepřeno na základě ekonomických důvodů, jelikož chudoba nesmí být stigmatem nebo důvodem diskriminace občanů.

Výše uvedená fakta jsou předmětem článku 27 směrnice, jsou zákonem. Jsou naprosto nedotknutelná, jelikož se týkají práv. Zákon se vztahuje na každého, v neposlední řadě na komisaře/komisařky – a musím říct, pane Frattini, že ve Vašich četných prohlášeních uvedených zde v Parlamentu jsem měl značné problémy při hledání

ducha a litery zákona, v podstatě nemůžu nalézt nic z toho – a na členské státy, které musí přenést své členství v Evropě a její směrnice na nás všechny.

Stále existuje příliš mnoho lidí, kteří dnes v Evropě umírají. V Itálii zemřela žena následkem násilného útoku ze strany romského muže. Tato skutečnost je pro mě velmi úzkostná. Každý, kdo se dopustí vraždy, musí zaplatit svou cenu, to však nemá co do činění s Romy nebo romskými občany, na které byly také spáchány útoky. Vina je individuální, nikdy kolektivní. Spousta přistěhovalců umírá při snaze dostat se do Evropy. Tito lidé jsou na tom špatně a vyzývají nás, abychom jednali. Jejich utrpení je důvodem, proč musíme z Evropy učinit zemi s fungujícími zákony a právy, nedotknutelnými zákony, zejména co se týká přijímání těchto osob. Tyto zákony tvoří základ bezpečnosti.

Chceme, aby Parlament tato fakta závazně potvrdil svým hlasováním, aby tak již nemohlo dojít k nesprávnému výkladu evropského práva.

Předsedající – V souladu s naším jednacím řádem bych chtěl požádat poslance a poslankyně, aby ve svých projevech necitovali ostatní poslance a poslankyně z jednoduchého důvodu a to, že podle jednacního řádu by posledně zmiňovaní mohli požádat o pozdější vyjádření. Proto pro hladký průběh rozpravy bych všechny rád požádal, aby se při uvádění faktů obraceli na Parlament obecně, což se samozřejmě nevztahuje na komisaře/komisařky, kteří jsou plně oprávněni/y na konci rozpravy vysvětlit své důvody.

Jens-Peter Bonde, jménem skupiny IND/DEM – Vážený pane předsedající, mé přátele v nové straně NIP v Rumunsku rozlítlo, když se dozvěděli o vyhoštění tisíců Rumunů z Itálie. Já je plně chápu.

Telefonicky jsem se obrátil na pana komisaře Frattiniho, který mě ujistil, že žádný rumunský občan by nebyl vyhoštěn bez řádného soudu. Nicméně existuje odchylka, kdy přistěhovalci mohou být po tříměsíčním pobytu v hostitelské zemi vyhoštěni bez rozhodnutí soudu, pokud nemají finanční prostředky na obživu. Souhlasím s tímto postupem, pokud je prováděn v dobré víře. Volný pohyb nezahrnuje právo na získání finanční podpory od hostitelského státu. Jedinec musí být schopen žít ze svých vlastních zdrojů a mít práci.

Stejně tak mohou být vyhoštěni pachatelé trestných činů, pokud tak rozhodne soud, ale není v pravomoci policie rozhodovat o tom, kdo je pachatelem trestného činu. K takovým rozhodnutím potřebujeme nezávislé soudce. Doufám, že moji kolegové v italském parlamentu souhlasí s touto základní zásadou Evropské unie.

Luca Romagnoli, jménem skupiny ITS – (IT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, rád bych svou řeč zahájil poděkováním panu Frattinimu za to, že se opět účastní rozpravy, za jeho práci a za to, že si na nás udělal čas. Jste přínosem pro svou zemi. Je ostudou, že něco podobného nemohu říci o ostatních italských představitelích, a nejsem tomu rád.

Projednávali jsme – a stále projednáváme – Schengenskou dohodu. Navzdory všem společenským nepokojům, které volný pohyb občanů v rámci EU bezpochyby způsobuje v Itálii, rozhodl se pan Amato zaměřit se na jiné otázky. Je zapotřebí podniknout příslušné kroky, aby tyto společenské nepokoje nedosáhly stupně, který můžeme pozorovat v naší zemi. Nicméně nezdá se, že by se něco dělo vzhledem k rostoucímu počtu všech druhů trestných činů v Itálii, asociálním chováním počínaje a organizovaným zločinem konče, a to nehovoříme o trvalém přílivu ilegálních přistěhovalců do naší země, a především o skutečnosti, že někteří lidé, kteří přicházejí do Itálie na studentská, pracovní nebo turistická víza, se po jejich vypršení nevrátí do svých zemí. Tomuto poslednímu bodu se média nijak široce nevěnovala.

Navíc současná italská vláda a ministerstvo vnitra si pravděpodobně nejsou vědomy trestných činů páchaných v Itálii většinou cizinci, z nichž někteří jsou evropskými občany, přistěhovalci nebo osobami, které se za ně považují. Tato skutečnost byla zdůrazněna před několika měsíci ve zprávě vyhotovené italským prefektem, panem Serrou, adresované italskému parlamentu.

Italská vláda se pro stále více unavený národ stává překážkou a nejen pro něj. Tato vláda, která je neschopná porozumět společenskému neklidu, stejně jako zabránit mu, nemůže očekávat, že by tento problém vyřešila. Nestane se – a člověk se diví, jak by mohlo – aby si vláda připustila, že nedodržuje současnou migrační politiku nebo že nedostatečným způsobem uplatňuje evropské směrnice, v tomto případě směrnici 2004/38/ES.

V této otázce si italská vláda stěžuje na stanovení přesného data platnosti. Je zřejmé, že podle Schengenské dohody tyto problémy porostou ve všech směrech. Je také zřejmé, že má strana a já osobně bychom chtěli Schengenskou dohodu zrušit. Pan Amato nadále ignoruje opakované politické chuligánství ze strany stoupců anarchismu a komunistů chráněných zástupci ústavní levice, ke kterému dochází v Itálii v posledních měsících a které se často dotýká také mé strany.

Bohužel pan Amato a premiér Prodi, stejně jako řada starostů, nejen starosta Říma, nežijí v dělnických oblastech, nemají kontakt s přistěhovaleckými tábory – nejen legálními – a nepoužívají prostředky veřejné dopravy a nezažívají týrání, násilí a vykrucování, kterému pravidelně čelí evropští návštěvníci Itálie. Tito politici hovoří o solidaritě, jejímž jménem celá populace trpí následkem jejich pošetilých rozhodnutí.

Evropská unie, místo aby naříkala nad skutečností, že Itálie nepožádala o poskytnutí finančních zdrojů, by si měla všimnout toho, co řekl předseda Barroso, jinými slovy, že pokud členský stát dopustí, aby se na jeho území rozšiřovaly chudinské čtvrti, co očekává od Komise? Pan Amato se rozhodl, že se nebude účastnit jednání na toto téma. Mezitím však by Italové chtěli učinit jedinou správnou věc: jít volit a říct vládě, aby odešla.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Evropská unie je společenstvím hodnot spočívajících v dodržování lidských práv a základních svobod a její politiky zahrnují bezpečnost občanů a boj s kriminalitou, stejně jako ochranu dětí a boj proti podněcování k násilí.

Rozhodně odsuzuji násilí a útoky a hluboce lituji toho, co se stalo v Itálii! Věřím však, že zneužívání a nespravedlnost páchaná ve jménu zákona je nepřijatelná, vzbuzuje strach a ponížení a může podněcovat k nenávisti v lidských společenstvích.

Zjistil jsem, že roste sklon k neospravedlnitelnému stupňování této situace, také podporované politickými a xenofobními prohlášeními některých politiků.

Znepokojuje mě skutečnost, že podle dosud zveřejněných informací byli z Itálie vyhoštěni pouze rumunští občané. Všechny členské státy mají právo a povinnost vyhotovovat zákony, kterými by zajistily a upevnily veřejný pořádek a bezpečnost.

Všichni evropští občané, bez rozdílu národnosti, jsou povinni dodržovat zákon a jeho ustanovení, ať se nacházejí kdekoli na území Evropské unie.

Musíme nicméně zároveň odsoudit netoleranci a xenofobii, zejména neodůvodněné šíření nepřátelských vztahů a stigmatizování několika jedinců, kteří mají problémy se zákonem, počínaje a celou etnickou skupinou nebo dokonce celým národem konče.

Věřím, že italský stát, stejně jako všechny ostatní členské státy Evropské unie, má povinnost chránit práva a svobody evropských občanů pobývajících na jeho území, kteří se začleňují do společnosti a dodržují zákony.

Je zapotřebí vytvořit společný přístup pro politiky týkající se imigrace a začleňování menšin. Otázka menšin, a zejména romské menšiny, je evropskou otázkou, k níž by mělo být přistupováno soudržným a jednotným způsobem, nikoliv pouze v krizových okamžicích.

Všechny příslušné orgány by měly vzájemně spolupracovat, zejména Evropská komise a Agentura pro základní práva, stejně jako příslušné instituce členských států.

Vyzývám Evropskou komisi, aby přezkoumala priority a mechanismy Evropského sociálního fondu s cílem rozšířit financování společných akcí, které by tak přispěly ke společenskému začlenění romské menšiny.

Zároveň žádám Evropskou komisi, aby neprodleně prověřila soulad nařízení vydaného italskými úřady s evropskými právními předpisy a poskytla ujištění, že provádění ustanovení tohoto druhu nepovede ke zneužívání čestných osob, bez ohledu na jejich národnost.

Gianni Pittella (PSE). - (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že je správné, aby náš Parlament zaslal rodině paní Reggianiové kondolenci. Chtěl bych také odsoudit nedávná prohlášení pana Frattiniho, který v již zmiňovaných rozhovorech spojil svou úlohu zástupce Komise a člena opozice, místo aby využil své prestižní role k vyjasnění vnitrostátního politického klimatu.

Říkám to s nelibostí, jelikož jsme návrhy a iniciativy pana Frattiniho často podporovali. Pan Frattini ví až příliš dobře, že jak uvedli někteří moji kolegové, neexistuje na evropské úrovni text, který by umožňoval automatické vyhoštění občanů jiných členských států z ekonomických důvodů.

Nedávná ustanovení italské vlády jsou v souladu s evropskou směrnicí, respektují jejího ducha a posilují některé aspekty, které jsou s ohledem na situaci v Itálii považovány za důležité. Všechny italské instituce – a to říkám panu Tajanimu, paní Angelilliové a ostatním členům opozice – od římských počínaje, přes

regionální až po nejmenší místními rady, jsou v tomto směru aktivní. Je nedůstojné znevažovat úroveň kultury a integrace, které naše země dosáhla.

Doufám, že Evropský parlament potvrdí své zamítnutí zásady kolektivní odpovědnosti, který je používán za účelem podněcování k nenávisti a násilí v srdci Evropy.

Namísto toho je nezbytné potvrdit potřebu boje se všemi podobami rasismu a xenofobie a diskriminace na základě národnosti a etnického původu. K tomuto účelu máme plán: Listinu základních práv. Je důležité, abychom učinili maximum, jak požadovali předsedové vlád Itálie a Rumunska, abychom dosáhli lepšího společenského začlenění znevýhodněných národů a spolupráce mezi členskými státy jak v rámci řízení pohybu našich vlastních migračních proudů, tak prostřednictvím sociálního rozvoje a programů zlepšení životních podmínek financovaných strukturálními fondy.

Nezbytné kroky pro budoucnost jsou jednoduché: nikdo z nás nesmí zapomínat, že imigrace je zdrojem, je součástí naší budoucnosti, ale musí být řízena. Proto navrhuji, aby členské státy jednaly nyní a ustanovily užší evropskou koordinaci, kterou by regulovaly migrační pohyby v Evropské unii.

Adina-Ioana Văleanová (ALDE). - Vážený pane předsedající, chtěla bych poděkovat panu komisaři, že se v této velmi důležité problematice obrátil na Parlament.

Vražda italské ženy rumunským občanem vyvolala v Itálii spoustu emocí. Stejně tak spoustu emocí vyvolala v Rumunsku vlna represí vůči rumunským občanům ze strany italských gangů.

Nicméně, pokud odhlédneme od emocí, dostaneme se k našim základním hodnotám a zásadám: svoboda pohybu pro všechny občany, právní stát a jeho soulad s evropským právem.

Ráda bych Vám připomněla, pokud je to zapotřebí, že svoboda pohybu pro evropské občany je základním právem zakotveným v zakládajících smlouvách. Bohužel nedávné události nám ukazují, že potřebujeme vynaložit větší snahy pro upevnění těchto práv a zajistit, aby byla po celé Evropě odpovídajícím způsobem prosazována.

V dnešní Evropě nemůžeme přijmout, aby nezodpovědné orgány poukazovaly na konkrétní národnosti nebo etnické skupiny. Stejně tak nemůžeme přijmout tvrzení, že volný pohyb pracovních sil by mohl vést k rostoucí kriminalitě, jelikož kriminalita nemá národnost ani etnickou příslušnost. Takový postoj může pouze vést k nebezpečnému vývoji a větší xenofobii.

Naopak věřím, že musíme pokračovat v podpoře mobility osob a dát pracujícím stejné možnosti po celé Evropě, abychom tak podpořili silnou evropskou identitu. Tato snaha byla základním kamenem přání vytvořit Evropskou unii.

Opětovně zdůrazňuji, že Evropská unie musí zajistit, aby všichni její občané žili v prostředí svobody, bezpečí a spravedlnosti, a věřím, že bychom měli rovněž věnovat větší pozornost integraci a svobodě pohybu.

Odpověď na kriminalitu není zavření hranic. Odpověď na kriminalitu není podněcování xenofobie, diskriminace a stigmatizace národnostních skupin nebo etnického původu. V moderní Evropě touto odpovědí je lepší policejní a soudní spolupráce, více integračních politik, více finančních prostředků na tyto politiky, aby sloužily všem našim občanům a chránili je bez rozdílu národnosti.

Přála bych si, aby Evropa poskytla všem svým občanům svobodný život, práci a pohyb. Evropská komise jako strážce smluv musí nyní zajistit, aby tato základní práva byla správně uplatňována a vymáhána. Vyzývám Komisi, aby ve svých zásadách zůstala pevná.

Elly de Groen-Kouwenhovenová (Verts/ALE). - Vážený pane předsedající, situace Romů v Evropě se zhoršuje. Vývoj v Itálii nám to dokazuje. Všichni jsme byli svědky toho, jak nepopíratelná xenofobní a rasistická panika může zvítězit nad zdravým rozumem. Zločin jedné osoby vedl k bezprecedentnímu mediálnímu lynčování. Tato skutečnost opírající se o všeobecnou rasistickou a xenofobní paniku nás dotlačila k omezení základních práv evropských občanů.

Tohle již nesmíme připustit. Trestními otázkami se mají zabývat soudci, nikoli politici nebo občané. Nicméně navzdory tomu, jak hrozný a odsouzeníhodný trestný čin byl v Římě spáchán, neměl by nás vést k uvalení kolektivní odpovědnosti na celý národ. Události v Itálii odhalily skutečnou situaci *campo nomadi*, ve kterých žije spousta Romů. Není pochyb o tom, že takové situace zavdávají podněty k pnutí a nestabilitě. Proto musíme jednat. Můj první asistent je Rom. Integrace může postupovat velmi rychle.

V roce 2005 jsme přijali usnesení, ve kterém jsme žádali společnou evropskou a vnitrostátní činnost pro urychlení začlenění Romů. Navrhují proto, abychom jako poslanci ukázali, že se této problematice věnujeme a naléháme na subjekty řízení, aby se k nám připojily. Navrhují, aby EP ustanovil stálého zpravodaje Evropského parlamentu pro romské otázky, který by sledoval situaci Romů v Evropě a jednou ročně by předložil Komisi a vládám svá doporučení. Navíc bychom měli vyzvat Komisi, aby ustanovila výbor EU pro začlenění Romů a oddělení pro otázky Romů v rámci Evropské komise. Tyto kroky zajistí řádné spravování politik EU týkajících se romského začlenění.

Umberto Guidoni (GUE/NGL). – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, bezprostředně poté, co romský občan spáchal brutální vraždu Giovanny Reggianiové, jejíž rodině přejeme upřímnou soustrast, řada politických uskupení v Itálii poukázala na Evropu. Nicméně tento zločin není důsledkem rozšíření Evropy, Schengenské dohody nebo jiných evropských směrnic o volném pohybu v rámci Evropské unie.

Tyto problémy jsou dřívějšího data a je jim věnován povrchní přístup. Nelze je řešit na základě usnesení Parlamentu, aby tak bylo uspokojeno veřejné mínění. Z tohoto důvodu musíme být mnohem pozornější a celou záležitost přezkoumat v mezích zákonnosti, nechat stranou emoce nebo naléhavé požadavky. Právní stát vyžaduje, aby trestní odpovědnost byla individuální a ne kolektivní. Odchýlení se od této zásady by nastavilo nebezpečný precedens, který by mohl vést ke kriminalizaci některých migrujících národností.

Možné dopady, které by tato skutečnost mohla mít, jsou znepokojující. V Itálii jsme svědky honu na čarodějnice směřovanému vůči rumunským a romským občanům, doprovázenému řadou trestných výprav: dokonce i děti ve školách se staly terčem výsměchu a týrání. Otázka bezpečnosti je tak zcela na místě, nemůžeme však propadnout polemizování a zneužívání určitých situací, což by záměrně vedlo k podněcování nenávisti a xenofobie, pouze z důvodu stranění některé skupině obyvatel. Pokud by se do italské politiky dala nastolit objektivita, veřejnost by se dozvěděla, že Itálie není přeplněna delikventními přistěhovalci. Imigrace je jistě otázkou, která vyžaduje koordinaci ze strany Evropy, ale nemůžeme jednoduše používat Evropu k omezování svobody pohybu přistěhovalců.

Jednání pana Frattiniho by mělo být odsouzeno. Využil této příležitosti, aby se připojil k vnitrostátní polemice vyjadřující názory, které jsou v rozporu s evropskými směrnicemi. Bylo by lepší, kdyby pan komisař navrhl balík integračních politik, například opírajících se o navýšení zdrojů z integračních fondů a potřebu osvobodit politiky zabývající se vnitrostátním přijímáním migrantů od omezení daná Paktem stability, jak již bylo učiněno u bezpečnostní politiky.

Je také důležité, abychom trvali na koordinaci a posílení justičních nástrojů a pravomocí policie, které by zastavily organizovanou kriminalitu a nezákonné obchodování, odsouzeníhodnou trestnou činnost, která nyní dosáhla nadnárodní úrovně. Diskuse o uplatňování směrnice 2004/38/ES je správným polem pro rozpravu o vyhoštění rumunských občanů v jejím řádném zákonném nastavení: je příležitostí, jak potvrdit, že volný pohyb rumunských občanů je nezadatelným právem evropského občanství.

Znění směrnice je jasné: nelze vyhostit občany jako preventivní opatření, musí být vyhodnocena osobní odpovědnost a tyto informace musí být použity jako východisko pro rozhodování, aby tak vládní nařízení fungovala v souladu s proevropskou tradicí naší země.

Alfredo Antonozzi (PPE-DE). - (IT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, chtěl bych Vám poděkovat za odvahu a důslednost, které nepřipouští pokrytectví, jež bohužel často převažuje v našich institucích a které jsme rovněž mohli do určité míry slyšet zde. Pane Guidoni, nařízení, na něž narážíte, je nařízením Vaší vlastní vlády, proto by bylo zapotřebí, abyste nám jej trochu osvětlil.

Nešťastné události, ke kterým došlo v Itálii, a zejména v Římě, jsou pouze posledními v řadě incidentů, které často zůstávají bez povšimnutí nebo jsou ignorovány. Evropa je založena na zásadách svobody a dodržování základních práv a svobod. Italský národ vždy dokazoval svou podporu nezadatelným hodnotám, jako je nediskriminace, rovnost mezi národy a demokracie.

Domnívám se však, že je správné dodat, s ohledem na informace z oficiální zprávy Caritas, vyhotovené ve spolupráci s italským ministerstvem vnitra, vykreslující opravdu závažný obraz situace, ke které dochází v EU v bezprecedentním rozsahu od 1. ledna 2007 po migraci rumunských občanů do Itálie.

Velmi nerad to říkám, ale stačí si projít několik údajů, abychom si uvědomili absurditu situace. Pouze v roce 2006 bylo v Itálii zadrženo 17 900 Rumunů. Nejedná se o chybu celého národa, ale o zavinění jednotlivců. Nicméně se nad tím musíme zamyslet a automaticky vyvstávají otázky: Proč italská vláda neratifikovala nařízení provádějící směrnici 2004/38/ES do vnitrostátního práva dříve? Proč navíc toto

nařízení neprovádí ustanovení směrnice týkající se pobytu po uplynutí tříměsíční lhůty? Proč ministerstvo vnitra neposkytlo odpovídající prováděcí opatření týkající se potřebných podmínek a požadavků a kontrol a dohledu a možné repatriace občanů EU, kteří nedodrželi povinné podmínky, které tato směrnice stanoví?

Tato laxnost vyvolala kulturu tolerance, která přesahuje hranici chápání. Vedla k nekontrolovanému příjezdu osob bez finančních prostředků, což každým dnem zvyšovalo pocit beznaděje, který vede lidi k nevyhnutelnému zkratkovitému porušování zákona. Například starosta Říma toleroval vytvoření přibližně stovky romských táborů a chudinských čtvrtí, kde většina základních lidských práv nebyla plně dodržována a hygiena a osobní důstojnost byly zcela opomíjeny; následně rozhodl o jejich zrušení. Jednalo se o nerozvážnost, za kterou dodnes platíme. Jsme pro solidaritu a přijetí, které však musí být v souladu se zákonem a musí být provázené jistotou zákona a veřejné politiky.

Adrian Severin (PSE). - Vážený pane předsedající, dnes se pokusím zapomenout, že jsem Rumunem. Pokusím se zapomenout, přestože na území Evropské unie dochází k deportacím obyvatel, útokům na ně a k jejich zabíjení pouze proto, že jsou vinni svou rumunskou státní příslušností nebo národností.

Dnes se pokusím přemýšlet jako Ital a jako Evropan. Kdybych byl Italem, myslel bych si, že mám právo cítit se v zemi svých předků bezpečně. Urážely by mě ubohé tábory ubohých lidí v okolí nádherných měst mé země. Byl bych znechucen rostoucím počtem kriminálních ohrožujících poklidný život mých krajanů. Avšak při přemýšlení nad svou bezpečností bych si uvědomil, že tato bezpečnost je dennodenně upevňována tvůrčí prací více než jednoho milionu přistěhovalců, kteří vyrábějí italské výrobky, poskytují služby v oblastech, které italská pracovní síla opustila, kupují italské výrobky a platí daně italským úřadům. Naopak bych cítil, že má bezpečnost by byla oslabena, kdyby tito neitalští obyvatelé mou zemi opustili, kdyby jejich lidská práva byla porušována a kdyby se stali cílem xenofobních praktik.

Pokud jsou základní práva jediného lidského stvoření porušována ze strany orgánů mé země, které se zpřísněním zákona formou rasistického pojetí, omlouváním xenofobie a diskriminačními opatřeními pokouší zakrýt své slabé stránky, má vlastní práva – a práva každého – jsou v nebezpečí.

Není to poprvé, kdy byla bezpečnost postavena proti demokratickým a humanitárním hodnotám, kdy se někteří domnívají, že méně lidských a občanských práv zajistí větší bezpečnost, kdy nejistí lidé hledají útočiště v rámci svého národního společenství, a mylně se přitom domnívají, že etnická stejnost zajistí lepší ochranu. Je to lež. Běžný trestný čin má jednu nebo více obětí. Rasismus je také trestným činem, jedná se ale o výjimečný trestný čin, a každý, včetně pachatele, je obětí rasismu a xenofobie. Rasismus a rasová pravidla jsou proto zdrojem nedostatku bezpečnosti.

Jako evropský demokrat nemohu přijmout, aby rozlišnost znamenala méně bezpečnosti nebo aby někteří zločinci byli integrováni do společnosti, zatímco jiní by z ní byli vyloučeni. Někteří mají právo bránit se, jiní ne. Některým je na základě jejich národní nebo etnické příslušnosti dána výhoda mít pochybnosti, jiným ne. Jako Evropan bych nepřipustil, aby se jeden členský stát – řekněme Rumunsko – stal ghettem pro Romy nebo Sibiří Evropské unie, kam budou deportováni nežádoucí evropští občané. Dokážu pochopit, že krajní pravice je xenofobní, nepochopím však, když se ke xenofobním a rasistickým projevům uchylují demokraté. Nemohu pochopit slabost a demagogickou rasistickou rétoriku demokratů, a odsuzuji je za to více než krajní pravici za její xenofobii.

Všechny tyto důvody by v nás nyní měly vzbuzovat obavy a zmobilizovat nás. Doufám, že návrh Evropského parlamentu na přijetí usnesení k této otázce nás spojí, co se týká ochrany evropských hodnot a budoucnosti Evropy.

(Potlesk)

Alfonso Andria (ALDE). - (IT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, vláda každého členského státu má právo a povinnost zarazit trestnou činnost, aby tak zajistila bezpečnost svých občanů a každého jedince žijícího a pracujícího v dané zemi. V dnešní rozpravě se musíme vyvarovat dvojímu pokušení emotivnosti a nápomocné politické reakce.

Příprava zákona v podobě „bezpečnostního souboru opatření“ byla v Itálii po určitou dobu ve stavu jednání. Dramatické události z minulého října přesvědčily vládu, aby tento zákon převedla na nařízení s okamžitou platností. Nejednalo se o unáhlený nebo improvizovaný krok a jak víme, pozměňovací návrhy budou parlamentu každopádně předloženy. Podívejme se na podstatu této otázky a pochopíme, že obsah tohoto nařízení je naprosto bezvadný: zaměřuje se na ty, kteří svým chováním narušují právo a pořádek, včetně veřejné bezpečnosti, a poškozují osoby, které přicházejí do Itálie, aby si práci zlepšili své životní podmínky.

Toto nařízení se nezaměřuje na všechny, ale funguje ve prospěch osob, které přicházejí do Itálie za účelem začlenit se do společnosti v souladu s našimi zákony, a těch je naprostá většina.

Přítomnost osob nedodržujících pravidla v Itálii, stejně jako v jiných zemích, ztěžuje proces integrace ostatních osob. Mám tím na mysli skutečnost, že se tak dostává na povrch odmítavý způsob myšlení, kvůli kterému je proces integrace náročnější. Proto byla reakce italské vlády okamžitá, a zabránila tak jakýmkoliv nápomocným politickým stanoviskům a nebezpečným projevům, jako jsou trestné výpravy nebo hlídky, které by veřejnosti vysílaly zavádějící nebo dokonce nepřátelské poselství.

Evgeni Kirilov (PSE). - Vážený pane předsedající, podle směrnice a v souladu se zásadou nediskriminace mají všichni občané Unie a jejich rodinní příslušníci pobývající v členském státě EU právo na rovné zacházení. Vedle práva na svobodu pohybu, jsou oprávněni najít si v zemi pobytu zaměstnání, což odpovídá znění článku 23 této směrnice.

V tomto smyslu je volný pohyb pracovních sil základním právem, splňuje myšlenku jednotné Evropy, jejíž občané mohou být kdekoli svobodně zaměstnáni. Bohužel se to netýká občanů většiny nových členských států, včetně Bulharska a Rumunska, kteří čelí omezením.

Po veřejné diskusi na téma, zda Bulharsko bude v této oblasti uplatňovat právní předpisy Společenství a zda bude prováděn reciproční přístup, bylo rozhodnuto takto neučinit a sledovat společné cíle Společenství, aby Evropská unie mohla odpovídajícím způsobem reagovat na současné globální výzvy.

Vítám skutečnost, že některé členské státy již přijaly stejné stanovisko, a vyzývám ostatní členské státy, aby se k prvně zmiňovaným připojily a vzaly v úvahu skutečnost, že přechodná období jsou překážkou rozvoje jednotného evropského pracovního trhu a brzdí hospodářskou soutěž.

Analýzy poukazují na skutečnost, že staré členské státy, které otevřely svůj trh, získaly přijetím nových pracovních sil mnohem více výhod než problémů. Na druhé straně nové členské státy již nyní čelí vážným problémům s nedostatkem kvalifikované pracovní síly. Poslední průzkum provedený Eurostatem, který byl dnes zveřejněn, ukazuje, že po přistoupení Bulharska a Rumunska k EU nedošlo k větší migraci jejich občanů. Průzkum také ukazuje, že 80 % Bulharů žijících v zahraničí pracuje, což je bezpochyby kvóta zaměstnanosti, o které může řada zemí EU pouze snít.

Navzdory dosud dosaženému pokroku zůstává svoboda pohybu daleko za ostatními evropskými svobodami. Myšlenka evropského občanství je také narušována vytvářením občanství první, druhé a třetí třídy, čemuž jsme svědky v dnešní rozpravě.

Skutečný přechod z občanství společného trhu EU k občanství EU s plnými právy a povinnostmi by se měl pro prospěch nás všech uskutečnit co možná nejdříve.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Děkuji Vám mockrát. Vážený pane komisaři, vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak víte, na území Itálie žije oficiálně 560 000 rumunských občanů, nicméně podle některých odhadů jejich počet přesahuje 1 milion. Značná část těchto občanů žije v koloniích v okrajových čtvrtích Říma, Turína, Milána a Neapole. Neexistuje žádná omluva pro vraždu spáchanou v Římě: pokud se někdo dopustí trestného činu, měl by se z něj odpovídat před soudem.

Nicméně jako liberál nemohu přijmout, aby pachatel trestného činu jakékoli národnosti, náležející k jakékoli etnické skupině, sloužil jako základ pro posuzování celé této skupiny, čímž se vytváří prostor pro násilné činy mimořádné síly, jejichž cílem a obětmi se stávají nevinní lidé, jak ukázaly politováníhodné události, které následovaly po této vraždě.

Chtěla bych připomenout, že jsem mnohokrát hovořila s panem Rehmem, komisařem pro rozšíření, o skutečnosti, že povstupní migrace osob žijících v ubohých sociálních podmínkách a bídě v koloniích v těchto dvou státech, které vstoupily do EU k 1. lednu 2007, může vyvolat vážný problém v členských státech EU právě kvůli nedostatečné míře integrace. Varování nebylo během přístupových jednání doprovázeno vytvořením příslušných opatření. Neodvázila bych si dokonce odhadnout počet Romů v Evropě, kteří přecházejí z nových členských států do členských států západní a severní Evropy v domněnku, že je tam čeká lepší život, čímž vyjadřují svou nespokojenost s integrační politikou země, kterou opouštějí.

Stejně tak jsem v době před vstupem těchto dvou zemí do EU zdůrazňovala význam přípravy na problémy spojené s migrací. Spousta mých kolegů to odmítala s odůvodněním, že se jedná o omezení svobody pohybu. Naši odpovědi by mohla být otázka: vytváříme vládní nařízení na mimořádných zasedáních, která tvoří právní základ pro vyhošťování? Byly vzneseny vážné obavy ve spojitosti s ústavností tohoto vládního nařízení

a jeho vztahu k mezinárodnímu a evropskému právu. Také jej považuji za porušení směrnice o volném pohybu a směrnice o rasové rovnosti.

Jedná se skutečně o způsob, jakým bychom měli čelit opravdovým problémům? 27 zemí EU se nemůže ocitnout v situaci, kdy problémy jedné země předáváme druhé zemi v rámci jejích hranic.

Dovolte mi přečíst několik údajů, které jsem se dočetla ve zprávě Evropské komise a Agentury Evropské unie pro základní práva. V letech 2002–2003 více než polovina žáků zvláštních škol na Slovensku byli Romové. V Německu pouze polovina romských dětí chodila do školy a 80 % z nich navštěvovalo zvláštní zařízení. V Maďarsku, na Slovensku, v Polsku, Bulharsku a Slovinsku představují romské děti většinu dětí navštěvujících zvláštní školy. V roce 2003 nemělo 80 % Romů na Slovensku evidováno místo pracoviště, 80 % Romů v Rumunsku a Bulharsku mělo příjem pod úrovní národního prahu chudoby a mohu jmenovat... (předsedající řečníci přerušil) mohla bych jmenovat více podobných případů. Děkuji.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Vážený pane předsedající, věřím, že se bez váhání shodneme v tom, že účinný přístup ke kriminalitě si zasluhuje naši podporu, a že samozřejmě nikdy nelze omlouvat spáchání vraždy. Věřím však, že se také shodneme v tom, že právo na pobyt v schengenském prostoru je velkým přínosem a hmatatelným důkazem evropského občanství. Každý, kdo se toto právo snaží nějakým způsobem omezit, musí být schopen pro to předložit velmi dobré důvody. Zejména pak si musíme dávat pozor, když hovoříme o kolektivních opatřeních v tomto kontextu, že každý brzy zjistí, že se hovoří o jedné skupině a to o Romech. Domnívám se, že to je velmi nešťastné.

Velice mě potěšily poznámky pana komisaře Frattiniho týkající se Romů a skutečnosti, že Evropská unie by mohla pro tuto skupinu obyvatel udělat více, nepotěšila mě však jeho dřívější poznámka o Romech ve spojitosti s událostmi v Itálii. Dnes se hodně hovoří o důsledcích migrace, ke které dochází od posledního rozšíření Evropské unie a ke které docházelo také v rámci již dříve rozšířené Unie. S těmito důsledky se musíme vypořádat. Věřím, že se do určité míry musíme podívat také na příčiny a způsoby, jejichž prostřednictvím my, Evropská unie, můžeme učinit více pro osoby cestující do EU, jelikož tyto osoby pouze hledají lepší životní podmínky, zaměstnání a lepší podmínky pro své rodiny a děti.

Velmi podporuji zjednodušení čerpání prostředků z evropských fondů s cílem učinit více pro Romy, zejména v nových členských státech. Měl bych však zdůraznit, že již v minulosti tento parlament vyzval k uznání Romů jako evropské menšiny – což je velmi specifická skupina nesrovnatelná s ostatními menšinami. Kdyby se z Romů stala evropská menšina, otevřelo by se Unii mnohem více příležitostí, jak tyto problémy řešit.

Zdůraznil bych naši výzvu, aby jeden člen Komise získal pravomoci v romské politice, namísto současné situace, kdy se touto problematikou zabývají různí/é komisaři/komisařky, z nichž jeden zajišťuje vzájemnou koordinaci. Pravomoci musí zůstat v jedné ruce.

Závěrem co se týká diskriminace a sociálního vyloučení, zařadil Parlament tyto body mezi své priority také během jednání s novými členskými státy. Poukazuji na nové členské státy, ale víme, že problémy existují také ve starých členských státech.

Tehdy byly s vládami nových členských států uzavřeny veškeré druhy dohod, ty však jsou prováděny nedostačujícím způsobem, nebo dokonce vůbec. Domnívám se, že Evropská unie, respektive Evropská komise, musí také sehrát svou roli při přezkoumávání dohod uzavřených v době vstupu do EU, zejména dohod týkajících se zlepšení situace Romů. Otázkami, kterými je třeba se zabývat, jsou diskriminace a sociální vyloučení.

Naše skupina proto vyzývá k jejich opětovnému projednání s novými členskými státy. Jistěže to uděláme my sami, ale vyzýváme k tomu také Radu a zejména Komisi: a to nejen komisaře Frattiniho, ale také jeho kolegy/kolegyně.

Franco Frattini, místopředseda Komise – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, je zřejmé, že i při této příležitosti, kdy se obracím na tento parlament, ke kterému mám velký respekt, což mi však nebrání v tom, abych odpověděl na prohlášení a úvahy, které nesdílím, musím použít obvyklou upřímnost a otevřenost.

Nezačal jsem v této otázce podnikat kroky a hovořit o ní teprve před několika dny. Spousta z Vás připomněla jeden či dva řádky z rozhovoru, který jsem poskytl – jeden z mnoha – dne 2. listopadu. O tuto otázku jsem se začal podrobně zajímat před mnoha měsíci. Bylo to na žádost italských starostů, kteří, jak víme, patří k různým politickým stranám, většina z nich je z levého středu.

Na konferenci italských starostů dne 19. května, tj. na významném jednání, které se konalo před mnoha měsíci – a když zvažím, jak často jsem citován, si také dělám záznamy – vznesli italské starostové před italským ministrem vnitra otázku bezpečnosti ve svých městech a svalovali vinu na Evropu. Na konci tohoto jednání pan Amato uvedl, že je vážnou chybou domnívat se, že otázka bezpečnosti je výlučným problémem bohatých, kteří mají co chránit, a že je fenoménem, který, pokud nebude řešen, změní sousedy v nepřátele. To vedlo k předložení výzvy Evropské komisi ve stejný den.

Dne 23. června na valném shromáždění ANCI – které je, jak italské poslanci a poslankyně ví, italským sdružením místní správy, jemuž předsedá starosta Florencie – byl po jednání mezi zástupci místní samosprávy a mnou, které se konalo o několik dnů dříve, předložen plán na přijímání Romů. Na tomto jednání, které se konalo v Bari, byl předložen plán pro romské občany a byla předložena žádost na získání prostředků z evropských fondů – o které Itálie do té doby nepožádala – na pokrytí nákladů spojených s tímto plánem. Italské starostové souhlasili s tím, že systém integrace by se měl opírat o hodnoty reciprocity, a uvedli, že máme povinnost přijmout a integrovat přistěhovalce za předpokladu, že přijmou pravidla naší země.

To je postoj, který jsem zaujal již před řadou měsíců a od té doby, tj. od začátku léta, do doby, než událost podporovaná starosty Boloně a Florencie způsobila národní kampaň proti lidem, kteří myjí čelní skla aut. Starosta Florencie – kterého dobře znáte, není osobou, kterou by bylo možné podezřívát z rasistického myšlení – dokonce navrhl kriminalizovat bezdomovce, kteří myjí čelní skla automobilů.

Setkal jsem se znovu se starosty a tehdy, dne 25. října, což je před několika týdny, vydala jedna italská agentura po dalším jednání memorandum, ve kterém se uvádí, že italské starostové vyjádřili svůj nesouhlas, přejí si okamžité zavedení nových zákonných předpisů a tvrdí, že občané nechápu rozdělení, které se tvoří v rámci většiny. Tato prohlášení obsahovala výzvu italských starostů a italského ministra vnitra adresovanou mně, jelikož v té době se nikdo nedomníval, že Evropa má nějaké nástroje podobné těm, které byly následně přijaty formou nařízení, jejichž cílem je řešit situace, při nichž dochází k jasnému porušování směrnice 2004/38/ES.

Proto jsem se o tuto otázku začal zajímat a všem, kteří se zúčastnili rozpravy a kritizovali mě, říkám následující: myslím si, že nenajdete jediný okamžik, kdy bych pozitivním a čestným způsobem nepřispíval k řešení této problematiky a nespolupracoval s panem Amatem, který je v Itálii za ni odpovědný. Vyzývám Vás, abyste prokázali opak, tedy že jsem odmítl spolupracovat, když jsem byl o to požádán panem Amatem, a že jsem nereagoval na požadavky legitimně učiněné italskou vládou vůči Evropě, jak se stalo před několika dny.

Několik týdnů po těchto událostech vydal starosta Říma první údaje – vzpomínám si na to dobře, protože jako člen Evropské komise jsem obdržel protesty z Bukurešti – a poukazoval na skutečnost, že Rumuni jsou odpovědní za 75 % trestných činů spáchaných v Itálii, přičemž ve skutečnosti se jednalo o 75 % trestných činů spáchaných cizinci, a jednalo se tudíž o mnohem nižší procentuální podíl. Řada z Vás si vzpomíná, že lidé v Bukurešti vyšli do ulic protestovat proti těmto prohlášením, zatímco jsem stále vedl jednání se starostou Říma a nabídl jsem mu finanční prostředky z Evropského sociálního fondu. Zaslal mi dopis, který je samozřejmě archivován, v němž žádá o pomoc a podporu ze strany Evropy ve formě integračních opatření. Považoval jsem to za svou povinnost a žádosti jsem vyhověl.

Závěrem se domnívám, že nikdo v Parlamentu nemůže pochybovat o skutečnosti, že vyjma toho, co se někteří z Vás rozhodli zde dnes přednést, což je pouze jedním z pohledů na konkrétní rozhovor, věřím, že nikdo z Vás nemůže přehlížet, čeho jsem za poslední léta dosáhl. Pracoval jsem a stále pracuji na rozšíření schengenského prostoru o devět nových členských států do vánoc.

K čemu by jinak bylo, kdyby se svoboda pohybu nestala účinnější? Pokud k tomu dojde, bude to částečně díky mým snahám. Pracuji na tomto kroku již dva a půl roku a nikdy jsem se nebál říct, že právo na volný pohyb je jedním z pilířů Evropské unie. Nemohu uvěřit, že mě někdo může kritizovat za to, že nechci toto právo uznat.

Poslední dodatek k tématu Rumunska. Poslouchal jsem rumunské poslance/poslankyně. Oni více než kdokoli jiný ví, co jsem já osobně učinil, abych pomohl Rumunsku připojit se k EU, ať již prostřednictvím zpráv, konzultací nebo návštěv, které jsem podnikl. Proto si nemyslím, že by mě kdokoli v Parlamentu mohl na jediný okamžik podezřívát, že plně nerespektuji Rumunsko a rumunský národ – nemluvím o rumunských zločincích, na které nahlížím stejně jako na italské zločince – a že k nim necítím hluboké přátelství, nebo že jsem neudělal něco z toho, čeho jsem dosáhl za poslední dva roky. Nemyslím si, že vyvozování jedné věty z celého rozhovoru může tyto skutečnosti změnit.

Předsedající – Rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne ve čtvrtek ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Mezinárodní veřejností otrásl nedávné tragické události, ke kterým došlo v Římě. Domnívám se, že je nešťastné, aby se některé politické skupiny neobratným způsobem snažily využít této situace pro politické účely, čímž mohou vyvolat nebezpečné a kontraproduktivní návraty do minulosti. Evropské právní předpisy stanoví určité standardy, které musí být dodržovány ve všech 27 členských státech s ohledem na skutečnost, že některé země jsou ze zeměpisných a logistických důvodů dostupnější. Je zapotřebí zavést systém, který by umístil práva nadevše ostatní, který by však zároveň nepřehlížel povinnosti jednotlivce; jedná se o sloučení dvou aspektů, které určují účinnost politik v této oblasti. Musí být rovněž přijat základní přístup, na jehož základě by na jedné straně členské státy byly povinny integrovat evropské občany, kteří dodržují zákony, a na straně druhé by jim umožnil vyhostit ty, kteří zákonná pravidla porušují. Jedná se o výzvu, ve které Evropa hraje zásadní roli.

Silvia-Adriana Țicușová (PSE), *písemně* – (RO) Kriminalita nemá národnost. Lituji a odsuzuji každý trestný čin, ať se stane kdekoli. Spravedlnost by měla splnit svou roli. Nelze přece obvinít jeden celý národ nebo etnickou skupinu z trestného činu spáchaného jedním z jeho/jejích členů.

Boj s kriminalitou by neměl narušovat volný pohyb osob, který je základní zásadou budování Evropy.

Evropští občané mají právo v členských státech žít a cestovat svobodně, bez obav z pronásledování nebo násilí.

Žádám Evropskou komisi, aby přezkoumala nařízení, které bylo nedávno schváleno v Itálii, které umožňuje vyhošťování občanů, aniž by vyhoštěným osobám zaručovalo jakékoli právní záruky, zejména v případě občanů Evropské unie. Toto nařízení připustilo špatné zacházení, kterému již někteří rumunští občané byli podrobeni. Žádám italský stát, aby učinil opatření pro zastavení tohoto špatného zacházení.

Domnívám se, že situace by měla být neprodleně vyřešena, aby občané Evropské unie nemohli být diskriminováni, bez ohledu na to, zda s jedná o Rumuny, Italy, Němce, Španěly nebo Francouze. Nepřeji si, aby se toto nařízení stalo nebezpečným precedentem, který by zpochybnil dodržování základních principů Unie. Mohlo by to mít negativní dopad na vnitřní důvěryhodnost Evropské unie, stejně jako na její důvěryhodnost coby světového hráče.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

20. Definice rámce pro ochranu půdy – Tematická strategie pro ochranu půdy (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o:

– zprávě, kterou předkládá paní Cristina Gutiérrez-Cortinesová jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o zřízení rámce pro ochranu půdy a o změně směrnice 2004/35/ES (KOM(2006)0232 – C6-0307/2006 – 2006/0086(COD)) (A6-0410/2007), a

– zprávě, kterou předkládá pan Vittorio Prodi jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o tematické strategii pro ochranu půdy (2006/2293(INI)) (A6-0411/2007).

Martin Schulz (PSE). – (DE) Paní předsedající, nehlásil bych se znovu o slovo, kdyby se pan komisař ve svých závěrečných poznámkách nesnažil ze sebe udělat oběť. Pane komisaři, musíte se smířit s tím, že se nacházíte na evropském fóru, jehož součástí je i zvláštní povinnost být velmi opatrný na to, co říkáte, a to co jste uvedl v *Il Messaggero* bylo fakticky nesprávné.

Žádný orgán v Evropě nemá právo přijít do tábora, zeptat se nějaké osoby čím se živí a pak ji vyhostit, pokud okamžitě neodpoví. To je zcela a naprosto nesprávné, vy jste to však takto uvedl v rozhovoru pro *Il Messaggero*, tak se nerozčilujte, když se to pak obrátí proti vám.

Předsedající. - V každém případě, rozprava je ukončena. Je mi líto, ale toto není možné. Domnívala jsem se, že chcete přidat bod jednání. Rozprava je ukončena. Pokračujme. ... Nesouhlasím s tímto příspěvkem. K tomu se již nemůžeme vracet, domnívala jsem se, že pan Schulz chce přidat bod jednání.

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Paní předsedající, dovoluji mi začít tím, že poděkuji Evropskému parlamentu a zejména zpravodajům, paní Gutiérrez-Cortinesové a panu Prodimu, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a ostatním výborům za jejich příspěvky při prvním čtení.

Návrh Komise na tematickou strategii pro ochranu půdy vzešel z práce započaté roku 1998 na základě podnětu německého ministerstva životního prostředí. Výsledkem dlouhých konzultací se zúčastněnými stranami a s členskými státy bylo uznání půdy jako cenného přírodního zdroje, jehož degradace v Evropě se stává problematickou. Komise následně spolupracovala se zúčastněnými stranami, především s Parlamentem a Radou na tom, aby témata spojená s ochranou půdy byla lépe pochopena a aby v této oblasti bylo dosaženo shody.

Usnesení Parlamentu o sdělení o ochraně půdy z roku 2002 bylo důležitým doporučením Komisi ohledně toho, jakým směrem se zaměřit, aby v Evropě zajistila řádnou ochranu půdy. Na základě závěrů schválených na Malorce roku 2002 požádala Evropská rada Komisi, aby vypracovala ucelenou a rozsáhlou strategii pro ochranu půdy, jež bude obsahovat všeobecné zásady, příslušné kvantitativní a kvalitativní cíle a harmonogram hodnocení plánovaných opatření.

Chtěl bych přejít ke konkrétnějším otázkám. Považuji za velmi uspokojivé, že degradace půdy je uznána jako vážný problém, který je nutné vyřešit. S ohledem například na současný značný zájem Parlamentu o dezertifikaci je důležité, abychom tady v Evropě otevřeně vyjádřili své odhodlání k boji proti příčinám tohoto problému jak v Evropě, tak ve světě. Změna klimatu a jisté nevhodné způsoby hospodaření s půdou naši půdu ohrožují. Určení rozsahu degradace a následné vyvinutí metod, jež zajistí udržitelné využívání půdy je přímým použitím přístupu založeného na znalostech, jehož si Parlament právem cení. Tím bude zaručeno lépe zacílené úsilí a efektivnější využití zdrojů pro naše účely.

Podniky mají nárok očekávat, že členské státy budou právní předpisy uplatňovat jednotně. V analýze posouzení vlivů na životní prostředí připravené Komisí se odhaduje, že v EU je potenciálně kontaminováno přibližně 3,5 milionu lokalit. Z toho zhruba 15 % je kontaminováno určitě. Je tedy životně důležité, aby podniky měly jistotu, že bude přijat podobný postup pro určování kontaminovaných lokalit, což jim umožní plánovat investice.

Musíme také mít na paměti, že mezi změnou klimatu a půdou je přímá souvislost. Například dle nedávného výzkumného článku, jež uveřejnil spolehlivý mezinárodní vědecký časopis „Nature“, bylo v posledních 25 letech pouze ve Spojeném království ročně vypuštěno 13 milionů tun CO₂ z půdy do ovzduší, což je stejné množství jako by ročně vypustilo 5 milionů aut. Také stojí za povšimnutí, že schopnost půdy vstřebat uhlík a proměnit jej na užitečný humus ještě není plně probádána.

V této souvislosti mi dovoluji shrnout základní cíle opatření, které Komise navrhuje:

Za prvé, musí být vyvinuta vysoce flexibilní, soudržná a ucelená evropská politika ochrany půdy. Vytvořením rámce pro udržitelné využívání půdy a přijetím opatření u zdroje zabrání tato politika další degradaci půdy a zachová její životně důležité funkce v oblasti sociální, environmentální a hospodářské.

Za druhé, je nutné shromáždit informace o stavu půdy v Evropě, abychom mohli činit politická rozhodnutí, jež budou založena na znalostech, a soustředit své úsilí na místa, kde bude zjištěn nejvážnější stav degradace.

Za třetí, kde je to možné, by měla být degradovaná půda obnovena na základě analýzy stavu půdy, kterou provedou členské státy. Cílem obnovy by mělo být dosažení kvality půdy, která bude odpovídat alespoň současnému a zamýšlenému využívání půdy.

Za čtvrté, měla by být přijata minimální společná pravidla pro celou Evropu, aby byl mezi členskými státy zajištěn soudržný přístup v záležitostech ochrany půdy. Tato společná pravidla napomohou transparentnosti a zabrání narušení vnitřního trhu.

Cílem strategie a směrnice je zahájit dlouhodobou politiku ochrany půdy, aby za pár let mohly členské státy v této oblasti dosáhnout značného pokroku.

Chtěl bych vás upozornit na jisté klíčové aspekty rámcové směrnice o ochraně půdy.

Zprvým, dokument, který je výsledkem procesu spolurozhodování, musí být jednoznačný a musí poskytnout právní jistotu zúčastněným stranám dotčeným tímto legislativním postupem. Musíme se vyhnout zavádění změn s právními mezerami, které by zbytečně omezily rozsah směrnice.

Zadruhé, návrh již obsahuje vysokou úroveň subsidiarity a flexibility. Chápu, že jsou navrhovány jisté změny s cílem tuto úroveň ještě zvýšit. Musíte si však být jisti, že tyto změny nezpůsobí potíže při uplatňování směrnice všemi členskými státy. To platí zejména pro změny týkající se programů opatření v prioritních oblastech stanovených směrnicí.

Zatřetí, abychom dosáhli vysokého stupně ochrany životního prostředí, musíme se shodnout na soudržném přístupu, jež budou při určování kontaminovaných půd dodržovat všechny členské státy. Navrhované zrušení přílohy II by nám zabránilo v dosažení cíle.

Na závěr chci uvést, že Komise bude od této chvíle sledovat vývoj průběhu rozpravy o svém návrhu v Radě a v Evropském parlamentu. Podle toho poté určí svůj postoj.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE), zpravodajka. – (ES) Paní předsedající, než se vyjádřím k návrhu, o kterém se bude dnes ráno hlasovat, ráda bych poděkovala zpravodajům všech politických skupin a zejména chci poděkovat panu Sornosovi ze socialistické skupiny Evropského parlamentu a našemu příteli panu Prodimu, kteří pracovali skutečně bok po boku a obohatili směrnici, stejně jako skupina Zelených/Evropské svobodné aliance a mnoho dalších členů.

Dokument, o kterém se bude zítra hlasovat obsahuje několik změn, jež byly výsledkem dohody, byl tedy obohacen o příspěvky dalších politických stran. Je z velké části založen na shodě, což je u politiky životního prostředí neobvyklé, mohly bychom se tudíž domnívat, že bude základem pro novou evropskou politiku a otevře nové možnosti.

Tento dokument je nesmírně inovativní, protože odpovídá novému přístupu k řešení směrnic. Čelili jsme problému, že z 27 států jenom 9 má zvláštní právní předpisy na ochranu půdy, což je záležitost, jíž se v budoucnosti budeme muset znovu zabývat. Evropa prošla asymetrickým vývojem a v současné době je v oblasti ochrany půdy mnoho států na velmi vysoké úrovni, zatímco jiné jsou na úrovni nízké.

Jak můžeme při tak velkých rozdílech dosáhnout politické shody a společné politiky? To byl úkol, před kterým jsme stáli. Jaké jsme našli řešení? V článku 249 Smlouvy o založení Evropských společenství stojí, že směrnice jsou společnými cíli a jejich provádění a uplatňování je možné ponechat na členských státech, a to jsme také udělali.

Články 1 a 2 byly posíleny až k článku 6, aby společné cíle byly jednoznačné. Jinými slovy, stanovili jsme cíl. Známe cíl, jehož potřebujeme dosáhnout a musíme uznat, že udržitelnost je proces, ve kterém jsou jasné cíle, jichž je třeba dosáhnout, ale ne všechny země mohou pracovat stejnou rychlostí. Nemůžeme žádat, aby ti, kteří ještě nezačali, dělali to samé jako ostatní.

Žádáme tedy, aby provádění bylo ponecháno na členských státech, s co největším dodržením zásady subsidiarity, čímž zbavíme státy, kteří již pokroku dosáhly, obav, že se jejich oficiální opatření budou muset opakovat. Není třeba, aby státy, které již mají v ochraně půdy jasno, dělaly vše znovu od začátku.

Tato flexibilní politika se týká i toho, že s ohledem na prostředí a podmínky musí být každému členskému státu povoleno dosáhnout shody se svými občany ohledně provádění těchto politik. Například tedy v článku 8 je zaručeno, že zemědělci mohou se svým členským státem uzavřít dohodu ohledně ochrany půdy, a ti, kteří tak již učinili, nebudou muset právní předpisy opakovat.

To znamená, že musíme zajistit jasnou politiku zacházení s kontaminovanou půdou a zároveň je v tomto ohledu na prvním místě zdraví občanů spolu s cíli ochrany zdraví a zaručení transparentnosti při poskytování informací občanům; to je jasné.

Z jakého důvodu považují existenci směrnice za důležitou, tváří v tvář těm, kteří ji nechtějí? Dámy a pánové, je to důležité, protože musíme budovat Evropu založenou našich silných stránkách, je tedy třeba následovat ty země, jež dělají věci dobře. Na druhou stranu, nevytvoříme-li právní předpis, následkem bude neurčitost a nejistota, a ty narušují oblasti trhu a zdraví.

Budujme Evropu na silných stránkách, ne na těch slabých. To je cesta, kterou musíme vydat.

Kromě toho je zaručena zásada subsidiarity a je stanoveno, že nemusí docházet ke zdvojování oficiálních opatření nebo právních předpisů. Členským státům je dána odpovědnost za provádění a svoboda znamená odpovědnost.

V Evropě s 27 členskými státy se musíme naučit, že politika životního prostředí se neprovádí skrze soudní systém. Nemůžeme spoléhat pouze na to, že ji budou uplatňovat žalobci a Soudní dvůr. Musíme spoléhat

na společnou politiku a na důvěru ve spolehlivost a schopnost členských států, že budou politiku provádět co nejlépe. Proto jsme přihlíželi zejména k osvědčeným postupům.

Dalším inovativním aspektem této směrnice je to, že se poprvé zabývá změnou klimatu v souvislosti s půdou, tématy jako je odpovídající zacházení s půdou ohroženou povodněmi a potírání dezertifikace a eroze. Je nutné si všimnout ještě jednoho aspektu – Evropa a její krajina je výsledkem lidské činnosti, byla vytvořena zemědělci a zahrádkáři, jako těmi, kteří do ní patří. Musíme vzít v úvahu také to, že Evropa v budoucnosti musí být vytvořena svými občany a proto, opakují, je nezbytné stanovit společné cíle, ale také napomoci tomu, aby se ubíraly směrem, který zaručí zdraví a odhodlání k transparentnosti.

Děkuji vám a ještě jednou politikům stranám.

Vittorio Prodi (ALDE), zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych poděkoval vám i zpravodajce paní Gutiérrez-Cortinesové. Byl to úkol, na kterém jsme pracovali společně a doufám, že i to pomohlo ke zlepšení textu.

Cílem směrnice, o níž je dnes vedena rozprava, je ochrana evropské půdy od jevů, jako je dezertifikace, eroze a zasolování, které jsou čím dál více spojeny se změnou klimatu a specifickým znečištěním půdy. Je paradoxem, že existovalo mnoho nařízení o používání znečišťujících látek a jejich vypouštění do životního prostředí, ale neexistuje směrnice, jež by zajistila jakoukoliv povinnost určit a ověřit půdu, která byla vážně znečištěna, před zlepšením jejího stavu.

Zdá se však, že to vadí některým lidem v Parlamentu i jinde, kteří kritizují dle jejich slov útok na zásadu subsidiarity a dusivou přítomnost evropských institucí, které používají opatření jako např. rámcovou směrnici k obtěžování zemědělců a podniků nespravedlivými zákony, nečestnými opatřeními a novým administrativním a/nebo finančním zatížením.

O čem je tu řeč? O směrnici, která poskytuje členským státům dobu asi 25 let jen na to, aby určily veškeré oblasti svého území, jež by mohly být považovány za vážně znečištěné, a tedy nevhodné pro různé veřejné i soukromé účely, a veškeré oblasti vážně ohrožené dezertifikací, erozí, zasolováním a utužováním.

Je tu řeč o stanovení směru pro organizaci systematického schématu zlepšení tam, kde je to třeba a v zájmu všech. Je tu řeč o ochraně lidského zdraví a ochraně životního prostředí. Je tu řeč o rámcové směrnici, která respektuje autonomii členských států a také neobsahuje žádná tíživá opatření.

Ptám se tedy, proč taková nechuť ze strany obvykle podezřívavých členských států a Parlamentu k přijetí seznamu opatření a lokalit, který musí být podroben důkladnému zkoumání vnitrostátními orgány? Co skrývají? Proč tolik nechuti, když jejich zástupci v Radě již přijali závazný charakter průzkumu všech lokalit, jež byl navržen Komisí v příloze II a zásadu transparentnosti, jež musí převládat při transakcích s půdou?

Kromě toho je tu přidaná hodnota v celoevropském přístupu ke sledování půdy, ježlepší schopnost členských států poznávat svou půdu. V každém případě bude téměř automatické předkládat zprávy Komisi, protože budou založeny na průzkumech pomocí satelitu. Asi není všeobecně známo, že Komise již podobný projekt provedla, a jeho výsledkem byl *Půdní atlas Evropy*, jež je dobrým příkladem toho, čeho můžeme dosáhnout, budeme-li pracovat spolu.

Nicméně existuje další argument ve prospěch přístupu Společenství k ochraně půdy, jímž je změna klimatu, což je problém, před kterým stojí celá Evropa. Součástí tohoto problému budou mimořádné klimatické jevy – větší množství srážek, delší období sucha, méně sněhových srážek a zvyšování hladin moří. To znamená, že je naší povinností půdu obhospodařit, přesněji potírat tyto jevy, prodlužovat dobu zadržování vody na celém území a tím předcházet záplavám, podporovat vsakování podzemních vod především podél pobřeží a předcházet pronikání slané vody do podzemních vod, které pravděpodobně nastane díky zvyšování hladin moří.

Řízení lesů s cílem mít kontrolu nad nebezpečím lesních požárů, protože důsledkem delších období sucha bude zvýšené nebezpečí dezertifikace v případě požáru. Ostatně tento způsob hospodaření s půdou podpoří využívání obnovitelné energie jako je vodní energie a biomasa. A konečně bychom neměli zapomínat na roli, kterou půda hraje při vyrovnávání skleníkových plynů.

Chtěl bych vás požádat, abyste při hlasování ve středu měli na paměti, že to, co potřebujeme nejvíce je strategie a směrnice, které mohou budoucím generacím zaručit využívání a užitek z půdy, již teď spravujeme, s vědomím toho, že všechny členské státy čelí stejnému nebezpečí a ohrožení životního prostředí. Půda je zdrojem, jež je v Evropě vzácný, a my musíme jeho dostupnost zvýšit na nejvyšší možnou míru.

Joan Calabuig Rull (PSE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.* – (ES) Děkuji, paní předsedající a děkuji také panu komisaři Dimasovi za jeho rozhodnou podporu této směrnici.

Chtěli bychom uvítat návrh Komise, protože jeho cílem je samozřejmě ochrana půdy a zachování její schopnosti dále vykonávat environmentální, hospodářské, sociální a kulturní funkce, které jsou všechny pro lidskou činnost samozřejmě nepostradatelné.

Mimoto, jak komisař správně uvedl, navrhuje flexibilní pravidla s náročnými cíli a bez nadměrně normativního obsahu. Ve společném rámci s minimálním společným jmenovatelem si členské státy určí vlastní úroveň intervence, což umožní účinněji využít správní možnosti na vnitrostátní úrovni.

Přes přehnaný odpor vůči této směrnici z některých stran je zjevné, že půda je životně důležitým zdrojem, který je ze své podstaty neobnovitelný a který je pod stále větším tlakem ohrožení životního prostředí, za který je významně odpovědná lidská činnost.

Dle zpráv, které tu byly zmíněny, byla cena za degradaci půdy vyčíslena zhruba na 40 000 milionů EUR za rok, což je cena, kterou společnost platí poškozením infrastruktury, zvyšováním cen zdravotní péče a dalšími faktory.

Tato směrnice je samozřejmě založena zásadách preventivních opatření a na tom, že poškození životního prostředí musí být napraveno u svého původu, a že platí znečišťovatel.

Tento právní předpis zmírní přeshraniční účinky degradace půdy, které se opravdu také vyskytují, a napomůže zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu.

Tento aspekt bych rád zdůraznil, neboť rozdílné povinnosti, jež mohou hospodářské subjekty uložit v souladu s rozdílnými vnitrostátními právními předpisy na ochranu půdy by mohly narušit hospodářskou soutěž.

Na závěr směrnice o ochraně půdy je krokem vpřed, jež umožní hospodářskou soutěž s větší transparentností a ochranu oblastí společného zájmu jako je voda, bezpečnost potravin a lidské zdraví.

Neil Parish (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova.* – Paní předsedající, opravdu bych dal přednost tomu, aby tato směrnice před námi nebyla. Podpořil bych její zamítnutí, ne protože nechci, aby půda byla chráněna, ale protože její ochrana je v zájmu nás všech. Je však tato směrnice tou správnou cestou?

Pane komisaři Dimasi, sám jste řekl, že v současné době má pouze 9 států právní předpisy na ochranu půdy. Navrhoval bych ponechat na zbývajících 18, aby právní předpisy na ochranu půdy zavedly, a nemusíme nutně předkládat další směrnici. Máme již směrnici o spodních vodách a směrnici o dusičnanech. Co se týče zemědělství, máme mnoho právních předpisů vyplývajících z podmíněnosti, jež se zabývají půdou a jejím utužováním. Víím, že se zpravodajka velmi snaží zemědělství z návrhu vypustit, ale obávám se, že výsledkem bude ještě více byrokracie a potíží pro zemědělce.

Komisař také uvedl, že v Evropské unii je na 300 typů půdy. Je velmi obtížné mít jednu všeobecnou směrnici, jež by je zahrnula všechny. Stačí se podívat na zemědělství v tomto roce, kdy v některých členských státech bylo sucho a v jiných deštivé počasí, velké množství srážek. Pokud bychom tento rok vykopávali brambory v mnoha severských státech, kde bylo mnoho srážek, samozřejmě bychom způsobili utužení půdy. Je potřeba to udělat, abychom získali úrodu. Může to být napraveno následující rok kypřením a zlepšením stavu poškozené půdy.

V tom všem potřebujeme flexibilitu. Opravdu se domnívám, že myšlenka další směrnice s cílem zavést více právních úprav pro naše zemědělce a průmysl je krok špatným směrem.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *jménem skupiny PPE-DE.* – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, směrnice o ochraně půdy, rámcová směrnice o půdě a tematická strategie pro ochranu půdy patří mezi klíčová témata tohoto dílčího zasedání a jistě tomu bylo stejně ve výběrech v uplynulých týdnech a měsících.

Za normálních okolností se o strategii, v tomto případě pro ochranu půdy, jedná před příslušnou směrnicí, a je pro to dobrý důvod. Výhoda postupu v etapách je většinou to, že zájmy jsou projednány včas, aby nově vznikající názory mohly být brány v potaz při formulování směrnice. Vzhledem k silné kritice návrhu Komise o směrnici o ochraně půdy by předcházející rozprava o tomto tématu byla bezpochybně prospěšná, včetně toho, že by přispěla ke zklidnění všeobecné nálady.

Narozdíl od normálního charakteru rámcové směrnice obsahuje návrh Komise, a s tímto názorem se ztotožňuji, velmi nepružné a podrobné právní úpravy a zavazuje členské státy k četným vyšetřováním a zprávám, jejichž výsledkem by byla značná administrativní zátěž. To je nepřijatelné.

Nové členské státy již mají vnitrostátní právní předpisy na ochranu půdy, jež fungují dobře. Pro ně by návrh Komise vyžadoval úplnou restrukturalizaci jejich systémů – vysokou úroveň zdvojení právních úprav a další byrokratické zatížení. Mnoho členských států je tedy vůči této směrnici nedůvěřivých, jak již bylo řečeno.

V několika posledních měsících jsem byl nicméně plně zapojen do přetváření návrhu Komise, do jeho přepisování. V podstatě šlo o to, povolit členským státům širší rozsah působnosti a přitom zachovat cíl omezit narůstající zhoršování stavu půdy na evropské úrovni.

Doufám, že jsme nakonec spolu s paní Gutiérrez-Cortinesovou dospěli, i s ohledem na obecnou důležitost tématu ochrany půdy, k rozumnému výsledku, jež může být vzorem světu i Evropě. Ještě jednou tedy vřele děkuji zpravodajce za to, že nabídl řešení, jež napomohlo nalezení kompromisu.

María Sornosa Martínez, *jménem skupiny PSE.* – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v Evropských právních předpisech platí pro důležité přírodní zdroje (voda, vzduch, druhy, přírodní stanoviště fauny a flóry) konkrétní právní předpisy Společenství, zatímco pro půdu, jako zdroj, neplatí žádné. Je na čase tuto nerovnováhu změnit, děkuji tedy Komisi za její návrh a také zpravodajce paní Gutiérrez-Cortinesové za práci, kterou odvedla.

Jak již mnozí z nás uvedli, půda je neobnovitelný, a tedy omezený, přírodní zdroj, jež vykonává mnoho důležitých ekologických a hospodářských funkcí, a je základem téměř veškeré lidské činnosti. Není pochyb o tom, že zapojení evropského institucionálního legislativního systému v této oblasti poskytne impuls pro zlepšení právních předpisů zaváděných v mnoha zemích tím, že dodá soudržný rámec podporovaný evropskou právní úpravou a možná i evropskými zdroji.

Zdá se, že se někteří odkazují na nehybný charakter půdy a odůvodňují jím to, že dávají přednost vnitrostátnímu řešení nebo řešení v rámci zásady subsidiarity před evropskou politikou; sdělení Evropské komise v tomto ohledu podalo dostačující odůvodnění toho, proč je nutná strategie na evropské úrovni, jak to někteří kolegové, jako pan Calabuig Rull, zmínili.

Některé členské státy standardizaci ochrany půdy na evropské úrovni příliš nechtějí, a proto si myslíme, že strategie i směrnice se zaměřily správným směrem, v tom smyslu, že jsou pružným právním nástrojem, který má náročné cíle, ale není nadměrně normativní. Z toho vyplývá, že každý členský stát si jej může upravit dle svých potřeb a sociální a hospodářské situace, vzhledem k tomu, že byl stanoven rámec a dlouhodobé cíle.

Stručně řečeno, domnívám se, že metodika návrhu směrnice, založená na prevenci, zvyšování povědomí mezi občany, poskytování informací, určování prioritních oblastí degradace a vypracovávání inventářů kontaminovaných půd spolu s vnitrostátními programy opatření a strategiemi pro rehabilitaci je soudržným, účinným a flexibilním přístupem k řešení problému degradace půdy v Evropě, jež plně zohledňuje různorodost vnitrostátních situací a možností.

Žádám proto tuto komoru, aby především vyjádřila své „ne“ vůči úplnému zamítnutí, jež se tomuto návrhu z některých stran dostalo, a aby podpořila kompromisní pozměňovací návrhy, ke kterým jsme po dlouhých vyjednáváních dospěli.

Možná se tato směrnice nelíbí všem, ale právě protože s ní všichni nějakým způsobem nesouhlasíme by nám mohla v budoucnosti posloužit.

Holger Krahmer, *jménem skupiny ALDE.* – (DE) Paní předsedající, rád bych také nejprve vyjádřil své upřímné díky zpravodajce paní Gutiérrez-Cortinesové, která v několika posledních měsících vynaložila velké úsilí v roli vyjednavče mezi zastánci a odpůrci směrnice, a které se nakonec podařilo připravit základ pro přijatelný kompromis.

Zastávám však, a vždy jsem zastával, stejný názor, jako členové této komory, kteří chtějí návrh Komise zamítnout. Nenechme se zmýlit, naše půda je základem naší existence. Bez zdravé půdy není zemědělství, přirozený cyklus živin a z dlouhodobého hlediska ani život. Jsme odpovědní za ochranu naší půdy od škodlivých účinků tam, kde je to možné, a za udržování jejího dobrého stavu.

Nicméně tato směrnice není správný způsob, jak toho dosáhnout. Domnívám se, že otázkou není zda si přejeme lepší ochranu půdy nebo ne. Z mého pohledu otázka na evropské úrovni zní: „Je to v naší pravomoci, nebo ne?“ Domnívám se, že není.

Mnoho členských států již samozřejmě vyvinulo své vlastní fungující právní předpisy na ochranu půdy s větším zájmem o místní problémy a jejich řešení, než by bylo možné právní úpravou centrálně z Bruselu. Proto bych chtěl požádat tuto komoru, aby podpořila změnu, která ponechává rozsah působnosti na členských státech.

Nehledě na to, že se chystáme vytvořit velké množství nové byrokracie a výdajů pro administrativní orgány a podniky. Některé změny by pouhé založení průmyslového podniku považovaly za důvod k vyžadování podrobného vyšetřování a zprávy.

Stručně zmíním jeden příklad, jímž je výroba průmyslového plynového generátoru. Tento generátor od sebe odděluje jednotlivé složky vzduchu, jež je směsí plynů, což na půdu nemá žádný škodlivý vliv. Neměli bychom se zabývat takovými záležitostmi, ale záležitostmi, u kterých se můžeme právem obávat, že mohou kontaminovat půdu.

Domnívám se, že je nejvyšší čas, abychom přestali s přípravou a uveřejňováním zpráv o stavu půdy. To je zásah do smluvní svobody. Prodej půdy je z dobrého důvodu zahrnut v občanském zákoníku a mělo by to tak zůstat. Dámy a pánové, věřím, že nakonec dosáhneme směrnice, která skutečně zaručí ochranu půdy a zároveň nevyšší administrativní zátěž.

Janusz Wojciechowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, následující rčení je dobře známé v mnoha státech – „lépe později, než nikdy“. K ochraně půdy přicházíme pozdě, po mnoha desetiletích ničení, což je nejvíce patrné v průmyslových regionech, je však dobře, že jsme si uvědomili, že půda je zdrojem potravy a my ji nesmíme zpusťřit. Nesmíme s ní zacházet jako s předmětem obchodu a vytvářet politiku, díky které je největším obchodem nákup zemědělské půdy, její odcizení od zemědělské výroby a využití na jiné účely.

Tato politika je čím dál běžnější. Je dobře, že jsme si toho konečně všimli a začínáme půdu, našeho chlebováře, chránit. Chtěl bych upozornit na myšlenku uvedenou ve stanovisku Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, že jednou z podmínek účinné ochrany půdy je udržování a rozvoj zemědělství. Půda obdělávaná zemědělci si udrží svoji úrodnost, ale bude-li jí tato péče odeprána, změní se v poušť. Jménem skupiny Unie pro Evropu národů podporuji zprávy paní Gutiérrez-Cortinesové a pana Prodiho.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, zastáváme jasné „ano“ ochraně půdy v celé EU. Slyšeli jsme, že půda je naším nejdůležitějším neobnovitelným zdrojem. Zhoršování stavu půdy každoročně stojí EU více než 38 miliard EUR. V Německu jsou pouze 2 % půdy ve svém původním stavu. Dvanáct procent půd v EU je ovlivněno erozí.

Zhoršování stavu půdy nebere zřetel na hranice států. Současným způsobem využívání půdy si pod sebou podřezáváme větev. Návrh EU byl dobrý, šel správným směrem a měli jsme jej zdokonalit. Vím, že se o to zpravodajka snažila, ale Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin naneštěstí rozmělnil a dále oslabil mnoho bodů návrhu pod tlakem konzervativců a zemědělské lobby. Nedokážu pochopit, proč jsme my ve Výboru pro životní prostředí souhlasili s tím, že půda poškozená zděděnou kontaminací bude uchována v tajnosti. Věřím, že to budeme moci napravit během zítřka. Je to proti zásadě transparentnosti a Aarhuské úmluvě.

Také víme, že změna klimatu a dobrá kvalita půdy jdou ruku v ruce, a že půda je důležitým zásobníkem kyslíčnicku uhličitého a svoji schopnost vázat CO₂ nepřetržitě ztrácí. Kvůli rozmělnění, ke kterému došlo ve Výboru pro životní prostředí, se obávám, že směrnice o ochraně půdy s náročnými cíli je naneštěstí prakticky nemožná. Nicméně potřebujeme účinnou ochranu půdy spolu se společným časovým rámcem a společnými kritérii.

Stručně řečeno, potřebujeme efektivní a jasné cíle, abychom zastavili zhoršování stavu půdy v Evropské unii. Nesmíme se vzdát vytváření něčeho s právní závazností kvůli tomu takzvanému kompromisu. Pouze právně závazná opatření nám umožní uvést do chodu strategii s náročnými cíli.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, máme před sebou velmi důležitou a prospěšnou směrnici. Rád bych poděkoval panu komisaři Dimasovi, který se o to zasadil. Mluvím za sebe jako za člena skupiny, která směrnice i Komisi často kritizuje, ne však v tomto případě.

Tato směrnice bude pro Evropu velkým krokem kupředu, z hlediska kvality jejich politik a také z hlediska jejich účinnosti. Dokončením rámcových směrnic o přírodních živlech bude půda považována za klíčovou součást biosféry, základní prvek rovnováhy klimatu a životního prostředí a nejen za pouhou platformu, na které je možné stavět.

Půda žije, vstřebává, CO₂ a vytváří biomasu, musí být chráněna a její stav musí být zlepšen, protože evropská půda je obzvláště znečištěná. Evropa tomu rozumí. Ve výboru jsme vedli dlouhé a obtížné rozpravy a chtěl bych poděkovat Cristině Gutiérrez-Cortinesové za její nadšení pro toto téma.

Existuje však nebezpečí, že Parlament do znění Komise zasáhne. Nikdy nejsem spokojen, pokud k tomu dochází, dávám přednost tomu, aby Parlament byl napřed před Komisí. Někteří dokonce navrhuji, aby byla směrnice zamítnuta, to by ale byla vážná chyba. Evropa musí hledět do budoucnosti. Půdu pod námi sdílíme všichni, je součástí naší planety. Je to jediná půda, kterou máme a musíme se o ni starat.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, do jisté míry chápu logiku existence právních předpisů upravujících vodu a kvalitu ovzduší. Ty sdílíme v rámci Evropy i s celým světem. Případá mi však, že tato logika u ochrany půdy selhává. Půda je mnohem méně pohyblivá a narozdíl od zavádění rozumných standardů ochrany by měla spadat do působnosti členských států a v jejich rámci do působnosti místních orgánů. Možná bychom potřebovali, ještě než si EU přivlastní příliš mnoho kontroly nad půdou, provést menší sebeanalýzu.

V Irsku některé problematické politiky o degradaci půdy přišly shora z Evropy. Například reforma v odvětví cukru vyloučila řepu ze střídání s obilím. Zasazení řepy ovlivnilo půdu a učinilo ji vhodnější pro obiloviny. Také lesní dotace EU během několika let vyústily v nevhodné vysazování jedlí, jehož následkem bylo překyselení půdy, což způsobilo utužování půdy při sklizni, a tím se půda stala neúrodnou, zatímco v jiných případech se uvolnila z kopců a byla odplavena do řek a jezer.

Půda má nesmírně mnoho podob, měla by však žít a obnovovat se. EU by měla ničení půdy zakázat, hospodaření s ní a péči o ni by však měla ponechat lidem, kteří rozumí jejímu složení v dané oblasti.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Než přejdu k samotnému textu navrhované směrnice o ochraně půdy, je třeba se zamyslet nad tím, zda jsou právní předpisy EU v této oblasti opravdu nutné.

Je třeba vzít v potaz stanovisko Výboru pro právní záležitosti, který potřebu právních předpisů na ochranu půdy v EU jasně zamítl s odůvodněním, že půda nemá žádný přeshraniční vliv, a je tedy regionální záležitostí. Přestože se ostatní výbory ve svých jednotlivých stanoviscích vyjádřili pro přijetí právních předpisů EU v této záležitosti, z některých stran je znatelné váhání. Například v pozměňovacím návrhu článku 5 stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova je jasně uvedeno, že degradace půdy má místní nebo regionální příčiny a důsledky, a je tedy důležité přijmout vnitrostátní a ne evropská opatření. Zdá se, že to je v rozporu se zbývajícím textem, který mluví jasně ve prospěch přijetí rámcové směrnice. Podobné znění můžeme nalézt v pozměňovacím návrhu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k článku 2.

Na druhou stranu je nutné uznat, že degradace půdy jako neobnovitelného zdroje má vážné dopady na další oblasti, ve kterých již právní předpisy platí, jako je kvalita vody, bezpečnost potravin, změny klimatu, atd. Přestože obě strany mají ohledně potřeby rámcové směrnice část pravdy, domnívám se, že rozhodnutí, zda bude rámcová směrnice Evropské unie přijata, bude rozhodnutím politickým.

Ráda bych se vyjádřila k otázce změny negativního charakteru zprávy na pozitivní. Například ke změně terminologie z ohrožené oblasti na oblast prioritní. Domnívám se, že oblasti, ve kterých je zastavení degradace půdy naléhavě nutné, musí být označeny urgentním názvem a ohrožená půda musí být označena negativním názvem, aby byla zdůrazněna vážnost stavu.

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Vážená paní předsedající, pane komisaři, dovoluji mi úvodem poděkovat zpravodajům za velký kus práce, který odvedli na projednávaném návrhu. Bohužel musím konstatovat, že se i přesto ztotožňuji se stanoviskem Výboru pro právní záležitosti, který vyzval příslušný gesční výbor, aby návrh Komise zamítl.

Důvody, které výbor uvádí, jsou pádné a trvají i přes podstatné změny, které byly v návrhu uskutečněny v posledních měsících. Půda opravdu nemá žádné přeshraniční dopady a měla by tedy zůstat v zákonné pravomoci členských států. Proto i přesto, že byly uskutečněny pozitivní změny, je i nadále předložená legislativa porušením principu subsidiarity a z hlediska proporcionality můžeme mluvit i o plýtvání zdroji

na zajištění takové legislativy. Navíc je nutno vzít v úvahu, že v Evropské unii existuje obrovské množství půdních typů, které se využívají velmi pestrými způsoby.

Je pravdou, že o směrnici, kterou nyní máme před sebou, můžeme plným právem říct, že se stala flexibilní rámcovou směrnicí. Je také pravda, že se změnila filozofie a že směrnice je závazná, co se týče výsledků, formy a metody jsou pak ponechány na členských zemích a velmi pozitivní je, že legislativa zemí, která již v daném směru platí, nemusí být měněna. Takto jsme se opravdu posunuli směrem k principu subsidiarity i proporcionality. Pozitivním dopadem navržené formy má být tlak na ty členské země, které mají nedostatečnou legislativní úroveň ochrany půdy. Je ale otázkou, zda jde o nejlepší formu tlaku na takové státy. Shrnu-li všechna pro a proti, je můj závěr takový, že navrženou směrnicí není nutno přijímat. Členské státy mohou být plným garantem ochrany půdy. Na závěr mi dovoluňte připomenout slova francouzského filozofa, který kdysi řekl, že nemusí-li být nezbytně nějaký zákon napsán, pak ani nesmí být napsán.

Karin Scheele (PSE). – (DE) Paní předsedající, jsem další zastánkyní názoru, že ochrana půdy je jistě úkolem Evropské unie a že by Evropský parlament měl tuto rámcovou směrnicí přijmout. A upřímně nerozumím poznámkám o tom, jak ještě nebyly zohledněny různé půdní typy v našich členských státech. Znovu si směrnicí pročtu a pokusím se najít na co se ostatní poslanci odvolávali, protože já jsem si těchto neflexibilních opatření a návrhů nevšimla.

Také bych se ráda zmínila o roli zemědělství, protože dle mého názoru je kompromisní pozměňovací návrh různých stran velmi důležitý. Požaduje na členských státech, aby při využívání půdy pro zemědělské účely podporovaly metody sklizně a zalesňování, jež by mohly mít blahodárny účinek na organickou hmotu půdy a její úrodnost, a tím předcházely sesuvům a dezertifikaci.

Rovněž by měla být podporována zemědělská metoda, která předchází zhutnění a erozi půdy. Víme, že zemědělství je velmi často příčinou problémů kvality půdy a domnívám se, že toto objasnění je životně důležité. Nezastávám názor, že „podpora zemědělství za každou cenu“ je pro ochranu půdy na regionální, vnitrostátní i evropské úrovni dostačující.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Paní předsedající, rámcová směrnice o ochraně půdy bude dle mého názoru nástrojem, který podpoří produkci potravin a odpovídajících zásob čisté vody pro následující generace evropských občanů.

Půda také vykonává mnoho dalších důležitých funkcí: je podkladem pro lidské činnosti, spolu s městy a infrastrukturou, a také pro přírodu a vzácnou krajinu. Ochrana půdy je nezbytná pro udržení našeho přírodního bohatství a surovin.

S ohledem na tuto situaci bude flexibilní rámcová směrnice, jež je v souladu se zásadou subsidiarity, nástrojem, který bude členské státy podporovat v ochraně půdy. Směrnice je v tomto ohledu pro členské státy závazná co se týče výsledků, jichž má být v oblasti ochrany půdy dosaženo, ale výběr forem a metod, jimiž bude ochrana dosažena, ponechává na členských státech.

Návrhy obsažené ve směrnici, aby členské státy sestavily seznamy kontaminovaných oblastí včetně regionální úrovně a aby je každých 5 let uveřejňovaly a aktualizovaly, stojí za povšimnutí. To je důležitá informace pro ochranu života a zdraví občanů EU.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, ráda bych také nejprve poblahopřála našim zpravodajům a vzdala hold nelehkému úkolu, jež paní Gutiérrezová splnila tím, že dospěla k závěru ohledně ochrany naší půdy.

Narozdíl od ostatních poslanců se domnívám, že přísnější legislativní přístup by poskytl lepší ochranu.

Také se domnívám, že je škoda, že poslanci, v jejichž státech platí přísnější právní úprava, než je ta, kterou zde navrhuje, se stále snaží tuto zprávu rozmělnit změnami, které silně doporučuji zítra odmítnout.

Naše zemědělská a průmyslová činnost a dopravní plány drasticky ovlivnily kvalitu naší půdy. Tato půda je však základem biologické rozmanitosti a naší potravy. Filtruje a ukládá organickou hmotu a minerály a také usnadňuje přístup k vodě. Hraje přední roli v boji proti změnám klimatu. Kromě toho v souvislosti s rostoucí poptávkou po výrobě potravin a energie je nezbytné kvalitu naší půdy chránit a obnovovat, a předcházet dezertifikaci.

Nebude-li na evropské úrovni platný právní předpis, nemůžeme doufat, že se dostaví výsledky.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Paní předsedající, mluvím teď jménem svého kolegy pana Bloklanda.

Tato rozprava je další ukázkou toho, že navrhovaná politika ochrany půdy je značně sporná. Existují dva návrhy, strategie a směrnice, a vypadá to jakoby se zavádělo nové odvětví politiky životního prostředí. Řekl jsem „vypadá to“, protože nic nemůže být dále od pravdy. Udržitelné hospodaření s půdou známe již ze 33 evropských směrnic, například z rámcové směrnice o vodě. Z jakého důvodu tedy předkládáme překrývající se právní předpisy, jejichž důsledkem bude další zatížení, zejména pro členské státy, které již dobře fungující politiku ochrany půdy mají?

Podpořím tematickou strategii pana Prodiho. Dle mého názoru členské státy, jež budou politiku ochrany půdy teprve vytvářet, ji musí vytvořit na základě strategie. Rámcová směrnice je na druhou stranu nepřiměřená a také z mého pohledu odporuje zásadě subsidiarity. Půda, narozdíl od vzduchu a vody, nemá přeshraniční rozměr a je prováděna na úrovni místní nebo regionální. To je také důvod toho, proč jsem se já, tedy pan Blokland, přidal k těm, kteří podepsali změnu, jíž se návrh Komise zamítá.

Jim Allister (NI). - Paní předsedající, je nám známo, že zabránění půdy je svévolné přivlastnění majetku někoho jiného. Případá mi, že tato směrnice o ochraně půdy je svévolným přivlastněním moci Bruslem, jež sebou samozřejmě přináší nevyhnutelný nános čerstvé byrokracie.

Půda, jak bylo v této rozpravě řečeno, narozdíl od vzduchu a vody, nepřetéká z jednoho státu do druhého. Nemá žádný přeshraniční rozměr. Tedy, politika ochrany půdy je záležitostí členských států, a mělo by to tak zůstat.

Směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění (IPPC), povinnosti vyplývající z podmíněnosti, směrnice o skládkách a směrnice o dusičnanech nám všechny poskytují zapojení EU víc než dost. Z toho důvodu nepotřebuji omluvu na to, že dávám přednost naprostému zamítnutí tohoto návrhu, jež touží po moci.

Pokud však EU přesto rozhodne, že se do této vnitrostátní záležitosti vměšovat bude, potom by mohla zvážit zavedení plateb zemědělcům za poskytnutí sekvence uhlíku při hospodaření s půdou a v zemědělské praxi.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Paní předsedající, první co mě napadlo ohledně tohoto návrhu směrnice bylo jej zamítnout. Také se domnívám, že rámcová směrnice pravděpodobně nebyla vhodným řešením.

Z jakého důvodu další text o ochraně půdy, když již máme spoustu právních úprav týkajících se půdy, odpadu, pesticidů a ochrany přírody? V rámci zlepšení tvorby právních předpisů jsem se domnívala, že bychom neměli opět procházet skrze mlýnek Evropské komise. Pokusila jsem se vcítit do kůže zejména našich starostů, jimž by přibyl další text, který by museli rozluštit.

Nicméně realita je následující: lidská činnost neměla úctu k půdě. Opotřebili jsme půdu intenzivní výrobou. Navíc je tu změna klimatu a dezertifikace. Naše politiky městského územního plánování způsobily mineralizaci a degradaci půdy a naši občané se teď diví, že zažívají katastrofické záplavy, protože půda děšť již nevstřebává. Kdo neviděl otevřené rány v krajině způsobené lomy, jež nás zásobují tak hodnotným materiálem?

Vyčerpaná, vyschlá, degradovaná, znečištěná a pohmožděná půda, to je to, co zbylo z půdy, o které předchozí generace mluvily s úctou, protože půda pro ně znamenala všechno – jejich práci, potravu, život a pro mnohé z nich jejich jediný majetek. Kdysi pro nás byla matkou zemí a dnes na ni hledíme s nedůvěrou. Jaké budou následky této degradace a znečištění na naše životní prostředí a zdraví?

Paní Gutiérrezová odvedla znamenitou práci ve snaze najít přijatelný přístup a sblížit ty, kteří směrnici chtějí a ty, kteří ne. Naslouchala Parlamentu. Našla vyvážené postoje, jež jsou v souladu s nutností subsidiarity při výběru metod, protože mezi členskými státy je ohromná nesourodost. Konečné znění prošlo značným vývojem. Vyhýbá se zvýšení administrativní zátěže podporou toho, abychom napravovali chyby minulosti, naši praxi městského územního plánování a zemědělské a průmyslové činnosti, jež k půdě neměly úctu. Tato zpráva, zcela přepracovaná paní Gutiérrezovou, je dostačující. V Evropské unii je taková půdní rozmanitost, že zaručení zásady subsidiarity je nutností, spolu se zajištěním ochrany a udržitelného využívání půdy.

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Naším základním cílem je zaručit občanům zdravé prostředí a pro většinu součástí našeho životního prostředí platí přísné právní předpisy unie. Půda je jedinou součástí životního prostředí, kterou jsme zatím nebyli schopni právně upravit, takže nemáme žádný nástroj Unie, jímž bychom zastavili znečišťování půdy a erozi její kvality, přestože tyto škody nás všechny stojí mnoho desítek milionů EUR.

Podle současných právních předpisů povinnost zasáhnout proti znečišťování půdy vzniká pouze pokud toto znečištění ovlivní další součásti životního prostředí: spodní vodu, pitnou vodu, zemědělské výrobky, a nebo v případě, že je již na praktický zásah pozdě. Uvítal bych přijetí této nové směrnice Evropskou unií a jsem spokojen s tím, že byl vytvořen kompromisní balíček, který je přijatelnější i z hlediska ochrany životního prostředí.

Z pohledu Maďarska je také důležité, aby se tento právní předpis, jak mnoho z nás navrhlo, zabýval také bojem proti překyselení půdy. Je to vážná hrozba pro zemědělskou produkci, je tedy i z tohoto důvodu nutné proti ní bojovat za pomoci nástrojů Unie. Rozpoznání znečištěných oblastí podpoří jejich sanaci a budeme tak moci předcházet znečištění vodních ploch s pitnou vodou a samozřejmě i pěstování znečištěných rostlin. Právní úprava týkající se půdy je tedy v zájmu zemědělců.

Doufám tedy, že jistí pravicoví poslanci, mezi něž překvapivě patří i někteří maďarští poslanci, neuspějí ve svém úsilí zabránit vytvoření směrnice, která by chránila zájmy maďarského zemědělství a životního prostředí. V duchu směrnice bude rehabilitace znečištěných oblastí a otevřených oblastí s degradovanou půdou úkolem Unie a prostředky na její financování bude nutné nalézt v budoucích rozpočtech Společenství.

Jeffrey Titford (IND/DEM). - Paní předsedající, tento návrh rámcové směrnice o ochraně půdy má velké trhliny v důvěryhodnosti. Zaprvé, obsah a kvalita půdy se v rámci jednoho státu značně liší. Jaká bude tato odlišnost mezi půdami 27 různých států s naprosto rozdílnými klimatickými podmínkami? Je absurdní navrhnout, že EU může zavést jednotnou rámcovou směrnici o ochraně půdy od Středomoří po Skandinávii.

Nyní pár slov jménem našich již tak zatížených zemědělců, z nichž mi mnozí psali do kanceláře, abych silně zpochybnil potřebu rámcové směrnice o ochraně půdy. Zcela správně zdůrazňují, že mají oprávněný zájem na ochraně půdy, protože je jejich obživou. Také připomínají, že kvůli selhání připsat platným vnitrostátním předpisům patřičný význam by jim směrnice způsobila další zatížení.

Druhou zásadní trhlinu v důvěryhodnosti obstarává krátkozraká politika EU otevřených hranic pro pohyb osob, která podpořila masivní příliv přistěhovalců z východní Evropy do mé země. Výsledkem toho byla nutnost podobně rozsáhlého programu výstavby domů na každém dostupném kousku půdy, říká se, že v roce 2020 to budou tři miliony nových domů. Je dokonce ohrožen i Zelený pás. Pohřbívání velkých ploch pod beton neodpovídá mé představě o nejlepší způsobu ochrany půdy.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, podporuji strategii pro ochranu půdy vypracovanou ve zprávě pana Prodiho, ale stavím se proti rámcové směrnici o ochraně půdy. Činím tak téměř jasně na základě zásady subsidiarity a proporcionality.

Proto jsem předložil pozměňovací návrh na její zamítnutí, předložil jsem však i pozměňovací návrh zmiňující jiný nástroj, konkrétně otevřenou koordinaci. Pomocí tohoto nástroje je možné plně dosáhnout daných cílů. Ostatně je naprosto jasné, že to všechno je zaměřeno na stimulaci, sdílení znalostí a sledování. Možné je vše, včetně finanční podpory ze strany Unie.

Nebezpečí zdvojení zůstává: znovu jsou určovány prioritní oblasti, dokonce i mořské dno se dostalo zpět do rozpravy. Občané mé země, Nizozemska, nevidí důvod k dalším zbytečným právním předpisům shora, z evropské úrovně. Jak již bylo řečeno, existuje již nejméně 30 směrnic, které se přímo či nepřímo týkají o kvality půdy. Jaký má centrální právní předpis smysl, je-li vhodný i decentralizovaný přístup? Nicméně cením si snahy paní Gutiérrez-Cortinesové o posunutí pravidel více směrem k zásadě subsidiarity.

Na závěr, podal jsem mnoho dalších návrhů, se 40 podpisy: změnu s cílem posílit důraz na kvalitu a ochranu půdy a reagovat na nové problémy, jako je změna klimatu. Na evropské úrovni by však neměly žádné právní předpisy být přijaty. V tomto ohledu vyzývám své kolegy, aby mé změny podpořili.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Paní předsedající, děkuji paní Gutiérrez-Cortinesové, musím však říct, že s ní bohužel nesouhlasíme.

V Evropě je velmi mnoho míst se znečištěnou půdou nebo jiným problémy s půdou spojenými, jako je např. eroze. Tyto problémy musí být co nejdříve vyřešeny. Předpokládám, že na tom shodneme všichni.

Komise navrhuje řešit problémy spojené s půdou na evropské úrovni, a v tom je z mého pohledu jádro problému. Konec konců problémy spojené s půdou jsou často místní a opravdový přeshraniční dopad mají pouze ve výjimečných případech.

Evropská spolupráce je žádoucí v případech problémů spojených s půdou, jež mají přeshraniční dopad, a v tom případě je důležitá spolupráce a solidarita. V případech místních a vnitrostátních problémů spojených s půdou je však evropská politika naprosto zbytečná. Mnoho členských států již má dobrou vnitrostátní politiku řešení a prevence problémů spojených s půdou. Jejich politika nabízí vysokou úroveň ochrany, jež je alespoň srovnatelná s tou, kterou teď máme na stole.

Směrnice by tyto členské státy měla brát v úvahu, měla by je z evropských povinností vyjmout, a proto máme v úmyslu hlasovat proti této směrnici.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Paní předsedající, na tuto rozpravu jsem přišla z Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, ve kterém jsme návrh směrnice zamítli. Upřednostňuji strategii pana Prodiho s určitými výhradami.

Všichni chceme chránit svoji půdu, domnívám se však, že ti z nás, kteří jsou touto směrnicí znepokojeni, nepovažují za nutné činit tak tímto způsobem. Pan van Nistelrooij zdůraznil mnohem lepší způsob ochrany půdy, skrze otevřenou koordinaci. V souvislosti s ochranou půdy spatřuji problém v tom, že neprovádíme dost výzkumů o tom, jak půdu chránit, a že velmi mnoho výzkumných pracovníků a poradců v zemědělské oblasti je zapojeno do vyplňování formulářů – těch, které jsou vytvářeny tady v Evropské unii a které jim berou práci, při které jsou spolu se zemědělci zapojeni do osvědčených postupů v oblasti ochrany půdy.

Pro zemědělce je velmi obtížné smířit se s další byrokracií. Potýkají se s ní každý den, z povinnosti. Domnívám se, že půda je chráněna skrze osvědčené zemědělské postupy. Je to záležitost členských států. Doufala jsem, že mě tato rozprava dnes večer přesvědčí o tom, že směrnici potřebujeme, ale zatím se tak nestalo.

Uznávám práci, kterou zpravodajka odvedla a jsem si jista, že odstranila mnoho záležitostí, jež bychom odstranili také, nechává mě to však stále na pochybách, proč je to vůbec nutné. Domnívám se, že irští zemědělci, kteří jsou teď z velké části znepokojeni Lisabonskou reformní smlouvou, budou směrnici považovat za další pokus zabránit jejich každodenním aktivitám, pokud se nám nepodaří přesvědčit je o opaku.

Opakuji, že mě znepokojuje skutečnost, že výzkumná a poradenská činnost je téměř zničena kvůli úrovni byrokracie, již EU vytvořila. Ano, potřebujeme se zabývat kontaminovanou půdou, ale máme platné směrnice, které se jí již zabývají. Dnešní rozprava mě nepřesvědčila, že směrnici potřebujeme. Dokonce této rozpravy zachovám neutrální postoj a uvidím, zda mě přesvědčí, zatím se však obávám, že nikoliv. Ano strategii, ale ne směrnici.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Děkuji, pane předsedající. Nejprve bych rád poblahopřál paní Gutiérrezové k času a úsilí, jež věnovala sestavení návrhu textu, kterému se podařilo dostat do rozpravy a hlasování na plenárním zasedání přes odpor, se kterým se v Parlamentu setkáváme.

Tento právní předpis je v dnešní době, kdy extrémní povětrnostní podmínky zapříčiněné změnou klimatu a civilizací způsobují stále se zvyšující zatížení půdy a tím i celého živého světa, obzvláště velmi důležitý. Pro mě je směrnice jedním z nejdůležitějších prohlášení o důležitosti zemědělské činnosti a o věčné zásluze lidí, kteří pracují na tom, aby půda byla zachována, chráněna a zlepšována. Bez nich bychom nejen neměli potravu, ale i prostředí kolem nás by bylo vážně poškozeno.

Udržitelné zemědělství, které je prováděno na základě znalostí, je jedním ze základů ochrany životního prostředí. Nicméně jednou z jeho nejdůležitějších podmínek jsou informace. Informace o stavu půdy, jež jsou dostupné veřejnosti by byly jedním z výsledků nového právního předpisu, který by konečně chránil zájmy lidí a zemědělců namísto znečišťovatelů.

V mé vlasti, v Maďarsku, je typicky vidět dvojí obrázek: na jedné straně máme půdu výborné kvality s vysokým stupněm právní ochrany, na straně druhé však máme i průmyslové znečištění způsobené 40 lety komunismu, jehož napravení zabere minimálně dalších 40 let a 4 miliardy EUR. V současnosti na nápravu vynakládáme finanční prostředky Unie, tento postup bychom však rádi urychlili, k čemuž by nám projednávaný právní předpis velmi pomohl.

Na závěr, dámy a pánové, přijetí směrnice o ochraně půdy je uzavřením procesu i z teologického hlediska. Již jsme právně upravili všechny živly, které stvořily svět – vzduch, vodu, oheň (tedy energii) a Unie jejich důležitost důkladně a patřičně chrání, nyní je tedy řada na čtvrtý živl, zemi, kterou se kruh uzavře. Děkuji.

Frieda Brepoels (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, pane tajemníku, ráda bych začala tím, že vyjádřím své upřímné blahopřání naší zpravodajce paní Gutiérrez-Cortinesové a poděkováním za její nesmírnou snahu nastolit rovnováhu mezi odpůrci a zastánci této směrnice, v záležitosti, která je konec konců obtížným spisem.

Jsem osobně přesvědčena, že evropská rámcová směrnice o ochraně půdy je nezbytná, a to z různých důvodů. Doufám, že stále mám šanci přesvědčit paní McGuinnessovou.

Někteří poslanci rámcovou směrnicí zamítají, protože jejich země již rozsáhlé právní předpisy na ochranu půdy má. Můj region, Vlámsko, také již několik let provádí progresivní politiku ochrany půdy. Například již dlouho máme zavedený systém povinných osvědčení o půdě v případě převodu majetku, což je dosud v mnoha členských státech nepředstavitelné.

Ráda bych usuzování těchto poslanců obrátila. Tato flexibilní směrnice nejen poskytuje rámec pro členské státy, které ještě politiku ochrany půdy nemají, ale je zjevně schopna také zabránit podkopávání konkurenceschopné pozice těch států, kteří již úsilí vyvíjí. Z toho důvodu je velmi důležité, aby všechny členské státy přijaly opatření předložená v této zprávě.

Na velmi mnoha místech jistě dochází k přeshraničnímu dopadu, například eroze ve Vlámku by mohla způsobit naplaveniny v Nizozemsku, a naopak. Směrnice také poskytuje soudržný rámec pro platné právní předpisy na ochranu půdy.

Mohla bych podat více odůvodnění, ale z důvodu časového omezení již uzavřu tím, že zpráva o níž je dnes vedena rozprava, splňuje výše uvedené potřeby lépe než původní návrh Komise. Sama jsem předložila mnoho pozměňovacích návrhů a s výsledkem jsem velmi spokojena.

Návrh poskytuje členským státům dostatečný prostor, nevytváří další administrativní zatížení či zdvojování a také výslovně uznává roli regionálních orgánů. Proto věřím v silnou podporu svých kolegů při zítřejším hlasování.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Pane předsedající, rád bych nejprve poblahopřal paní Gutiérrez-Cortinesové. Domnívám se, že odvedla naprosto fantastickou práci na návrhu, který většina z nás nepotřebuje ani nechce a který, pane komisaři Dimasi, dle mého názoru nepřináší této Komoře a Komisi dobrou pověst. Předkládáte právní předpis, jež je naprosto zbytečný.

Měli byste se spíše zabývat prosazováním právních předpisů, které již máme. Komise obvykle naprosto selhává při prosazování právních předpisů, které již existují. Mohl bych uvést mnoho případů, ale v tuto chvíli je uvádět nechci. Například se podívejme, pane Kyprianoue, na vašeho kolegu. Ve Spojeném království právě znovu propukla kulhavka a slintavka, máme katarální horečku a dnes bylo oznámeno, že máme influenzu ptáků. On slíbil, že to zastaví. Že udělá cokoli, aby to zastavil. Já jsem mu věřil. Věřím Komisi, když něco řekne, ale jediné co se stane je, že neprosazuje existující právní předpisy, aby takové události zastavila. Vyzývám tuto komoru, aby navrhovaný právní předpis úplně zamítla.

Domnívám se, že paní Gutiérrez-Cortinesová odvedla naprosto fantastickou práci a pokud se komora rozhodne jej nezamítnout, pak ji plně podpořím, zmíním se však stručně o tom, co paní Scheeleová a paní Corbeyová řekli o erozi. Naprosto s nimi souhlasím. Eroze je velký problém, ale ne nezbytně v Evropské unii. Je problémem v oblastech trpících odlesněním, a to je něco, čím bychom se mohli zabývat.

Domnívám se, že to, čem mluvil pan Allister jen naprosto správně. Domnívám se, že Komise selhává. Selhává při prosazování právních předpisů.

Poslední myšlenka na závěr. Půda je pro zemědělce život. Bude ji chránit, jak nejlépe umí. Nepředkládejte další právní předpisy. Dovolte mu pokračovat v ochraně půdy, která poskytuje potravu a příjem lidem, kteří žijí na venkově.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Komise uvádí, že půda je klíčovým základem pro dlouhodobou a udržitelnou výrobu potravy, krmiva a biomasy, a je to pravda.

Také je pravda, že nám nemůže vyhovovat stav půd v Evropské unii, ale vyvodíme-li z toho závěr, že potřebujeme směrnici na evropské úrovni, vydáme se špatným směrem. Z jakého důvodu? Nebereme v úvahu skutečnost, že existují četné právní úpravy v rámci Evropské unie, které se týkají půdy, jež bychom mohli účinně použít. Jsou to například směrnice o ochraně přírodních stanovišť, směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění, rámcová směrnice o vodě, směrnice o spodních vodách a pravidla vyplývající

z podmíněnosti. S jejich pomocí můžeme mít finanční vliv na zlepšení situace v jednotlivých zemích. Všechny jsou platnými opatřeními a přidáme-li k nim směrnici o ochraně půdy, způsobí to zdvojení právních úprav, paralelní právní předpisy, což opravdu přináší pouze více byrokracie.

Tvrdíme, že do roku 2010 chceme snížit byrokracii o 25 %, ale tímto dosáhneme přesného opaku! Dosáhneme jejího nárůstu o 25 %. Ve Smlouvě jsme se zavázali, že budeme na místní úrovni právně upravovat to, co na ní může být upravováno nejlépe, což musíme udělat a také to urychlit. Tvzení, že zhoršování stavu půdy způsobuje změnu klimatu, je ovšem nepřijatelné. Vědci se shodují na tom, že zhoršování stavu půdy je výsledkem změny klimatu, ne jeho příčinou.

Zpravodajka na tom jistě odvedla mnoho práce, je však nepřijatelné, když vidíme, že pravidla prováděná jinou směrnicí jsou upřednostňována. Nemáme vysoce důležité směrnice a méně důležité směrnice.

Chceme-li opravdu něčeho dosáhnout, držíme se metody otevřené koordinace, předávání odborných poznatků ze jednoho státu do dalšího. To je ten správný přístup, který zajistí přinesení výsledků. Tato směrnice naopak přináší pouze byrokracii matoucí právní předpisy.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, kde je přidaná hodnota? Kde je odůvodnění evropské právní úpravy o ochraně půdy? Argumenty Komise ohledně přeshraničních účinků jsou poněkud smyšlené, při nejmenším z ekologického hlediska. Nemohu přijmout ani argument, že vnitřní trh je narušován rozdílnými vnitrostátními právními předpisy na ochraně půdy. Kdyby to Komise myslela vážně, nepředkládala by nám rámcovou směrnici, jež členským státům poskytuje co nejvyšší možnou úroveň sebeurčení při stanovení cílů ochrany půdy. To by rozdíl mezi právními předpisy na ochranu půdy spíše prohloubilo než vyrovnalo. Neodhaluje nám tento přístup nejistotu Komise ohledně toho, jak postupovat v souvislosti se zásadou subsidiarity, když dojde na právní předpisy na ochranu půdy v konkrétních lokalitách? Neměli bychom v případě, kdy si všichni přejeme lepší ochranu půdy, ale vnitrostátní právní předpisy se liší, nejprve použít nástroj otevřené koordinace? Domnívám se, že ano.

Rámcovou směrnicí bychom udělali druhý krok před prvním. Ochuzujeme se o příležitost, že se státy bez právních předpisů mohou učit od států s výbornými postupy ochrany půdy. Také narazíme na byrokracii, zejména ve státech, které již přísné právní předpisy mají. Proč by měly prozkoumávat celou svoji zemi a určovat ohrožené oblasti, když již příkladné právní předpisy mají? Takovou byrokracii nepotřebujeme, stejně jako nepotřebujeme „pozlacený“ systém ochrany půdy, jež na nás teď Evropa žádá.

Na závěr poznámka k argumentu, že sám Parlament před lety o tuto směrnici žádal. Ano, to bylo před pěti a více lety. Nicméně od té doby jsme se setkali se směrnicí o ochraně přírodních stanovišť, směrnicí o integrované prevenci a omezování znečištění, s rámcovou směrnicí o vodě a s mnoha dalšími. Kromě toho neseme, narozdíl od komisařů, místní odpovědnost. Proto se neradi uchylujeme k pětiletým nebo desetiletým plánům, když nám místní podniky a orgány sdělují, že všeho moc škodí. Uznávám úsilí, které zpravodajka vynaložila na to, aby zmírnila přísnost směrnice, ale byrokracie se zbavíme nejlépe u zdroje. Stále máme příležitost tak učinit tím, že směrnici zamítneme.

Věřím, že tímto Radě jasně ukážeme, že od svých národů přijetí této byrokratické vlny nemůže očekávat.

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval těm, kteří v rozpravě vystoupili, za jejich kladné příspěvky a rád bych nastínil pohled Komise na mnoho klíčových záležitostí, jež Parlament zmínil.

Chci uvést, že Komise bude sledovat vývoj svého návrhu v Radě a v Evropském parlamentu, a podle něj zvaží svůj postoj.

Začnu aspekty tematické strategie, jež se objevují ve zprávě Výboru pro životní prostředí, ale ve směrnici zahrnutý nejsou.

Vítám, že ve zprávě je podpořeno řešení ochrany půdy na evropské úrovni a závažné propojení ochrany půdy s jakýmkoli strategiemi pro boj se změnou klimatu, ztrátou biodiverzity, a dezertifikací.

Také souhlasím s přezkoumáním platných právních předpisů, aby byly plně prozkoumány a více posíleny možnosti součinnosti s ochranou půdy.

Konečně, usnesení, které jste přijali, navrhuje četná doporučení v souvislosti s novou směrnicí o bioodpadu a sdělením o dezertifikaci.

Komise tato doporučení zohlední při vytváření dalších opatření pro provádění tematické strategie.

Zmíním se teď o rámcové směrnici o půdě a nastíním současné uvažování Komise ohledně těchto záležitostí.

Mnoho změn, které navrhnul Výbor pro životní prostředí, poskytuje užitečná objasnění návrhu. Mám na mysli především lepší objasnění cíle právního předpisu a role, kterou mají funkce půdy při zajišťování udržitelného využívání půdy v článku 1, na základě pozměňovacího návrhu 36. Kromě toho prvky, jako je zavedení nezávazných kodexů správné praxe nebo nezávazné přílohy k možným opatřením pro boj proti degradaci půdy mohou být podpořeny v člancích 4 a 8, částečně na základě pozměňovacích návrhů 58 a 65.

Přidání překyselování půdy na seznam procesů degradace půdy, jimiž je nutné se zabývat, aby mohly být zváženy rozdílné půdní podmínky uplatňované v nových členských státech. Za zlepšení textu Komise považuje i zavedené objasnění v opatření, jež se týká určování kontaminovaných oblastí v článku 10, na základě pozměňovacího návrhu 74.

Nicméně existuje i řada pozměňovacích návrhů, které vzbuzují obavy Komise. Zprvce, pozměňovací návrh 38 článku 1, jež by rámcovou směrnici o půdě podřídil ostatním právním předpisům Evropské unie, aby opatření obsažená v jiných právních předpisech Společenství byla nadřazena opatřením této směrnice.

Zadruhé, je jasné, že musí být stanoven termín, do kterého budou programy opatření pro řešení ohrožení zemědělství zavedeny.

Zatřetí, některé změny, jako např. pozměňovací návrh 77, který se týká článku 12, vypouští opatření ohledně informací o kontaminaci půdy, jež mají být poskytnuty při určitých transakcích s půdou.

Zpráva o stavu půdy je velmi důležitou součástí návrhu Komise. Zvýší úroveň transparentnosti při transakcích s půdou, pomůže příslušným orgánům při určování kontaminovaných lokalit a urychlí vytvoření inventarizace. Náklady na vytvoření zprávy jsou zanedbatelné v porovnání s počtem transakcí s půdou v průmyslových lokalitách.

Chtěl bych zdůraznit důležitost zachování společného seznamu aktivit v příloze II. Tato příloha je nepostradatelná, chceme-li dosáhnout smysluplné, prosaditelné, systematické a nákladově efektivní inventarizace kontaminovaných lokalit.

Mnoho členských států a regionů již podobný seznam využívá pro provádění svých vyšetřování. Je velmi důležité mít společný seznam, který zaručí harmonizované provádění a zabrání narušení vnitřního trhu v různých sektorech.

Poskytneme tedy investorům, hospodářským subjektům, veřejným orgánům a společnosti právní jistotu a společný základ pro hodnocení pokroku při určování kontaminovaných lokalit.

Dodám úplný seznam současných postojů Komise ke změnám na sekretariát Parlamentu⁽²⁾. Jak jsme již zmínil, mohu vás ujistit, že Komise bude sledovat vývoj svého návrhu v Radě a v Evropském parlamentu a podle něj zváží svůj postoj.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat zpravodajům za jejich úsilí.

člen Komise.

Postoj Komise k pozměňovacím návrhům Parlamentu

Zpráva paní Gutiérrez-Cortinesové (A6-0410/2007)

Komise bude sledovat vývoj svého návrhu v Radě a v Evropském parlamentu, a podle něj zváží svůj postoj. Současný postoj Komise k navrhovaným změnám je, že 50 může přijmout plně, částečně, nebo v zásadě.

Jsou to pozměňovací návrhy: 1, 7, 12, 13, 15, 20, 22, 30, 36, 41, 42, 45, 47, 49, 53, 55, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 69, 73, 74, 79, 80, 83, 86, 89, 90, 92, 96, 98, 99, 103, 104, 108, 115, 117, 137, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148 a 150.

Nemůže přijmout 111 pozměňovacích návrhů: 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 43, 44, 46, 48, 50, 51, 52, 54, 56, 57, 60, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 76, 77, 78, 81, 82, 84, 85, 87, 88, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 100, 101, 102, 105, 106, 107, 109,

⁽²⁾ Postoj Komise k pozměňovacím návrhům Parlamentu viz příloha.

110, 111, 112, 113, 114, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 138, 139, 140, 141, 149, 151.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování o zprávě paní Gutiérrez-Cortinesové se bude konat ve středu ve 12:00 a hlasování o zprávě pana Prodiho v úterý v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 142)

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) V souvislosti se nedávným schválením Lisabonské reformní smlouvy musí Evropský parlament a celá EU podporovat a posilovat obnovený závazek v duchu blízkosti občanům a k ochraně zásady subsidiarity, počínaje u běžných aktivit.

Současný návrh rámce ochrany půdy tomuto závazku neodpovídá. Byrokracie požadovaná v souvislosti s ním neodpovídá praktické užitečnosti směrnice a neexistuje způsob, jímž bychom ji ospravedlnili před občany EU. Právě naopak, odporuje rozhodnutí Evropské rady do roku 2012 snížit byrokracii na evropské úrovni o 25 %. Půda je především místní zdroj.

Účinná ochrana půdy tedy musí být prováděna na nejhodnějších úrovních, na úrovni regionální nebo místní. Pouze na těchto úrovních je možné se komplexně zabývat širokou řadou půdních charakteristik. Přes rozsáhlé zlepšení, jehož zpravidla dosáhla, tento návrh odmítám, jelikož porušuje zásadu subsidiarity. Některé členské státy mají mimořádně dobré právní úpravy, jež by touto směrnicí mohly být oslabeny. V případě potřeby by řešením mohla být metoda otevřené koordinace

Witold Tomczak (IND/DEM). – (PL) Degradace půdy je skutečností. Jedním z faktorů, jež tento stav způsobily je ... společná zemědělská politika. Potravinová soběstačnost byla dosažena za cenu intenzifikace zemědělství a degradace půdy.

Zvýšení hospodářské efektivity vede k vylučování malých a středních zemědělců, z nichž většina je ohleduplnějších k životnímu prostředí než velké zemědělské podniky zaměřené na zisk. Toto je poslední výzva ke zpomalení procesu opouštění zemědělství a k návratu k rozumnému a vyváženému zemědělskému modelu, který půdu chrání. Současné rozdělování zemědělských dotací je však v rozporu s tímto modelem. Dotace jsou směřovány především do zemědělských koncernů a velkých intenzivních zemědělských podniků, 1,39 % příjemců obdrží téměř 30 % dotací!

Společná zemědělská politika musí být změněna. Jejím základním cílem by měla být výroba zdravých potravin a ne zvýšená konkurenceschopnost. Dobrá půda by měla být klíčovým prvkem této politiky. To je důvod, proč podporuji veškeré činnosti, jež napomáhají ochraně půdy a obnovení její úrodnosti.

Nesnažme se konkurovat výrobkům z monokultur a intenzivních chovů. Řekněme NE levnému masu napěchovanému hormony. Nesnažme se konkurovat ovoci, které má jen malou výživovou hodnotu, levnému nekvalitnímu vínu nebo geneticky upravené stravě, o jejichž důsledcích zatím víme velmi málo.

Evropský zemědělský model by z nás měl učinit opravdový vzor pro celý svět.

21. Změna směrnice 2003/87/ES tak, aby se činnosti v oblasti letectví začlenily do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Petera Lieseho jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o změně směrnice 2003/87/ES tak, aby se činnosti v oblasti letectví začlenily do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (KOM(2006)0818 – C6-0011/2007 – 2006/0304(COD)) (A6-0402/2007)

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem obzvláště rád, že mohu zahájit dnešní rozpravu o návrhu na začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, který je označován zkratkou ETS.

Rád bych poděkoval zpravodaji panu Liesemu a Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za jejich dosavadní úsilí. Také bych rád poděkoval ostatním třem výborům za jejich účast a příspěvek k diskusi.

Je již široce přijímanou skutečností, že dochází ke změně klimatu a že tuto změnu způsobuje lidská činnost. Na opatřeních, která realizujeme v následujících deseti letech, bude záviset, zda se nám podaří dostat situaci pod kontrolu, nebo zda dovolíme, aby změna klimatu dosáhla tak nebezpečné úrovně, že bude ohrožovat blahobyt a stabilitu našich společností. Evropská unie má schopnosti, zdroje a vůli k tomu, aby mohla stát v čele celosvětového úsilí o boj se změnou klimatu. Toto je jasné poselství, které za několik týdnů sdělíme na Bali, kde bude probíhat diskuse o Budoucí mezinárodní akci související se Sítí pro změnu klimatu. Tato příležitost umožňuje všem třem institucím, tedy Evropskému parlamentu, Radě a Komisi, aby stanovily ambiciózní a závazné cíle týkající se snižování emisí. K dosažení těchto cílů musí všechna odvětví, včetně odvětví mezinárodní letecké dopravy, přijmout svůj díl odpovědnosti.

S mezinárodní leteckou dopravou se dosud ve srovnání s jinými odvětvími dopravy zachází poměrně mírně. Pokud jde o zdanění a daň z přidané hodnoty, mezinárodní letecká doprava se stále těší privilegiím, kterým se těšila, když šlo ještě o malé rodící se odvětví po skončení druhé světové války. Při vyjednávání Kjótského protokolu v devadesátých letech byla letecká a námořní doprava vyňata z cílů snižování emisí skleníkových plynů. Tyto cíle se týkají pouze vnitrostátních letů. Nyní se letecká přeprava významně rozrostla a stala se úhelným kamenem globalizace, neboť k sobě navzájem přibližuje jak lidi, tak ekonomiky. Komise plně uznává význam letecké dopravy pro mezinárodní obchod a hospodářský rozvoj. Na druhou stranu je třeba říci, že se již projevuje negativní dopad letecké dopravy na životní prostředí, což se hmatatelně projevuje například v dramatickém nárůstu emisí skleníkových plynů. Podíl letecké dopravy na celkových emisích skleníkových plynů se rovná celkovým emisím Spojeného království nebo Kanady. V Evropské unii dosahují nyní emise oxidu uhličitého produkované letadly téměř dvojnásobku celkové hodnoty z roku 1990 a do roku 2012 mají dle prognózy dosáhnout 150% růstu.

Samozřejmě, že nemůžeme dovolit, aby tato situace nadále trvala, a nepřijmout žádná opatření na její nápravu. Odvětví letecké dopravy musí k boji se změnou klimatu rovněž přispívat, jinak se nevyhneme tomu, že jiná hospodářská odvětví, která již vynakládají významné úsilí o snížení svých emisí, budou zvýhodněna na jeho úkor. Právě z tohoto důvodu navrhla Evropská komise ve svém sdělení ze září 2005 celkový přístup ke snižování dopadu letecké dopravy na klima.

Naše strategie je založena na politikách, které Společenství již uplatňuje, avšak dále je posiluje a rozšiřuje. Naše stávající politiky zahrnují výzkum v oblasti nových, čistějších technologií a další zlepšování systému řízení leteckého provozu v Evropě prostřednictvím programů Jednotné evropské nebe a Čisté nebe. Samotná tato opatření však přeci jen nestačí; je nezbytné přistoupit k další činnosti, a z tohoto důvodu Komise v prosinci 2006 navrhla, aby byla letecká doprava zahrnuta do systému Společenství pro obchodování s povolenkami na emise. Dnes jsme zde proto, abychom tento návrh podrobili rozpravě.

Přístup Komise se dělí do dvou fází. V první fázi budou od roku 2011 zahrnuty do systému všechny lety v rámci Evropské unie. V druhé fázi budou od roku 2012 zahrnuty všechny lety do a z Evropské unie. Začínáme s vnitřními lety – tím ukazujeme svou vůli zaujmát v mezinárodním měřítku vůdčí pozici v tomto úsilí. Zároveň vybízíme mezinárodní partnery, aby se k této společné snaze připojili.

Na poslední konferenci Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), která se konala v září, jsme čelili silné opozici ze strany mnoha třetích zemí, která byla zaměřena proti našemu plánu začlenit do systému obchodování všechna letadla bez ohledu na to, v jakém státu jsou registrována. Důvody se liší zemi od země, ale jasně se ukázalo, že zejména rozvojové země se domnívají, že bychom měli začít sami u sebe a teprve poté uplatnit tento systém na lety z jejich zemí a na jejich letecké společnosti.

Z toho vyplývá, že musíme ukázat větší odhodlání. Jedním z hlavních bodů návrhu je, že se musí vztahovat na všechny letecké společnosti provozující lety na linkách, na něž se systém vztahuje, bez ohledu na to, v jakém státě mají sídlo, a to za účelem zamezení diskriminace. Návrh je v souladu s Chicagskou úmlouvou a s dvoustrannými úmluvami v oblasti letectví. Tento postoj podpořilo na konferenci Mezinárodní organizace pro civilní letectví všech 42 evropských států. Evropa zaznamenala v této věci formální výhradu, která nám však ponechává manévrovací prostor.

O ambicióznosti návrhu Komise vypovídá její výzva ke stabilizování úrovně emisí na průměru z let 2004–2006. Toto bude mít vzhledem k prognóze rychlého růstu letecké dopravy významný účinek na životní prostředí. V roce 2020 ušetříme ročně celkově 183 milionů tun oxidu uhličitého, což je dvojnásobek současného objemu emisí skleníkových plynů ze všech zdrojů v Rakousku. To znamená, že ve srovnání se

stavem, kdy by letecká doprava nebyla zařazena do systému Společenství pro obchodování s povolenkami, dojde k 46% redukci emisí.

Pokud jde o přidělení emisních povolenek leteckým společností, navrhuje jednoduchý přístup. V období před rokem 2013 bude určitá část povolenek na emise z letecké dopravy zpřístupněna prostřednictvím dražby, a to v souladu s částí povolenek, kterou budou moci dražit ostatní odvětví. Zbytek bude distribuován bezplatně v závislosti na srovnání leteckých společností, přičemž zvýhodněny budou společnosti s dobrými výsledky. Od roku 2013 bude poměr povolenek zpřístupněných cestou dražby odpovídat úrovni, která bude dohodnuta při všeobecné revizi ETS. Pro distribuci zbytku bude konečně použita tatáž metoda spočívající v harmonizovaném srovnání.

Dámy a pánové, boj se změnou klimatu je nyní největší prioritou Evropské unie. Předkládaný návrh se týká jednoho z nejrychleji rostoucích zdrojů emisí skleníkových plynů. Symbolizuje tedy odhodlanost Unie v této věci. Snaží se specifickými opatřeními dostat pod kontrolu složitý problém v hospodářském odvětví, kde dosud účinné politiky nebyly úspěšně rozvinuty. Evropa musí hrát vedoucí roli, avšak takovým způsobem, aby neprovozovala své mezinárodní partnery. Vzhledem k vážným pochybnostem, které řada z nich vyjádřila, musíme ukázat odhodlání, ale zároveň přijmout citlivý postoj. Komise pevně věří, že návrh, o kterém dnes vedeme rozpravu, přesně odpovídá této potřebě.

Peter Liese (PPE-DE), zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v několika uplynulých měsících si téměř každý uvědomil, že musíme něco udělat, abychom zabránili dramatické změně klimatu.

Zprávy Mezinárodního panelu pro změnu klimatu (IPCC) a bývalého vedoucího ekonomů Světové banky sira Nicholase Sterna vyjasnily, že cena nicnedělání je mnohem vyšší než náklady na to, něco dělat. Sir Nicholas Stern dokonce uvedl, že pokud bude změna klimatu nadále mimo kontrolu, může to mít stejné ekonomické důsledky jako obě světové války. Tento příklad jasně ukazuje, že nejde o triviální záležitost nebo nějaká konstrukce, na kterou přišli ve snu Zelení, nýbrž o předmět hmatatelných ekonomických zájmů a o něco, co se skutečně dotýká každého člověka. Je tudíž logické, že Evropská rada na svém březnovém zasedání rozhodla, že Evropská unie sníží své emise do roku 2020 nejméně o 20 %, a pokud dospějeme k mezinárodní dohodě – což je naším přáním –, pak o 30 %.

Proto je nedůsledné, že významné odvětví ekonomiky své emise vůbec nesnižuje a místo toho je nechává nekontrolovaně růst. Jak řekl pan komisař, emise pocházející z letectví se od roku 1990 zdvojnásobily. Je tedy dobře, že Komise navrhla emise oxidu uhličitého v letectví snížit. Tento návrh má však také své vady, a jsem si jistý, že na ně zítra Evropský parlament odpoví četnými pozměňovacími návrhy.

Rád bych poděkoval všem, díky nimž – jak věřím – zítra dospějeme k uspokojivému výsledku, zejména pak stínovým zpravodajům, panu Jarzembowskému, zpravodaji ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch, který se účastnil Hughesovy procedury, a všem účastníkům z ostatních výborů, kteří vyjádřili svůj názor. Třebaže se některé postoje lišily, myslím, že jsme se na řadě důležitých bodů shodli a že se tak stane i zítra při hlasování.

Jsme zajedno v tom, že chceme jednotné počáteční datum. Do systému by měly být zahrnuty od téhož dne jak lety v rámci Evropy, tak mezikontinentální lety, při nichž letadla vzletávají nebo přistávají v Evropě. Je to zásadní z důvodu neutrálnosti z hlediska hospodářské soutěže a také proto, že dvě třetiny emisí oxidu uhličitého pocházejí z mezikontinentálních letů a nikoli z letů v rámci Evropy. Přirozeně musíme také mluvit se třetími zeměmi, a proto Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin přijal usnesení o tom, že Komise má pokračovat v jednáních se třetími zeměmi. Pokud se dokážeme shodnout na společných cílech a společném postupu, který dosáhne tolik, co návrh Komise, pak bychom měli také vstoupit v jednání se třetími zeměmi.

Shodli jsme se – to je druhý bod, který bych rád zdůraznil –, že chceme dražit mnohem větší část povolenek. Toto je důležité pro nováčky, ale hlavně ke zmírnění neočekávaných zisků, které jsou tak významné v odvětví elektřiny. Ceny elektřiny vzrostly navzdory tomu, že byly povolenky distribuovány zcela bezplatně. Z toho důvodu musí být dražena větší část a příjmy navraceny občanům ve formě nižších daní a poplatků za dopravu šetrnou k životnímu prostředí; také o tomto výbor rozhodl.

Shodli jsme se, že horní limit pro emise by měl být pod 100 %, protože jde o snižování a nikoli jen o stabilizaci úrovní CO₂. Výbor pro životní prostředí k tomu ještě rozhodl zavést koeficient v hodnotě 2, aby byly zohledněny také emise oxidu dusíku. Pokud Komise předloží návrh – a ten bude přijat – alternativního způsobu zacházení s oxidem dusíku, pak může být od tohoto koeficientu upuštěno, ale prozatím ho potřebujeme. Dále je také velmi důležité začlenit doložku účinnosti a Výbor pro životní prostředí se na tomto

rovněž shodl. Cíle, které si letecké společnosti samy stanoví ve věci zlepšení účinnosti, musí být dosaženy, a leteckému průmyslu nesmí být dovoleno, aby se jednoduše vykoupil.

Dámy a pánové, hlasování bude zítra v některých oblastech velmi těsné. Existují body, na kterých se všichni neshodují. Jménem své skupiny – nikoli jako zpravodaj – mohu říci, že Výbor pro životní prostředí v některých bodech zašel příliš daleko. Například nebudeme moci podpořit horní hranici 75 % a stále platí, že bychom rádi získali úlevu pro malé a střední podniky. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů bude v každém případě hlasovat pro zprávu a věřím, že Parlament jako celek vyšle Radě jasný signál.

Neměli bychom se spokojit pouze se stanovením všeobecných cílů týkajících se řešení změny klimatu, nýbrž měli bychom také zavést specifické právní normy. Budeme s velkým zájmem sledovat, zda Rada potvrdí svá slova činy, nebo zda za svými vlastními cíli zaostane či dokonce zeslabí návrh Komise. S tím se Evropský parlament nesmíří.

(Potlesk)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: GÉRARD ONESTA

Místopředseda

Alain Lipietz (Verts/ALE), *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, nejprve bych rád Komisi co nejuprávněji poděkoval za to, že se odvážila prolomit tabu obestírající letectví a nečekala na rozhodnutí Mezinárodní asociace leteckých dopravců (IATA); blahopřeji panu zpravodajovi, že tento postoj podpořil.

Jako navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru se soustředím pouze na jeden bod – otázku hospodářské soutěže.

Zmínil jste, pane komisaři, že tato směrnice odstraňuje chybu v nařízeních, která upřednostňují jiné druhy dopravy na úkor letectví. To je výborná poznámka.

Nemělo by se stát, že způsob, jakým bude směrnice prováděna, nakonec zvýhodní některé společnosti na úkor jiných. Prakticky každý z nás letos alespoň jednou letěl se společností, která před třemi roky ještě neexistovala. Nemůžeme tedy stávajícím společnostem garantovat příjem. Čím vyšší bude podíl určený do distribuce cestou dražby, tím kvalitnější bude hospodářská soutěž.

Silvia Ciornei (ALDE), *zpravodaj Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.* – (RO) Pane předsedající, páni komisaři, drazí kolegové, jako zpravodajka pro stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku vám mohu říci, že náš výbor se směrnicí také intenzivně zabýval.

Snažili jsme se nalézt co nejspravedlivější rovnováhu mezi nezbytnou ochranou životního prostředí na jedné straně a mezi nezbytnými činnostmi k zajištění konkurenceschopnosti evropského leteckého odvětví a k nastavení rovného zacházení pro všechny letecké společnosti v Evropské unii na straně druhé.

Jsem ráda, že se ve zprávě pana Lieseho objevily návrhy, které učinil rovněž Výbor pro průmysl, a to zejména pokud jde o současné začlenění letů příchozích do a odchozích ze Společenství do systému obchodování s podíly emisí skleníkových plynů a ustanovení o přístupu na trh pro všechny nově založené letecké dopravce.

Zároveň musím říci, že lituji, jaké řešení bylo zvoleno pro stanovení celkového množství podílů, které mají být pravidelně distribuovány leteckým dopravcům.

V období 2004–2006, v němž docházelo k trvalému poklesu celkového množství podílů, se nebralo v úvahu, že odvětví letectví prochází v nových členských státech prudkým rozvojem, a tím pádem byli znevýhodňováni letečtí dopravci v těchto zemích a zároveň to mohlo zabránit rozvoji evropského letectví směrem ke konkurenceschopnosti, a to vzhledem k dopravním požadavkům, které vyvstaly v důsledku hospodářského a sociálního rozvoje Evropské unie.

Oceňuji, že varianta, kterou přijal Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku, která navrhuje období let 2008–2010 jako referenční období s možností změny celkového množství podílů za účelem zohlednění budoucího vývoje v tomto odvětví, a to bez ohledu na to, zda dojde k růstu nebo poklesu, lépe definuje nezbytný rámec pro korektní hospodářskou soutěž mezi leteckými dopravci v Evropské unii a pro konkurenceschopnost evropského hospodářství jako celku.

Doufám, že výsledek hlasování, které tento týden proběhne, bude co nejbližší pozici, kterou zaujal Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku.

Georg Jarzembowski (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ve výběrech jsme jednomyslně toho názoru, že počáteční datum pro evropské letecké společnosti a letecké společnosti z jiných zemí, které do naší oblasti létají, musí být stejné, neboť musíme mít na zřeteli konkurenceschopnost našich leteckých společností. Na konferenci Mezinárodní organizace pro civilní letectví jsme nicméně viděli, že jiné země se staví proti takovému řešení. V tomto ohledu chci říci, že dvojí rozhodné datum nemá žádný smysl.

Ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch se však domníváme, že rozhodným datem by měl být rok 2012. Pane komisaři, velmi správně jsme zdůraznil, že letectví bylo vyloučeno z Kjótského protokolu. V tomto ohledu je správným rokem rok 2012, neboť tak se zajistí největší šance, že přesvědčíme třetí země, aby se přece jen zúčastnily. Budou mít dostatek času, aby se k našemu systému připojily nebo aby zavedly rovnocenný systém. Nemůžeme souhlasit s vaší vedoucí úlohou ani s vedoucí úlohou Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, který jde ještě dále a hovoří o roku 2010, neboť toto naprosto přehlíží celosvětový rozměr letectví a povahu hospodářské soutěže mezi leteckými společnostmi. Nemůžeme znevýhodňovat naše letiště, naše letecké společnosti a zaměstnance v tomto odvětví. Nejbližším přijatelným rokem by tedy byl rok 2011, avšak toto datum se musí vztahovat na všechny letecké společnosti.

Musíme sestavit rozvahu. Chceme omezit dopady letectví na klima, ale musíme mít na paměti konkurenceschopnost našich leteckých společností a myslet na letiště a cestující – zejména v odlehlých oblastech – a udržet ceny na takové úrovni, aby pro ně byly přijatelné.

Přimlouváme se proto za brzké ukončení referenčního období a za vyčlenění rozumného procenta povolenek k přidělení – Výbor pro dopravu se klonil k 110, ale něco těsně pod 100 by se ještě dalo přijmout – a rozumného procenta pro dražbu. Jednu věc však nesmíme připustit. Nesmíme způsobit, aby se letecká doprava příliš zdražila pro naše evropské cestující z odlehlejších oblastí – a tak, prosím, přijmeme mírný náběh k obchodování s emisemi.

John Purvis, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, pan Liese předložil vynikající zprávu. Nicméně, jako stínový zpravodaj skupiny PPE-DE pro Hospodářský a měnový výbor podporuji pozměňovací návrhy své skupiny, které usilují o to, co považujeme za lepší rovnováhu mezi přáním a realitou.

Systém obchodování s emisemi je podle mého názoru nákladově nejefektivnějším, poptávkově nejcitlivějším a neobjektivnějším nástrojem založeným na trhu, který je k dispozici pro dosažení evropského cíle snížení emisí skleníkových plynů o nejméně 20 % do roku 2020.

Příspěvek letectví k emisím skleníkových plynů rychle vzrůstá, a já proto plně podporuji jeho začlenění do systému obchodování s emisemi.

Musíme mít jednotné počáteční datum. Myslím, že rok 2011 je rozumným kompromisem mezi oběma rozdílnými daty, která před sebou máme. S tímto datem Evropa ukáže výrazným způsobem cestu zbytku světa.

Množství povolenek, které budou zpřístupněny cestou dražby, by mělo být stanoveno na rozumně vysoké a zvyšující se úrovni, aby se zamezilo znevýhodňování v hospodářské soutěži, které je spojeno s výpočtovou metodou zvanou „grandfathering“ a srovnáváním. Dražení je ekonomicky mnohem účinnější; povzbuzuje nové subjekty na trhu, inovace a snižování emisí cestou technologických a provozních zlepšení. Zisky generované dražením povolenek, by měly být reinvestovány do výzkumu a vývoje v leteckém průmyslu.

Technologické inovace mají velký potenciál, kterým mohou přispět ke snižování emisí oxidu uhličitého v letectví. Dále chci říci, že jednotné evropské nebe, jak Komise zmínila, sníží poté, co bude úplně zavedeno, emise CO₂ až o 12 %, a mělo by tedy být co nejrychleji uvedeno v život.

Ve svých pozměňovacích návrzích jsme zdůraznili, jak je důležité mít na zvláštní zřeteli odlehlé a izolované regiony. Nyní můžeme pouze doufat, že Rada odpoví kladně na naléhavé volání Parlamentu, které má přinést probuzení.

Matthias Groote, *jménem skupiny PSE*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych nejprve poděkoval zpravodaji panu Liesemu za jeho čestnou a konstruktivní spolupráci v uplynulých několika měsících.

Začlenění letectví do obchodování s emisemi je první legislativní procedurou po jarním zasedání Evropské rady, na kterém hlavy států a vlád stanovily ambiciózní cíle. V Evropském parlamentu jsme tomuto tématu také přiznali nejvyšší důležitost v rámci politické agendy, a to zřízením Dočasného výboru pro změnu klimatu. Odborníci a výzkumníci v oblasti klimatu nás na slyšeních ve Výboru pro změnu klimatu upozorňují, že do osmi nebo deseti let musíme zvrátit trend v emisích oxidu uhličitého. Poté ovšem emise nesmějí dále růst; emise skleníkových plynů musí být naopak sníženy, aby mohlo být globální oteplování udrženo v limitu do dvou stupňů.

Počáteční datum 1. ledna 2010, s nímž vyslovil souhlas Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, má ústřední význam. Je nezbytné, aby počátečním datem byl rok 2010, neboť v boji se změnou klimatu nelze ztrácet čas a „brzdná dráha“ ve věcech změny klimatu je velmi dlouhá a s uplývajícím časem se zvyšuje.

Pokud jde o návrh Komise, tedy o rozlišení mezi lety v rámci Evropy a mezikontinentálními lety, musím říci, že jsem velmi rád – zmínil se o tom pan Jarzembowski – že se v Parlamentě shodujeme, že chceme jednotné počáteční datum.

Stejně jako parametry spojené s časem, je velmi důležitý také horní limit emisních povolenek, které mají být vydány. Zde musíme postupovat realisticky a být ambiciózní. Stanovení limitu na emise z letecké dopravy ve výši 80 % hodnoty z období 2004–2006 je dobrý a spravedlivý přístup. Tento limit je nezbytný proto, aby 87% nárůst emisí z letecké dopravy mezi lety 1990 a 2004 nepodkopal snížení v jiných průmyslových odvětvích. Aby se zajistilo, že povolenky dosáhnou přiměřené ceny, aby mohl být systém obchodování s emisemi účinný, musí být podíl povolenek, které budou vydraženy, o mnoho vyšší, než Komise navrhla.

Socialistická skupina v Evropském parlamentu tudíž navrhuje navýšení podílu emisních povolenek, které se mají vydražit, na 25 %. Pokud se týká příjmů z dražení povolenek, členské státy by měly tyto prostředky použít k přizpůsobení se změně klimatu a k boji proti ní, a to jak uvnitř, tak vně Evropské unie.

Jiná důležitá věc – do systému obchodování s emisemi musí být zahrnuta všechna letadla nad hmotnost při vzletu 5,7 tuny. Zítra budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který stanoví, že mají být zahrnuta pouze letadla s maximální hmotností při vzletu vyšší než 20 tun. Naším cílem nesmí být ponechat obchodní trysková letadla mimo systém obchodování s emisemi, zatímco plně začleníme letadla vezoucí lidi na dovolenou.

Myslím, že bychom zítra měli být smělí a pokročit směrem k vyšší ochraně klimatu, a doufám, že zítra pohneme věcmi kupředu.

Holger Krahmer, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, chci v první řadě poděkovat oběma zpravodajům o tomto tématu panu Liesemu a panu Jarzembowskému, kteří se u tohoto tématu zřejmě ne vždy úplně shodovali. Obchodování s emisemi může společně s investicemi do nových technologií a vytvářením další infrastruktury významně přispět ke snížení emisí oxidu uhličitého v letectví. Přitom však musí obchodování s emisemi umožňovat růst a nikoli mu bránit. Mělo by poskytnout pobídky k obnově leteckých parků a vyvíjení výkonnějších a modernějších letadel.

Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu se přiklání k tomu, aby byly všechny letecké společnosti zahrnuty pod jednotné počáteční datum, a to rok 2011. Podle našeho názoru by jako základ měly sloužit hodnoty emisí z let 2004–2006. Budou tak odměněny ty letecké společnosti, které modernizují a i v minulosti modernizovaly svůj letecký park. Moje skupina navrhuje stanovení limitu ve výši 90 %. Je to ambiciózní, je to ambicióznější než návrh Komise, avšak nikoli přehnané. Podle našeho názoru by maximální část povolenek, které budou určeny k dražbě, měla být 30 %, a to za účelem usnadnění vstupu na trh pro nové subjekty.

Zisky z dražeb by mělo primárně používat letectví ke snížení emisí. Také se stavíme příznivě ke zvýšení hmotnosti při vzletu na 20 tun, neboť chceme omezit na minimum byrokratickou zátěž pro malé provozovatele. Podporuji začlenění letectví do systému obchodování, který bude co možná nejotevřenější a nejúčinnější. Stanovení limitů na to, jak mohou být používány emisní kredity, nedává z hlediska ekologie žádný smysl. Stejně jako se musí s každým vypuštěným gramem CO₂ zacházet stejně, má také snižování emisí všude stejný účinek. Existují dobré ekonomické důvody pro nelimitovaný a flexibilní přístup k emisním kreditům, pakliže emise mohou být jinde snižovány méně nákladně.

Letectví je pro hospodářský růst Evropy životně důležité. Globalizace je nemyslitelná bez konkurenceschopných leteckých společností. V budoucnu budou lidé chtít létat více, a nikoli méně, a to nejen v Evropě, nýbrž také, a to zejména, v jiných částech světa; tuto skutečnost musíme vzít na vědomí.

Evropská unie nyní jako jediná rozhoduje, že začlení letectví do obchodování s emisemi a dělá si tak tímto postupem na mezinárodní scéně jak přátele, tak nepřítelé. Pokud chceme my Evropané v politice klimatu ukazovat cestu, musíme se sami sebe tázat nejen, jak daleko bychom měli jít, nýbrž také, jak můžeme ostatní vzít na tuto cestu s sebou. Tato otázka vyvstane znovu na Bali. Dámy a pánové, je čas, abychom v politice klimatu skončili s izolovanými řešeními omezenými na Evropskou unii.

Guntars Krasts, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Obchodování s emisemi skleníkových plynů je správnou cestou ke snižování emisí těchto plynů v letectví. Musíme však pečlivě vyhodnotit podmínky zavedení kvót, abychom zamezili narušení hospodářské soutěže pro letecké společnosti členských států a cestovních příležitostí obyvatel Evropské unie. Většina leteckých dopravců v nových členských státech EU výrazně zaostává za leteckými společnostmi ve starších členských státech, a to jak v počtu přepravených cestujících, tak v objemu emisí skleníkových plynů na hlavu. Je těžké odhadnout rozsah budoucího růstu leteckých dopravců v nových členských státech Evropské unie, avšak nepochybuji o tom, že aby se vyvážily ukazatele mobility obyvatel členských států, budou muset vzrůst přepravní objemy největších členských států výrazným způsobem. Nebudou-li v pravidlech pro obchodování s emisemi skleníkových plynů stanoveny podmínky, které určí, jak rychle rostoucí letecké společnosti budou moci dále růst, aby prostředky vynaložené na získání emisních kvót nepůsobily jako brzda jejich rozvoje, nebude moci dojít k vyrovnání mobility obyvatel Evropské unie. Výbor Evropského parlamentu pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin podporuje návrh na vytvoření rezervy pro nové letecké provozovatele, a tento přístup je správný. Aby však bylo zajištěno rovné zacházení s leteckými provozovateli, kteří mají různé počáteční pozice a trendy růstu, měli bychom vyčlenit část kvót pro letecké provozovatele s rychle rostoucími kapacitami. Za ukazatele rychlého růstu kapacity by mohl být považován růst, který překračuje průměrnou roční míru růstu počtu cestujících Evropské unie alespoň dvojnásobně. Oba tyto návrhy jsou životně důležité pro podporu hospodářské soutěže v evropském odvětví letecké dopravy. Děkuji.

Caroline Lucas, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala panu Liesemu za vynikající spolupráci a ráda bych mu poblahopřála k práci, kterou vykonal.

Musím však říci, že jsem jeho práci oceňovala mnohem více předtím, než musel usilovat o kompromisy v rámci své politické skupiny, které, pokud by byly přijaty, by významně oslabily postoj, který zaujala převážná většina členů Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Je to vážná věc, jelikož máme-li mít skutečnou šanci vážně omezit dopad letectví na naše klima, musíme původní návrh Komise významně zesílit. Podle čísel, které uvádí sama Komise, směřují všechny její návrhy k dosažení toho, že do roku 2020 místo toho, aby emise z letectví vzrostly o 83 %, k čemuž by došlo, kdyby se nic nedělo, vzrostou o 78 %. Takové snížení je rovnocenné nebo nižší než růst v letecké dopravě za jeden rok. Toto není vážné, není to ambiciózní, není to vedoucí role ve světovém měřítku.

Aby bylo dosažení snížení emisí cestou obchodování, je nezbytné vydat pouze omezené množství povolenek. Jelikož se emise v letectví od roku 1990 již zdvojnásobily, navrhnout počáteční příděl rovnocenný průměrným emisím za období 2004–2006, nebo i 80–90 %, je prostě příliš štědré. Naléhavě tedy vyzývám k podpoře pozměňovacích návrhů mé skupiny, které počítají s počátečním přídelem ve výši 50 % tohoto množství. Je také nutné, aby se dražilo celých 100 %, aby se zamezilo neočekávaným ziskům na úkor cestujících.

Konečně vás naléhavě vyzývám, abyste hlasovali proti zcela skandálnímu pozměňovacímu návrhu skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, který usiluje o odstranění omezení v přístupu k mechanismu čistého rozvoje a kreditům pro projekty společné realizace, a to nikoli pouze v odvětví letectví, nýbrž ve všech odvětvích systému obchodování s emisemi. Odstranění těchto omezení znamená zakonzervování stávajícího špatného stavu. Letectví a jiná odvětví budou moci nadále nerušeně zvyšovat své emise, protože si pouze nakoupí předpokládané snížení, k němuž došlo jinde, a vzhledem k nedávným zprávám o tom, že až polovina snížení emisí, k němuž se dopělo v rámci projektů mechanismu čistého rozvoje a společné realizace, je sporná, toto zásadně podkopá integritu celého systému.

Evropský parlament zítra podstoupí vážnou zkoušku, zda opravdu chce podniknout skutečné kroky ve věci změny klimatu. Pokud bude chtít prokázat skutečnou vedoucí úlohu, bude muset podpořit pozměňovací návrhy Zelených.

Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Stínový zpravodaj skupiny GUE/NGL Jens Holm není přítomen a omlouvá se, že tu s námi dnes večer nemůže při této rozpravě být. Připadá mi tedy úkol představit postoj skupiny GUE/NGL.

Je čas, aby byly letecké společnosti zapojeny do úsilí o boj se změnou klimatu. Emise skleníkových plynů z mezinárodního letectví se od roku 1990 zvýšily dvojnásobně a odpovídají z 5–12 % emisí oxidu uhličitého v Evropské unii jako celku.

Vrcholní představitelé Evropské unie se v březnu tohoto roku zavázali k dosažení 20% snížení emisí oxidu uhličitého – ve srovnání s úrovní roku 1990 – do roku 2020. Nyní máme příležitost ukázat okolnímu světu, že těchto cílů skutečně chceme dosáhnout.

Návrh Komise doporučuje, aby letectví nemuselo dodržovat průměrnou hodnotu let 2004–2006. To je více než o 90 % více než úroveň roku 1990. Komise rovněž doporučuje, aby se dražení nevztahovalo na více než přibližně 3 % povolenek. Letecké společnosti nebudou nijak motivovány, aby snižovaly své emise, pokud budou moci dostat povolenky ne emise uhlíku bezplatně. Podíl povolenek, které by měly jít do dražby, je 100 % – jak prosazujeme my i Zelení –, jelikož by to bylo v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“.

Skupina Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice má za to, že podíl povolenek určených k přidělení by měl odpovídat 20 % průměru z let 2004–2006; to by omezilo množství povolenek, které by si odvětví letectví mohlo koupit od ostatních odvětví nebo v rámci systému ETS, a podíl dražeb by mohl stoupnout na 100 %.

Letecké společnosti jsou jedním z hlavních přispěvatelů k emisím skleníkových plynů v Evropě a ve světě. Je čas skončit se zvláštním zacházením a zohlednit dopad na životní prostředí a na změnu klimatu.

Hélène Goudin, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Pane předsedající, změna klimatu je environmentální problém, který přesahuje hranice států, a Evropská unie je významným činitelem v celosvětové práci s klimatem. Emise vzrůstají na celém světě a času není nazbyt. Švédská Červnová kandidátka proto podporuje celkovou myšlenku návrhu, o kterém dnes večer diskutujeme.

Zahrnutí letectví do systému obchodování s emisemi Evropské unie je samozřejmým a nákladově efektivním krokem v práci s klimatem. K nižším emisím však nevede obchodování samo, nýbrž celkový limit pro emise, který chceme stanovit. Systém musí být rozšířen i o ostatní odvětví s dopadem na klima, abychom dosáhli klimatických cílů, které jsme si sami stanovili.

Jsme pro návrh výboru o jednotném počátečním datu pro provedení směrnice. Je nepřijatelné, že se Komise nechala ovlivnit mezinárodním politickým tlakem, jehož cílem jsou průtahy v práci s klimatem a narušení hospodářské soutěže. Směrnice by se také měla vztahovat na každého. Nemůžeme si dovolit výjimky pro některé zvláštní osoby nebo události. Hlavy našich států musí platit své náklady jako my všichni ostatní. Cokoli jiného by bylo neodůvodněné.

Konečně bych ráda zdůraznila, že společné environmentální cíle by neměly být používány jako prostředek k zavedení společné daňové politiky. Příjmy z této činnosti by neměly být převáděny na Evropskou unii, jak navrhuje pozměňovací návrh 14. Každý členský stát musí mít možnost rozhodnout sám o tom, jak s příjmy získanými prodejem emisních povolenek naloží.

Roger Helmer (NI). – Pane předsedající, navrhujeme začlenit nové odvětví, konkrétně letectví, do Evropského systému obchodování s emisemi (ETS), přestože tento systém fatálně selhává. Nijak nesnížil emise uhlíku, avšak vytvořil celou novou vrstvu byrokracie, administrativy a nákladů pro dotčená odvětví. Přesunul velké částky peněz ze zemí, které s počátečními přiděly nakládají zodpovědně, do zemí, které s nimi nakládají prostopášně, zejména pak z Velké Británie do Francie a Německa. Ve Velké Británii to mělo zvrácený důsledek spočívající v přesunu finančních prostředků z nemocnic k velkým ropným společnostem.

ETS vytvořil složitou síť osob zaštitěných politickým vlivem, které hledají možnosti, jak získat úroky a jiné příjmy, a které systémem manipulují pro dosažení svých vlastních zájmů. Plány Komise na přísné nakládání s povolenkami tento problém ještě zesílí. S mírnými limity na nakupování povolenek z vnějšku Evropy potečou finanční prostředky z Evropské unie do zemí, jako je Čína, kde je minimální regulace a záznamy nemusí odpovídat skutečnosti. Velcí zahraniční znečišťovatelé tak malým úsilím dospějí k významným ziskům, evropské ekonomiky budou velmi poškozeny a emise oxidu uhličitého budou nadále nekontrolovány. Pane předsedající, je zcela jednoduše skandální, že navrhujeme začlenit do tohoto upadajícího systému další odvětví. Říkám vám, že než si rozšíříte dům, musíte si ho opravit.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, je vždy zajímavé slyšet, jak někteří členové odmítají přijmout realitu. Já se domnívám, že návrh Komise je dobrý. Také se domnívám, že pan Liese ho ještě vylepšil. Jedná se zde o klasický případ internalizace vnějších nákladů.

Trhy mohou fungovat pouze, pokud vytvoříme správné rámcové podmínky. Všichni jsme se zhostili toho, že provedeme zásadu „znečišťovatel platí“, avšak to také znamená, že ti, kdo vytvářejí náklady, musí také platit odpovídající cenu. Znamená to zahrnutí všech nákladů, a to včetně environmentálních nákladů vzniklých emisemi CO₂ pocházejícími z letadel. Také si myslím, že musíme projevit v této věci více odvahy a ambice. Všichni víme, že pro nás pro všechny, včetně mnoha lidí ve Spojeném království, by v tomto případě byla nečinnost mnohem dražší než podniknutí tohoto kroku.

Musíme však být spravedliví. Do tohoto systému musí přispívat všechna odvětví. Víme, že emise oxidu uhličitého ve velkých výškách mají mnohem závažnější dopady než tytéž emise v úrovni země. Hovoříme-li o zahrnutí těchto emisí z letadel, musíme tuto skutečnost zohlednit. Letectví je navíc odvětvím, které je charakteristické velmi vysokým růstem. Za druhé musíme také říci, že máme prostor k zavedení různých opatření vztahujících se na řízení, kterými můžeme dále omezit tyto emise CO₂. Toto musíme také zohlednit.

Společensví má povinnost jednat na mezinárodní scéně jako vzor. Nemůžeme očekávat, že se ostatní země přidají, pokud nedáme dobrý příklad. Také se domnívám, že zde máme významné příležitosti, jak stavět na konkurenční výhodě v tomto konkrétním odvětví, kterou již v určité míře máme, a tak bychom měli zejména inovujícím společnostem poskytnout podporu, kterou vyžadují.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Pane předsedající, nejprve bych ráda složila poklonu panu Liesemu, který připravil vynikající zprávu. Moje poklona patří také našemu stínovému zpravodaji panu Grootemu.

Letectví musí stejně jako jiná odvětví přispívat k boji proti změně klimatu. Cíle 20% nebo 30% snížení do roku 2020 nemůžeme dosáhnout, pokud všichni nepřispějí. Letectví se naprosto brání tomu, aby se na něj vztahovala přehnaně přísná opatření, avšak toto slyšíme od všech odvětví, a kdybychom měli vyslyšet všechna, tak by naše politika klimatu absolutně nikam nedospěla.

Je tudíž dobře, že Komise chce zahrnout letectví do ETS, avšak je příliš štedrá, pokud jde o počet emisních povolenek, které plánuje tomuto odvětví přidělit. Podle mého názoru by opravdu nejvyšší hranicí mělo být 80 % emisí. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin správně požaduje postupné snižování tohoto stropu, a to v souladu s evropskými klimatickými cíli snížení emisí o 20 nebo 30 %.

Provozovatelé letadel přislíbili 50% zlepšení účinnosti leteckých motorů. Výbor pro životní prostředí má v úmyslu dbát, aby tento příslib naplnili, a je to tak dobře – čím úspěšněji, tím lépe.

Třetí důležitý bod se týká dražení povolenek. Podle mého názoru by mělo být draženo co nejvíce – 25 % je naprosté minimum. Výnosy dražeb musí jít na boj se změnou klimatu a zejména na přizpůsobování rozvojových zemí změně klimatu. Nejméně rozvinuté země se na změně klimatu téměř nijak nepodílejí, avšak musí snášet její nejnáročnější důsledky. Tato norma nám umožňuje, abychom s tím něco udělali.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, mám zde dopis od společnosti General Motors, která si stěžuje na postoj Parlamentu ke snižování emisí oxidu uhličitého z automobilů. Obdržel jsem také dopis od společnosti British Airways – prosazující jiný zvláštní zájem –, v němž si tato společnost stěžuje na toto opatření a upozorňuje, že dodateční náklady způsobí, že bude pro tuto společnost těžší investovat do leteckých technologií produkujících méně emisí uhlíku, které hodlají pořídit.

Těmto dopisům nevěřím ani slovo! Pouze se jedno odvětví po druhém snaží prosazovat vlastní zájmy. Copak žádný z těchto výkonných manažerů nečetl zprávu Organizace spojených národů? Tato zpráva uvádí, že do 20 let budou až dva miliony lidí čelit vážnému nedostatku vody, a to částečně kvůli změně klimatu. Musíme s tím něco dělat. Michael O'Leary ze společnosti Ryanair je možná nepřijatelnou tváří public relations letecké dopravy, ale mluví pouze pravdu, když velmi jasně říká, že dokud může své kapsy a kapsy své společnosti cpát zlatem, je mu životní prostředí naprosto ukradené.

Musíme tedy nastolit určitou rovnováhu. Musíme zajistit a usnadnit pozici svých voličů, kteří rádi cestují, ale také musíme zajistit správnou reakci na obavy o životní prostředí.

Navrhované opatření nyní znamená malý krok směrem ke zpomalení grandiózního růstu odvětví letecké dopravy. Povzbudí letecké provozovatele, aby investovali do zmírňujících opatření. Zajistí, že bude do našeho přístupu zahrnuta alespoň základní zásada o tom, že znečišťovatel platí.

Ale především musíme zajistit, abychom měli limit, který podpoří přijímání nezbytných opatření, limit, který musí být podle mého názoru alespoň o něco ambicióznější než ten, který v současné době navrhuje Komise.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, dovoluji, abych poděkoval zpravodajům. Jsme postaveni před složitý problém. Na jednu stranu musíme mít na paměti environmentální ohledy týkající se naší atmosféry, a na druhou stranu musíme myslet na rozvoj leteckého cestování, které představuje významný zdroj ekonomické aktivity, zahrnuje dopravu i cestovní ruch a je provozováno ve velmi konkurenčním prostředí.

Rozhodnutí v této věci musí být opatrná a nedvojznačná, avšak v žádném případě nesmí přinášet diskriminaci evropských dopravců, a to včetně těch z nových členských států. To by mohlo být pro evropské letectví velmi škodlivé a cíle snížení emisí škodlivých plynů by se tak beztak nedosáhlo. Je zřejmé, že atmosféra Země nezná hranic. Zahrnutí emisí oxidu uhličitého z civilního letectví do systému EU musí tedy být uznáno jako legitimní.

Jsem nadto toho názoru, že bychom měli zohlednit také emise jiných plynů, jako jsou toxické oxidy nebo dusík. Mám pocit, že nejdůležitější činnosti jsou ty, které skutečně omezí emise škodlivých plynů prostřednictvím používání inovačních řešení v oblasti leteckých motorů, designu letadel s lepšími aerodynamickými vlastnostmi a radikálního zlepšení kontroly leteckého provozu, která omezí čas strávený letadly zbytečně ve vzduchu. Obchodování s emisemi vidím v současné době jako určitou náhražku. Považoval bych nyní za rozumné stanovit jako referenční období léta 2007–2009, stanovit emisní limit v úrovni mezi 5 a 10 procenty nad 100 %, a to vzhledem k vzrůstajícímu zájmu o létání, a zahrnout také přepravce se sídlem mimo Evropskou unii, kteří provozují dopravu v jejím rámci.

Umberto Guidoni (GUE/NGL). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, změna klimatu je jedním z nejvážnějších problémů, kterým čelíme. Pokud chceme zachránit svou budoucnost, nesmíme již ignorovat otázku životního prostředí a musíme být připraveni změnit svůj životní styl, a to zejména pokud se týče mobility.

Doprava je jedním z odvětví, která nejvíce přispívají ke spotřebě energie, a odvětvím, které se nejvíce spoléhá na užívání fosilních paliv. Letectví hraje v rámci tohoto odvětví stále výraznější roli. V roce 2004 vzrostly emise skleníkových plynů z letadel v EU ve srovnání s rokem 1990 o 87 %. Evropa je zodpovědná zhruba za polovinu emisí CO₂ z letectví. Tento trend je nadále neudržitelný a je zásadní, abychom přijali odpovídající opatření, například zrušení daňových výhod pro toto odvětví.

Domnívám se, že návrh směrnice o emisních kvótách pro letectví, který předkládá Komise, je životně důležitým nástrojem pro to, abychom mohli zpříma čelit problémům spojeným se změnou klimatu, a vítáme zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, která zesiluje původní směrnici.

Je však důležité zdůraznit, že musíme v rozpravě a při hlasování, které se bude konat zítra, prosadit některé důležité body. Mezi ně patří to, že – jak se domnívám – systém Společenství pro obchodování s emisemi se musí vztahovat na všechny lety, a to jak do, tak z Evropské unie. Toto nelze odložit na dobu po roce 2010.

Je také důležité, aby byl významný podíl kvót zpřístupněn cestou dražby a aby zisky z těchto dražeb byly používány na dotování nejčistějších způsobů dopravy, například osvobození dopravy šetrné k životnímu prostředí od daní, a to za účelem vytvoření nízkonákladového cestovního ruchu, který bude využívat méně znečišťujících způsobů dopravy, jako je například železnice. Také musíme podporovat výzkum výkonnějších leteckých motorů a účinnějšího řízení leteckého provozu.

Doufám, že Parlament neznehodnotí navržený kompromis, který umožní, aby se Evropa stala vůdčím činitelem v boji proti změně klimatu.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Pane předsedající, vystoupím jménem svého kolegy pana Bloklanda.

Návrh na začlenění letectví do systému obchodování s emisemi by měl být jasným signálem Evropské unie, že chce přispět k ambiciózní cíli snížení emisí, které byly dohodnuty na počátku tohoto roku. Ve světle této skutečnosti příslušný parlamentní výbor podpořil návrh Komise a dokonce usiloval, aby byl návrh ještě ambicióznější.

Minulý týden se zdálo, že dospějeme ke shodě již při prvním čtení. Tato naděje byla posílena předsednictvím Rady, avšak ukázalo se, že nebyla opodstatněná, neboť se nepodařilo od Rady získat žádný mandát.

Tento týden je podle mého názoru důležité, abychom se nespokojili se zředěním návrhu Komise, nýbrž abychom usilovali o návrh s jasnými ambicemi, který bude v souladu s linií snižování emisí přijatou letos na jaře. Naprosto tudíž podporuji postoj, který zaujal Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, souhlasím se stanovisky téměř všech ostatních poslanců. Říkám „téměř“ všech poslanců, a soustředím se tudíž na tři formální aspekty.

Zaprvé – děláme to v tomto Parlamentu znovu a znovu a dnes také – odkládáme důležité legislativní návrhy na večerní zasedání. Tím způsobem zajistíme, že poslouchá co nejméně lidí, že v galerii pro veřejnost s velmi řídkými výjimkami nikdo nesedí, a že novináři, kteří by o tomto všem měli referovat, už večer pravděpodobně věnují pozornost něčemu jinému.

Za druhé – pokaždé slyšíme, a dnes jsme to v této rozpravě již také slyšeli, že při prvním čtení musíme jako Evropský parlament vystrčit hlavy a přijmout obzvláště náročná stanoviska, neboť Rada posléze stejně přibrzdí a nakonec bychom nedosáhli toho, co chceme. Varuji proti tomuto postoji – dlouho to sice byla pravda, ale čím dál častěji už tomu tak není. Přesvědčili jsme se o tom při nařízeních o kvalitě vzduchu, kde jsme byli a stále jsme svědky iniciativ, v nichž s námi při prvním čtení hlavy států a vlád a dokonce i ministři životního prostředí sdílejí dlouhý kus cesty. Výsledky, k nimž jsme dospěli, znamenají že do deseti nebo patnácti let budeme muset ve střední Evropě obehnat všechna města mezi Norimberkem a Bolognou sanitárním kordonem, protože se nevejdeme do hodnot, které byly stanoveny.

Za třetí – abychom mohli dosáhnout rozumných společných řešení, musíme zde v Evropském parlamentu zavést životaschopné pracovní vztahy. Způsob práce, který byl uplatněn v uplynulých týdnech a měsících u této směrnice, považuji za úspěšnou cestu a úspěšný pokus o takovéto vztahy. Environmentální, dopravní, ekonomické a průmyslové záležitosti ještě nejsou do rozumného kompromisu zahrnuty, ale věřím, že po zítřejším hlasování se tak stane. Všichni musíme nyní přesvědčit zbytek světa, aby se k nám přidal a udělal něco pro životní prostředí.

Eluned Morgan (PSE). – Pane předsedající, nejprve bych ráda řekla, že na záda pana Dimase je nádherný pohled.

Je velmi široce uznáváno, že emise uhlíku ve vztahu k letectví představují v současné době pouze velmi malý podíl celkových emisí uhlíku v Evropské unii. Avšak člověk by musel být blázen, aby neviděl neuvěřitelný růst, který toto odvětví v uplynulých letech prodělalo, a aby neuznal, že plány tohoto odvětví na expanzi jsou obrovské. V současné době jsou technologie pro alternativní, méně znečišťující paliva v letectví omezené. Proto je naprosto nezbytné smířit se s tím, že letectví bude pravděpodobně nadále růst, že ale musíme zajistit, aby tento růst byl vyrovnán jinými hospodářskými odvětvími, které disponují alternativami, pokud jde o snižování emisí uhlíku. Proto je také zásadní, aby bylo letectví zahrnuto do systému obchodování s emisemi (ETS).

Také bych ráda zdůraznila, že v Evropské unii platí zásada, že tím, kdo by měl platit, je znečišťovatel. V rámci stávajícího ETS, který má daleko od toho, aby znečišťovatel platil, jsme naopak svědky toho, že mnozí znečišťovatelé díky ETS realizují neočekávané zisky. Toto musí přestat. Je tudíž správné, aby bylo mnoho těchto tvůrců uhlíku podrobeno dražbě, a to zejména tehdy, dojde-li k celkové reformě.

Asi nejzajímavějším aspektem této rozpravy je otázka, jak by se měly využít peníze v dražené v rámci ETS. V nadcházejícím přezkumu ETS bude možná až 200 miliard EUR, které by bylo možné získat, kdybychom se vydali cestou stoprocentního dražení. Jsem si jistá, že by mnozí z nás uměli vymyslet nespočet způsobů, jak takové peníze utratit, ale myslím, že by bylo rozumné, kdybychom tyto peníze mohli nasměrovat prostřednictvím rozpočtu EU pokud možno na financování iniciativ týkajících se změny klimatu, které by mohly zahrnovat přesuny finančních prostředků do rozvojového světa včetně například krytí nákladů na znovuzalesňování v rozvojových nebo nově se uplatňujících zemích.

Avšak je nutno si také přiznat, že i v našich vlastních členských státech pravděpodobně zažijeme obrovské zvýšení energetické chudoby. Měli bychom se možná zamyslet, zda by se neměly peníze nasměrovat také touto cestou. Rozhodnutí, která zítra učiníme, tedy ukáží, jakým směrem bychom se měli vydat při reformě ETS jako celku.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Pane předsedající, Komise namísto neplodných daní a poplatků navrhuje nástroj založený na trhu a já tuto volbu naprosto podporuji. Je environmentálně i ekonomicky účinná a obzvláště vhodná pro širší použití; přinejmenším má potenciál takovou být.

Celkem brzy se jasně ukázalo, že názory v tomto Parlamentu jsou poněkud rozdělené. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin se nakonec úplně postavil proti Výboru pro dopravu a cestovní ruch. Můj kolega pan Krahmer řekl vše, co o tom má být řečeno. Nyní jsou navrženy kompromisní pozměňovací návrhy a zítřejší hlasování ukáže, zda odpovídají pocitům v jednacím sále.

Otázky klimatu jsou vzrušující a volit Zelené je velice sexy. Na tom není samo o sobě nic špatného, ale podle mého názoru nemůže být cílem přískrit evropskou leteckou dopravu a s ní spojená pracovní místa.

Považuji za kontraproduktivní pokoušet se uměle omezit jeden konkrétní způsob dopravy, v tomto případě letectví, ve prospěch jiného. Všechno nasvědčuje tomu, že poptávka po vysokorychlostní dopravě převyšuje nabídku. Potřebujeme všechny způsoby dopravy; pouze vlaky a autobusy nám už skutečně nestačí.

Cílem bylo vyvinut model, který by byl co nejfunkčnější a mohl by být rozšířen a/nebo následován po celém světě – a vskutku, chceme-li, aby naše činnost měla na životní prostředí skutečný dopad, pak je tento celosvětový rozměr životně důležitý.

Nebude-li ho mít, zůstane naše úsilí pouze malou kapkou v příslušném oceánu, a přesně tomu bych se ráda vyhnula. Pan Rack to vystihl velmi trefně, když právě před chvílí řekl, že abychom jednali účinně, musíme přesvědčit zbytek světa, neboť jedině tak přinese naše činnost nějaký užitek.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Pane komisaři, dámy a pánové, jako poslanec zvolený za jeden ze sedmi nejvzdálenějších regionů musím tomuto Parlamentu sdělit, že zavedení projednávané směrnice se těchto regionů týká nejvyšší měrou. Je tomu tak z jednoho prostého důvodu – nejvzdálenější regiony jsou téměř výlučně závislé na letecké dopravě a jakékoli zvýšení ceny těchto služeb, které by nevyhnutelně vplynulo ze zavedení směrnice, ztíží přístupnost těchto regionů a zvýší jejich izolovanost, která je hlavním důvodem, proč byl nejvzdálenějším regionům přiznán na evropské úrovni zvláštní status, jak je zakotveno v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES.

Zvýšení nákladů na dopravu dále vyústí v ještě větší konkurenční znevýhodnění těchto regionů, neboť poškodí cestovní ruch, který představuje ve většině z nich hlavní ekonomickou aktivitu. Můžeme očekávat snížení počtu turistů a/nebo výše finančních prostředků, který zde každý z nich utratí, což by podle studií provedených vládou Kanárských ostrovů mohlo vést k propadu HDP nejméně o 2 %. Zlepšování dostupnosti nejvzdálenějších regionů za účelem snížení jejich izolovanosti a podpora jejich konkurenceschopnosti jsou však dvě ze tří hlavních politických priorit Evropské unie pro nejvzdálenější regiony, jak jsou stanoveny ve sdělení Komise „Silnější partnerství pro nejsilnější regiony“, které Parlament plně podpořil. Musíme zdůraznit, že zavedení této směrnice bude protichůdné těmto prioritám a s nimi nesoudržné.

Myslím, že před sebou máme poprvé legislativní akt EU, který by měl ten důsledek, že by izolovanost těchto regionů oproti současnému stavu zvýšil. Zajisté pozměňovací návrhy 5 a 6, které předložila Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů v důsledku kompromisu mezi zpravodajem panem Liesem – kterému musím poblahopřát k jeho výtečné práci –, panem Jarzembowským a paní De Veyracovou do určité míry vyvažují důsledky směrnice, ale nejsou dostatečné. Vyzývám tudíž všechny tři instituce, aby se v dalších fázích legislativního procesu pokusily nalézt lepší řešení a snížily dopad této směrnice na nejvzdálenější regiony.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rychle rostoucí letectví musí být začleněno do systému obchodování s emisemi co nejrychleji. To bude znamenat, že i tento způsob dopravy začne přispívat ke snížování skleníkového efektu způsobeného člověkem.

Z hlediska dopravní politiky je nyní naším legislativním úkolem zdokonalit rámcové podmínky. Tyto rámcové podmínky musí být definovány takovým způsobem, aby se pobídka k úsporám docílovala prostřednictvím přiměřené ceny za tunu oxidu uhličitého a aniž by při tom došlo k drastickému omezení počtu letů. Aby bylo dosaženo tohoto cíle, pak budou-li například leteckým společnostem poprvé přiděleny povolenky, musí se tak dít takovým způsobem, aby mohl být nedostatek povolenek realisticky vyvážen na trhu, jinak by musely být rušeny lety a já nevím, do jaké míry bychom se s tím my a naše společnost mohli vyrovnat. Dokonce i kdyby bylo leteckým společnostem při vstupu do systému přiděleno 100 % povolenek – a nikdo z nás toto nežádá –, pak by 5% roční nárůst v letectví vyžadoval stejně vysoký objem úspor, pokud jde o emise oxidu uhličitého. Toto není nic zanedbatelného.

Největším potenciálem pro snížení emisí je uskutečnění Jednotného evropského nebe, což znamená, že to závisí na politické vůli členských států. Jediná možnost, kterou nyní mají letecké společnosti, je tedy modernizovat letecký park, pokud jim ovšem na tento účel zbývá dostatečný kapitál poté, co se zohlední nezbytné výdaje na plánované dražby. U regionálních leteckých společností tomu tak bude jen stěží.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, při vědomí toho, že politika je uměním možného a že někdy nejlepší může být nepřítelem dobrého, bych ráda poděkovala kolegovi panu Liesemu za nezměrné úsilí,

kteřé vynaložil na dosažení stanoviska – tedy dohody –, a to nejen se všemi členy naší skupiny PPE-DE, nýbrž s kolegy napříč tímto Parlamentem.

Na mezinárodní leteckou dopravu se nevztahují povinnosti zakotvené v Kjótském protokolu a vzhledem k naprosté absenci pokroku, kterého mohla za posledních deset let, kdy měla mandát k řešení problému emisí, dosáhnout Mezinárodní organizace pro civilní letectví, je důležité, aby se Evropská unie ujala vedoucí úlohy. Navržený systém obchodování s emisemi by měl z důvodu konkurenceschopnosti platit pro všechny lety od stejného počátečního data, a to včetně letů ze třetích zemí.

Chtěla bych se nyní po zbytek svých dvou minut soustředit na jeden bod, který tu – jak se domnívám – ještě žádný kolega nezmínil. Jedná se o velmi vážný irský vnitrostátní problém.

V návrhu se počítá s bezplatnou nahraditelností a převoditelností povolenek pro letectví a povolenek na základě kjótské úmluvy. Letecká společnost může požádat o převedení svých leteckých povolenek na povolenky založené na Kjótské úmluvě a členský stát, který povolenku vydal, jí musí vyhovět. Pro nás v Irsku toto představuje obrovský problém, protože pokud by měly letecké společnosti převádět bezplatně, museli bychom nahradit povolenky na základě Kjótské úmluvy povolenkami, které by musel zakoupit Irský stát na trhu za plnou tržní cenu.

Irský rejstřík povede z důvodu velikosti a zeměpisnému rozsahu některých leteckých společností záznamy o nepřiměřeném podílu letů, neboť letecké společnosti, zejména pak společnost Ryanair, jsou u Irského úřadu pro letectví registrovány pro všechny své aktivity v Evropské unii. Úspěch společnosti Ryanair znamená, že tato společnost má v celé Evropské unii dvacet provozních základů, které obsluhují téměř 130 destinací, a – ano – tento počet stále stoupá. Avšak společnost Ryanair provozuje pouze malou část z těchto letů v Irsku.

Ráda bych požádala Komisi, aby se vyjádřila konkrétně k tomu, zda bude souhlasit s pozměňovacím návrhem 47, který odstraňuje tato obzvláště náročná ustanovení.

Zásada o znečišťovateli, který platí, nemůže být interpretována tak, aby irský poplatník platil za znečištění v ostatních členských státech EU.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Pane předsedající, k boji se změnou klimatu je naléhavě nutné podniknout konkrétní kroky, a jak zde bylo řečeno, všechna odvětví, která vypouštějí do atmosféry skleníkové plyny, musí být do těchto kroků zapojena. Letectví nemůže dostat volnou ruku. Objem skleníkových plynů z leteckého provozu roste rychle. To je důležité mít neustále na paměti, neboť se často říká, že letecký provoz je zodpovědný pouze za dvě nebo tři procenta emisí skleníkových plynů. Jak již bylo řečeno, emise skleníkových plynů z letectví vzrostly od roku 1990 o polovinu.

Myšlenka na začlenění leteckého provozu do obchodování s emisemi je nyní specifický návrh Evropské unie. Cílem je také v delším časovém horizontu ustavit celosvětový systém, kde by se na břemeni podílelo i letectví. Mohli bychom se nyní poučit z nedostatku všeobecné směrnice o obchodování s emisemi a zvýšit v úvodním přidělování práv podíl povolenek, které půjdou do dražby. Počáteční přiděl a systém jako celek musí povzbuzovat ve snižování emisí, aby tak lidé místo krátkých letů jezdili vlakem, což by bylo obzvláště vhodné v regionech s vysokou hustotou městského osídlení a obyvatelstva. Na druhou stranu máme potíže v oblastech, kde žije méně obyvatel a které jsou daleko od městských center, a je důležité, aby evropský systém zohlednil odlehlejší oblasti vyváženým způsobem.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, Evropa ukazuje zavedením obchodování s emisemi do letectví svou tíživost řešit emise oxidu uhličitého a bojovat se změnou klimatu. Nikde jinde na světě – dokonce ani v Kalifornii – nebyl dosud takto ambiciózní přístup navržen. Jde o velmi ambiciózní plán dokonce i ve srovnání se systémem obchodování s emisemi v průmyslu.

Co však udělal náš Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin? V klíčových bodech tento návrh výrazně zpřísnil, a tak jsme se minuli cílem. Evropa musí ukázat vůdčí roli, avšak tato role znamená nejen být na prvním místě, nýbrž také přesvědčit ostatní, naklonit si je – a to v neobyčejně konkurenčním prostředí mezinárodní letecké dopravy. Nový režim by tedy za žádných okolností neměl vést k vysokým nákladům a byrokracii, zejména pak ne pro evropské letecké společnosti, nýbrž musí znamenat zisk pro životní prostředí. Musí být zajištěn přínos pro klima, a to pokud možno celosvětově.

Těší mě tedy, že nyní Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a také Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu předložily pozměňovací návrhy, které nás, jak doufám, zítra nasměrují na správnou cestu. Je to nezbytné také proto, aby bylo prosazeno čistější létání

v praxi, neboť muset procházet byrokratickým mlýnem dražby – třebaže s čistými letadly – může být stěžejní užitečné. Také pokud jde o množství povolenek, které budou k dispozici, těším se, že zítra dojde k realističtějšímu výstupu.

Tento návrh sám o sobě však zajisté nebude stačit. Komise a Evropský parlament musí úzce spolupracovat a dosáhnout spuštění Jednotného evropského nebe, neboť tento systém slibuje pětikrát vyšší užitek pro životní prostředí.

Pane předsedající, doufám, že budeme schopni vystupňovat v tomto ohledu tlak na členské státy, neboť pouze tehdy budeme moci dospět v oblasti klimatu ke skutečnému rozdílu.

Robert Evans (PSE). – Pane předsedající, dnes večer nabízí Evropskému parlamentu příležitost, aby jednou ukázal cestu v ochraně životního prostředí. Myslím, že to řekl pan Belder – Evropská komise byla ve svém původním návrhu skutečně trochu nesmělá. Myslím, že evropská veřejnost bude po tomto Parlamentu chtít, aby stanovil nejvyšší standardy a ambiciózní cíle.

Jako člen Výboru pro dopravu jsem v souhlase se svými kolegy ze Skupiny Strany evropských socialistů nepodpořil pozici pana Jarzembowského, která byla protlačena – lituji, že to musím říci – s podporou liberální skupiny, Skupiny ALDE. My jsme chtěli původní návrh posílit, a nikoli jej rozmělnit.

A tak blahopřeji panu Liesemu k jeho zprávě a cituji: „Tuto planetu jsme nezdědili od svých předků, ale půjčujeme si ji od svých dětí.“ A stejně jako paní Lucasová vyzývám ostatní skupiny v tomto Parlamentu, aby se zamyslely o tom, jak budou zítra hlasovat. Buďte připraveni ke kompromisu, buďte rozumní, buďte realisté, ale především buďte pozitivní, protože Parlament má zítra šanci ocitnout se v čele ochrany životního prostředí pro 500 milionů občanů a jejich potomků.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve chci mnohokrát poděkovat jednak zpravodaji panu Liesemu za jeho kvalitní zprávu a jednak panu Jarzembowskému. Domnívám se, že kompromisy jsou celkově velmi přijatelné. Politika často závisí na symbolech a my zde nyní vysíláme jasný signál – jedná se o první legislativní návrh od jarního zasedání Evropské rady. Začínáme tedy aktivně zavádět ochranu klimatu.

Sedm klíčových bodů této zprávy – zahájení obchodování s emisemi, referenční období, počet povolenek, použití zisků, výjimky pro menší letadla a metody výpočtu – bylo podle mého názoru v kompromisech zpracováno dostatečně a spolehlivě. Nejsem stoupencem jakýchkoli výjimek, třebaže se domnívám, že pro nejvzdálenější regiony je nutno zavést zvláštní dodatečnou úpravu, aby nebyly znevýhodněny.

Myslím, že je návrh velmi dobrý a že byla dostatečně zohledněna hospodářská soutěž. Měli bychom mít na paměti, že i kdyby bylo – čistě teoreticky, jak jsme právě slyšeli – draženo 100 % povolenek, jednalo by se o částku 2 miliard EUR, což je částka, kterou letecké společnosti dohromady každopádně mohou zvládnout, a tato částka bude mít nepochybně dopad na stanovování cen. Já však nepředpokládám, že by v této souvislosti nastaly nějaké problémy, a to ani při velkém počtu letů.

Byl bych rád, aby Evropská unie v tomto směru dále razila cestu v kontextu ochrany klimatu, a doufám, že se nám podaří přesvědčit všechny ostatní významné letecké společnosti, aby se k této dohodě připojily.

Gyula Hegyi (PSE). – Pane předsedající, v minulosti, kdy vymožeností rychlých letů využívali pouze bohatí a tak zvaná trysková společnost, bylo civilní letectví považováno za luxus. V dnešní době, alespoň tedy v Evropské unii, je civilní letectví nezbytnou součástí života, bez níž by Parlament a Rada jednoduše nemohly pracovat. Je-li vzdálenost od Bruselu vyšší než 1 000 km a není-li k dispozici spojení rychlovlakem, neexistuje k letům žádná realistická alternativa.

Po přistoupení nových členských států a díky boomeru nízkonákladových leteckých společností máme teď dvakrát nebo třikrát více letů než před rozšířením EU. Na mezinárodní leteckou dopravu se ještě Kjótský protokol nevztahuje. Přímé emise z letectví však tvoří kolem 3 % celkového objemu emisí skleníkových plynů Evropské unie a tato hodnota rychle roste. Myslím, že množství třech povolenek mělo být založeno na objemu emisí skleníkových plynů na hlavu v jednotlivých členských státech, neboť mezi nimi existují značné rozdíly. Mám pocit, že není spravedlivé, když západní země mají právo vypustit v rámci letectví zhruba třikrát více skleníkových plynů než Maďarsko a ostatní nové členské státy. Myslím, že tato zásada by měla být zavedena v jiných politikách životního prostředí, které vyžadují snižování v absolutních, a nikoli relativních hodnotách. Jinak budou potrestáni ti, kteří v minulosti znečišťovali méně.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Letectví musí platit za environmentální náklady, které způsobuje, a proto je tento návrh dobrý. Letectví nemůže být osvobozeno od environmentálních nákladů, které ostatní způsoby dopravy platí. Mám ale problém s tím, jak je tato rozprava prodchnuta zuřivostí vůči letecké dopravě, jako kdyby to bylo největší environmentální zlo a kdyby bylo nejlepší přestat létat úplně. To prstě a jednoduše není pravda. Letectví je zodpovědné za pět procent emisí oxidu uhličitého. Plné letadlo spotřebuje méně paliva na osobokilometr než auto. Lze a musí se dosahovat ještě lepších výsledků, ale přes nás, že budeme klást na leteckou dopravu náročné požadavky, které budou hýbat vývojem dopředu, a ne tak, že se přestane létat.

Cestování a setkávání se s lidmi z jiných částí světa je důležité. Jsem přesvědčen, že společnost Ryanair udělala pro porozumění mezi národy Evropy více než všechny kulturní projekty Evropské unie dohromady. Méně cestování tedy nesmí být samo o sobě cílem. Izolování lidí nás přivede zpátky do temných období dějin.

Návrh Komise je zaměřen správným směrem, ale má cynickou perspektivu – že totiž někdo jiný bude létat méně. Součástí návrhu je pokus vyjmout z rozsahu směrnice lety hlav států a vlád, zatímco se po občanech žádá, aby jednali zodpovědně. Návrhy, jako je tento, způsobují, že lidé mají politiky v zasluženém opovržení, a jsem rád, že jsme ve Výboru pro životní prostředí tyto zvláštní formulace odstranili.

Je rovněž cynické, jak řada kolegů z levice žádá, abychom redukovali letectví za několik let o více než polovinu. Není pravděpodobné, že ti, kdo přicházejí s takovými návrhy, budou sami jezdit například ze Stockholmu do Bruselu vlakem. Jako kdyby jejich vlastní cestování mělo nedocenitelnou hodnotu a ostatní cestovali jen pro legraci.

Tento typ nezodpovědných návrhů znamená, že platit budou muset obyčejní lidé, a nikoli politici a výkonní manažeři, za které platí účty někdo jiný. Studenti si už nebudou moci dovolit studovat v zahraničí, aby se na nějaký čas dostali z domova viděli svět. Babičky z odlehklých oblastí v Norrlandu nebudou moci tak často navštěvovat svá vnoučata ve městech. Dostaneme se zpátky do osmdesátých let, kdy byly kabiny v letadlech společnosti SAS obsazeny pouze manažery, politiky a odborářskými šéfy.

Měli bychom tedy zítra hlasovat pro náročné, ale realistické požadavky na letectví, které je přinutí platit za své environmentální náklady, přinutí je vyvinout lepší letecké technologie, které budou šetrnější k životnímu prostředí, ale které především umožní vyjádřit priority a v nichž se odrazí srovnání mezi letectvím a skutečným CO₂ darebáky, jako jsou tepelné elektrárny fungující na uhlí. Důležité je, aby byly omezeny emise, a nikoli létání.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Pane předsedající, souhlasím s návrhem Komise a zpravodaje, avšak rád bych upozornil, že není v souladu s cíli Parlamentu, které byly explicitně stanoveny ve zprávě o snižování dopadu letectví na změnu klimatu; rád bych upozornil zejména na situaci těch nejvíce izolovaných území, které jsou na dopravě obzvláště závislé, a to zejména nejvzdálenějších regionů.

Návrh neodpovídá ani duchu otázky, kterou si sama Komise položila ve svém z letošního září, nazvaném „Strategie pro nejvzdálenější regiony“. Cituji: „Jaká opatření je třeba přijmout, aby snížení emisí nemělo negativní vliv na dostupnost, hospodářství a občany nejvzdálenějších regionů?“ Přijme-li Parlament pozměňovací návrhy 99 a 100, které předložila socialistická skupina v Evropském parlamentu, nabídne řešení těchto problémů tím, že bude možno zavést posouzení dopadu a vhodná zprostředkující opatření s cílem zajistit, aby byly v budoucnu nejvzdálenější regiony zahrnuty do systému obchodování s emisemi – jde o nezbytný krok, který je nutno učinit přiměřeným způsobem a při zajištění environmentální a ekonomické udržitelnosti a mobility v těchto regionech, které jsou vzhledem ke své zeměpisné poloze zcela závislé na letecké dopravě.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, dnes diskutujeme o návrhu usnesení k začlenění evropského civilního letectví do systému obchodování s emisemi EU. Podle mého názoru byl tento velice důležitý návrh sestaven ve spěchu a bez řádných konzultací s dotčeným odvětvím, zejména s jeho zástupci z nových členských států, a bez analýzy hospodářských a sociálních důsledků jeho přijetí, a to také z hlediska ochrany životního prostředí, dopadů na civilní letectví a ohrožení hospodářského rozvoje Evropy, například v oblasti cestovního ruchu, který je v mnoha regionech hlavním zdrojem příjmu.

Návrh také způsobuje ohrožení konkurenceschopnosti leteckých společností a může způsobit radikální zhoršení již nyní vážné finanční situace mnoha evropských leteckých společností. Domnívám se tudíž, že letectví by mělo být do systému zahrnuto nejdříve v roce 2012, a to pro všechny spoje.

Naprosto podporuji takzvaný široký zeměpisný rozsah systému, jinými slovy, zahrnutí všech letů z Evropské unie a do Evropské unie bez ohledu na to, v jakém státu má přepravec sídlo. Toto je jediné řešení, které zaručí, že bude dosaženo požadovaného efektu na životní prostředí, a které nevystaví evropské dopravce dramatickým propadům v konkurenceschopnosti.

Podle mého názoru by měl být celkový počet povolenek přidělených letecké dopravě stanoven na úrovni Společenství na základě průměrných úrovní emisí z letectví, a to přinejmenším pro léta 2005–2007, a limit emisí by měl být stanoven ve výši 100 %.

S ohledem na různá stanoviska, která byla vyjádřena v naší rozpravě, a na skutečnost, že tento projekt se dotýká jak životního prostředí, tak ekonomiky členských států, jakož i našich občanů, bychom měli přijmou rozhodnutí, která budou vyvážená a dobrá.

Alexander Stubb (PPE-DE). – Pane předsedající, myslím, že pocházím z jednoho z oněch nejvzdálenějších regionů, který se v mém případě jmenuje Finsko. Kdybych sem nemohl přiletět, trvalo by mi nejspíše dva dny, než bych se sem dostal. A to ne na kole, ale lodí, autem a vlakem. Tolik krátce na úvod.

Myslím, že je zde šest opravdu důležitých bodů, a rád bych se z nich zaměřil na jeden. Projdu jich ale všech šest. Bod číslo jedna – vstup v platnost. Šel bych na kompromis, který navrhuje skupina PPE-DE, tedy na rok 2011. Limity na emisní práva – podle mě 95 %. Referenční období – ano, podle mě 2005–2007; dražby – podle mě 25 %; zisky – zčásti vrátit leteckým společnostem a zčásti na jiné dobré výdaje spojené se změnou klimatu. Ale největším problémem je pro mě bod číslo 6 – základ pro přidělování, jinými slovy kapacita letadel (ATK) versus množství přepravených osob a nákladu (RTK). Nyní zjišťuji, že pro mnohé je to složitý problém, ale pro mě to nepředstavuje v pravém slova smyslu environmentální otázku. Limit už byl ve skutečnosti stanoven. To, co řešíme výběrem mezi ATK a RTK, je přiděl v rámci jednotlivých leteckých společností.

Ani jeden z těchto systémů není dokonalý, avšak nesmíme se dostat do stavu, kdy budou letecké společnosti z nejokrajovějších oblastí znevýhodněny a bude s nimi zacházeno nerovně ve srovnání s leteckými společnostmi, které mají sídlo třeba ve Frankfurtu, Berlíně, Londýně, Bruselu nebo Paříži.

Vlak pro nás není řešením.

Je to velmi prosté. Při tempu, jakým pokračuje změna klimatu, se bojím, že v budoucnu jediným místem, kde bude v zimě sníh, bude Laponsko. Víím, že tyto lety mohou být cestou tam plné, ale nemusí tomu tak být vždy při zpáteční cestě, a tak musíme být velmi opatrní, abychom z toho neudělali závod ke dnu. Chtěl bych tedy naléhavě vyzvat všechny své přátele a kolegy, aby zítra hlasovali pro ATK a nikoli pro RTK. Pro okrajové oblasti je to otázka života a smrti, ale já víím, že to není otázka života a smrti pro ty, kdo pocházejí z centrálních oblastí.

Předsedající. – Musíme ještě vyřešit, zda budou do systému obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství zahrnuty také Ježíškovy sáně.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, létám sem z Krakova, kde bylo včera bílo a sníh pokryl celé město, takže to ještě není tak zlé.

Ochrana přirozeného životního prostředí a boj proti negativním změnám klimatu se staly výzvou pro celé lidstvo. Jako občan Evropské unie si zapojení do ochrany životního prostředí v EU vysoce cením. Neměli bychom však nikdy pustit ze zřetele dopad právních předpisů v této oblasti na evropské hospodářství.

Dnes na tento problém narážíme při rozpravě o směrnici o emisích oxidu uhličitého z letectví. Letecká doprava v současné době zažívá prudký nárůst. To se týká zejména nových členských států, kde se tento trh rozvíjí obzvláště rychle a vytváří stále rostoucí počet pracovních míst. V makroekonomické sféře to vede ke zvyšování HDP.

V důsledku toho se domnívám, že by měla být dána novým členským státům příležitost přizpůsobit úroveň rozvoje letectví úrovni ve starých členských státech, čehož by bylo lze dosáhnout zavedením velmi dlouhého přechodného období pro účinnost směrnice. Tato nová směrnice tak, jak je navržena, může bránit rozvoji v tomto odvětví, což by bylo v protikladu k politice vytváření vyrovnaných podmínek.

Další nebezpečí představuje ztráta konkurenceschopnosti evropských společností ve srovnání s třetími zeměmi, a proto je důležité, aby byla nová pravidla přijata celosvětově, a nikoli pouze v Evropské unii.

Chtěl bych se odvolat na názor vědců a říci, že nelze předpokládat žádný rozvoj nových technologií, které by byly schopny skutečně snížit emise oxidu uhličitého v letectví. Je tedy zcela zásadní hledat omezení emisí plynů všude tam, kde je to možné. Jedním ze skutečných nástrojů je modernizace kontroly leteckého provozu, kde je podle analytiků možné dosáhnout úspor paliva mezi 6 % a 12 %.

Na závěr bych rád zdůraznil, že při provádění politiky životního prostředí bychom měli mít na paměti její dopad na každý členský stát. Referenční období by tedy podle mého názoru mělo pokrývat co nejdálší období, jinými slovy období let 2007–2009.

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval všem řečníkům za jejich pozitivní příspěvky do dnešní rozpravy, a rád bych se zaměřil na detaily některých pozměňovacích návrhů.

Je zde mnoho pozměňovacích návrhů, které jsou přijatelné – alespoň v principu. Komise například souhlasí, že by bylo užitečné vyžadovat, aby letečtí provozovatelé vytvářeli plány monitoringu a vykazování. Provozovatelé to musejí ve stávajícím systému dělat také, aby získali povolenky na skleníkové plyny. Usnadní to ověřitelnost a tudíž zajistí environmentální integritu systému, neboť se tak zamezí podvodům.

Mezi jiné příklady patří vynětí některých činností, jako jsou humanitární lety nebo lety za účelem hašení požáru. Zatímco však plně souhlasím s tím, že musíme začít co nejdříve, musím říci, že počáteční datum v roce 2010 by bylo přeci jen velmi náročné. Neměli bychom dostatek času na dokončení přípravných prací, zejména procesu přidělování, který vyžaduje více času než proces používaný za stávajícího systému.

Pokud jde o rozsah, již jsem vysvětlil, proč se Komise stále domnívá, že postup ve dvou fázích nám pomůže přesvědčit třetí země, že Evropská unie je připravena ujmout se vedení, a to v souladu se zvláštními povinnostmi, které máme jako region vyspělých zemí.

Co se týče výzev k dražení většího podílu, jsem si dobře vědom, že to je v souladu s rostoucí shodou o výhodách dražení, a očekávám, že o tom budeme brzy diskutovat mnohem podrobněji v rámci všeobecné revize ETS. V období do roku 2013 by se však s dražením mělo zacházet co nejpodrobnějším způsobem jako v ostatních odvětvích.

Podíl povolenek, které budou draženy, by tedy měl odpovídat průměrnému procentu dražení platnému v jiných odvětvích, jak je stanoveno ve vnitrostátních alokačních plánech pro období 2008–2012. Co se stane po roce 2012, by mělo záviset na všeobecné revizi ETS.

Závěrem se vám přiznám, že máme určité obavy ohledně pozměňovacích návrhů, které se vztahují k limitům na používání kreditů nepocházejících z letectví, k používání koeficientu pro dopady nezpůsobené oxidem uhličitým a ke koeficientu pro další zefektivnění využívání energie. Všechny tyto pozměňovací návrhy by omezily možnost leteckých provozovatelů používat ke krytí svých emisí jiné povolenky než povolenky určené pro leteckou dopravu. To ovšem není v souladu se základní myšlenkou otevřeného obchodování s emisemi, která zaručuje nákladově efektivní řešení. Tyto změny by navíc významně celý systém zkomplikovaly.

Návrh Komise již dává provozovatelům letadel zvláštní pobídky ke zlepšení palivové účinnosti. Podle našeho názoru není třeba zavádět další prvky, které vše pouze zkomplikují.

Abych to shrnul, Komise může plně, částečně nebo v principu podpořit 27 z předložených 100 pozměňovacích návrhů. Předám úřadu Parlamentu seznam, kde je podrobně vysvětlen postoj Komise k pozměňovacím návrhům⁽³⁾, a to včetně pozměňovacího návrhu 47, k němuž bych chtěl říci, že Komise zachová ustanovení, která předpokládají změnu nařízení o registraci, ale je ochotna zvážit způsoby, kterými se zajistí, aby převádění povolenek neztížilo členským státům situaci při dodržování cílů z Kjóta.

člCS Komise. –

Postoj Komise k pozměňovacím návrhům Parlamentu

Lieseho zpráva (A6-0402/2007)

Komise může plně, částečně nebo v principu podpořit 27 pozměňovacích návrhů: pozměňovací návrhy číslo 1, 3–5, 7, 8, 10, 14, 17, 26, 29, 30, 36–38, 40, 45, 47, 49, 51–53, 57, 65, 70, 76 a 79.

(3) Postoj Komise k pozměňovacím návrhům Parlamentu – viz Příloha.

Čísla pozměňovacích návrhů, které Komise nemůže podpořit, jsou 2, 6, 9, 11–13, 15, 16, 18–25, 27, 28, 31–35, 39, 41–44, 46, 48, 50, 54–56, 58–60, 61–64, 66–69, 71–75, 77, 78 a 80–100.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), písemně. – (FR) Je zřejmou skutečností, kterou již nelze popírat, že je nutno jednat rychle a účinně, aby se snížily emise skleníkových plynů. V tomto kontextu hraje bude hrát rozhodující roli snížení dopadu, který má na globální oteplování doprava. Předloha, kterou projednáváme, je jedním z opatření navržených za tímto účelem, a já tuto iniciativu podporuji.

Tato norma však bude úspěšná pouze tehdy, podaří-li se nám skloubit environmentální cíl s cílem mobility občanů a přitom budeme respektovat země vně Evropské unie.

Je tudíž zásadní, abychom dosáhli snížení emisí oxidu uhličitého za co nejnižší cenu pro cestující. Od letectví by se mělo požadovat tolik, aby letectví neohrozilo snížení, kterého se podařilo dosáhnout díky jiným odvětvím, avšak zároveň v takové rovnováze, aby nedošlo k ohrožení růstu letecké dopravy.

Domnívám se proto, že cíle snižování emisí oxidu uhličitého jsou příliš rychlé a tvrdé a že přestože jsou z čistě environmentálního hlediska chvalitebné, jsou nereálné a hrozí, že budou kontraproduktivní.

Doufám, že naše zítřejší hlasování zohlední tyto různé parametry.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Chystáme se zavést jedinečný systém, chystáme se zavést speciální nástroj klimatické politiky pro oblast letectví. Obchodování s emisemi v oblasti leteckého provozu s sebou nese rizikové faktory. Vyzývám vás, abyste věnovali pozornost jednomu nebo dvěma důležitým aspektům.

Přestože máme oprávněné obavy týkající se vzrůstajících emisí z letectví, znamená letecká doprava sama o sobě budoucnost. Mohla bych dokonce říci, že je pro životní prostředí nezbytné. Například podle vysoce sledovaného výzkumu MIPS týkajícího se celkového dopadu na znečištění životního prostředí má letecká doprava své přínosy a mohla by být v budoucnu řešením. Problém emisí z dopravy by tudíž mohlo vyřešit letectví zcela prosté emisí, a toto by měl být náš prioritní cíl.

Z tohoto důvodu jsem chtěla při vyjednávání kompromisů zajistit nasměrování zisků z obchodování s emisemi konkrétně do výzkum a vývoje v oblasti letectví. Je-li nárůst emisí skutečně děsivý, pak by měly být dostupné zdroje vynaloženy konkrétně na rozvoj dopravy bez emisí. Doufám, že Komise také chápe, jak velmi to je důležité.

Na druhou stranu by měla směrnice také zajistit, že se budou okrajové regiony Unie schopny i v systému obchodování s emisemi spravedlivě účastnit hospodářské soutěže. To se týká zejména otázky nedražených práv v systému u přidělování. Nejlepším způsobem, jak zaručit spravedlivé obchodování s emisemi, by byl model ATK, který je založen na maximální kapacitě letadel a který by byl také každopádně lepší pro klima. Toto vyplývá ze skutečnosti, že systém, kde jsou nedražené emisní povolenky přidělovány podle množství zboží a cestujících, by podporoval používání přípojových letů a létání přes města s velkým objemem cestujících.

Systém, který má chránit klima, by měl povzbuzovat stav, kdy cena za let je determinována spíše skutečným počtem uletěných kilometrů. V současné době se často setkáváme se skutečností, že jsou levnější delší lety, jejichž součástí je navíc často mezipřistání, a které tudíž klima ohrožují větší měrou. Pokud jde o životní prostředí, toto není rozumné.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Zahrnutí letectví do evropského systému obchodování s emisemi je kladným krokem, který zdůrazňuje průkopnickou práci Evropy v boji se změnou klimatu.

Obchodování s emisemi z letectví by nemělo způsobit pokles množství letů a vzrůst cen, což by byly negativní důsledky pro cestující, pro letectví a pro udržitelný rozvoj dopravy. Za těchto podmínek je nutno řešit technické příčiny.

Snížení emisí lze dosáhnout výrobou motorů nového typu, které zajistí vyšší účinnost při spotřebě paliva, zlepšováním aerodynamických vlastností letadel a používáním nových kovových slitin a kompozitních materiálů ke konstrukci trupů letadel.

Musíme také vzít v potaz výzkum v oblasti alternativních paliv. NASA oznámila spuštění programu, jehož cílem je nalézt řešení, jak vylepšit kerosen.

Je tudíž nezbytné zajistit další finanční prostředky na výzkum a vývoj a podporovat soukromé investice v této oblasti; také prostředky získané dražbami v rámci systému by měly být investovány v oblasti výzkumu a inovací v letectví, které jsou schopny dospět ke konkrétním řešením.

Žádám rovněž Radu a Komisi, aby pokračovaly ve svém úsilí vyjednávat s mezinárodními orgány a partnerskými třetími zeměmi za účelem uzavření všech dohod nezbytných k tomu, aby se zamezilo veškerým mezinárodním sporům, které by mohly vyvstat v důsledku prosazování těchto zákonných ustanovení.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Letectví by mělo být zahrnuto do rozsahu Systému obchodování s emisemi. Tento systém za dva roky existence ukázal svou opodstatněnost. Měl by být účinným prostředkem pro zajištění toho, aby se letecká doprava zhostila svého dílu boje se změnou klimatu. Aby však tento systém mohl skutečně plnit svou roli, musíme ho reformovat.

Samozřejmě nikdo z nás nevěří, že je tento vývoj sám o sobě řešením problému emisí, ale představuje významný krok správným směrem. Dále ukazuje, že existuje politická vůle přijímat obtížná rozhodnutí ku prospěchu planety a jejích obyvatel. Musíme se také zabývat zásadními reformami způsobu, jakým systém obchodu s emisemi funguje.

Při tom všem musíme zajistit, aby spotřebitel nebyl nespravedlivě zatěžován vysokým nárůstem ceny letecké dopravy, a zohlednit také jiné způsoby, kterými by mohly být sníženy emise oxidu uhličitého z letectví. Jsem si vědom, že ministři dopravy EU tak v současné době činí, neboť zkoumají způsoby modernizace kontroly leteckého provozu a zavedení nových systémů poplatků za přistání spojených s emisemi skleníkových plynů.

Péter Olajos (PPE-DE), písemně. – (HU) Stále větší část obyvatelstva vyspělých zemí chápe hrozbu, kterou představuje změna klimatu. Chceme-li však během třinácti let snížit své emise o 20 %, musíme podniknout drastické kroky.

Bohužel není moc kroků, které by nás tím směrem dovedly. Bez ohledu na to, kterým ze znečišťovatelských oborů se zrovna zabýváme, vždy budou zaznívat „hlasy“, které budou chtít chránit právě ono odvětví, o kterém se zrovna povede rozprava.

Zároveň však víme, že můžeme stanovený cíl splnit pouze tehdy, pokud zapojíme do snižování emisí všechny dotčené obory. Uděláme-li výjimku pro jeden z nich, budeme muset vzniklý výpadek dohnat někde jinde. A kdo půjde z kola ven?

Letecká doprava je dnes drobné odvětví, avšak dynamicky roste. Jeho růst je úzce spojen s celosvětovou cenou surovin, na kterou má samo velký vliv. Vytvoříme-li pro ně jako politici prostředí, které bude podporovat inovace, podpoříme evropské podnikání ze skutečně strategické perspektivy.

Nic z toho se nedotkne cestujících, neboť opatření přijatá ke snížení CO₂ způsobí zvýšení ceny letenek na letech v rámci Evropy o částku ne vyšší přibližně 1 EUR. To je pouhý zlomek toho, co musíme platit za protiteroristická bezpečnostní opatření! Zároveň s tím však musí letectví konkurovat kvalitní tisícikilometrové železniční tratě, a k dosažení toho musí letecké společnosti nést náklady, které způsobují, v téže míře, v jaké to očekáváme od železničního a silničního provozu.

22. Komitologie (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je prohlášení Komise o komitologii.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, reforma komitologie, o níž bylo rozhodnuto v červenci 2006, zavedla „regulativní postup s kontrolou“, který dává Evropskému parlamentu právo veta vztahující se na opatření všeobecného rozsahu, která pozměňují základní právní akt přijatý postupem spolurozhodování.

V rámci této reformy se všechny tři instituce shodly na společném prohlášení, v němž se zavázaly přizpůsobit tomuto novému postupu 26 prioritních základních aktů, a Komise přijala na konci minulého roku 26 prioritních návrhů na přizpůsobení. Je v našem společném zájmu, abychom tyto nástroje přizpůsobení přijali co nejdříve. Komisi tudíž velmi těší, že je nyní Parlament po dosažení dobrých a čestných kompromisů mezi institucemi připraven hlasovat o několika legislativních usneseních.

Další důležité body budou na programu jiného zasedání Evropského parlamentu později v tomto měsíci a já věřím, že budeme schopni vyřešit i tyto body. Chci poděkovat zpravodajům z různých výborů za jejich velmi kooperativní a konstruktivní přístup.

V důsledku toho by mohl být celý balík oněch 26 prioritních návrhů na přizpůsobení připraven k přijetí ještě před koncem tohoto roku. To by byl velmi dobrý výsledek, který připraví cestu k tak zvanému „všeobecnému přizpůsobení“. Jak víte, Komise se zavázala revidovat vedle těchto 26 prioritních aktů všechny stávající základní právní akty přijaté postupem spolurozhodování, a to s cílem uvést je v soulad s novým regulativním postupem s kontrolou. Komise tomuto závazku dostojí a navrhne toto všeobecné přizpůsobení všech neprioritních aktů. Půjde celkově zhruba o 220 aktů. Tento proces bude mít formu čtyř nebo pěti souhrnných návrhů nebo balíčků návrhů, přičemž první z nich by se měl do Evropského parlamentu dostat již v listopadu. Další dva souhrnné návrhy budou následovat s odstupem několika týdnů a závěrečný návrh těsně před koncem roku nebo na samém začátku příštího roku.

Třetím aspektem revidování kontrolních pravomocí Parlamentu je revize dohody uzavřené v roce 2000 mezi Komisí a Parlamentem o postupech při komitologii. Zde bych chtěla poděkovat Parlamentu, a zejména pánům Galeotemu a Corbettovi za vynikající kooperativní atmosféru, která při jednáních panovala. Také bych jim ráda poděkovala za to, že souhlasili, že zvláštní postupy stanovené v této dohodě se použijí ve všech výjimečně naléhavých případech.

Těší mě, že mohu oznámit, že výsledky těchto jednání byly politicky podpořeny a že Komise bude moci přistoupit k formálnímu přijetí revidované dohody, jakmile výstup z těchto jednání formálně schválí Parlament. Věřím, že dohoda, které jsme dosáhli, našim dvěma institucím v budoucnu pomůže k účinnější práci.

Alexander Radwan, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, tato diskuse o komitologii probíhá již dlouho. Na základě zprávy Basel II získal konečně Evropský parlament kontrolní pravomoci, které by měly být v demokracii normální, a to za houževnatého odporu Rady a za odporu Komise. Nyní se musíme snažit přizpůsobit odpovídajícím způsobem směrnice. Je zde kladen důraz na otázku přizpůsobování dotčených směrnic – a je to pochopitelné. Důležitým aspektem je otázka, v jakém rozsahu směrnice legislativně přizpůsobovat.

Dohoda mezi Parlamentem, Komisí a Radou je však o tom, jak může být Parlament přiměřeně zapojen. Paní komisařka vyjádřila naději, že Parlament přijme příslušná přizpůsobení již v průběhu tohoto roku. Pro nás je důležité, aby byl Parlament o procesech informován včas a aby sdělování informací Parlamentu cestou výborů komitologie probíhalo rychle. Vlastní fáze provádění teprve začne a čas nám dá odpověď na to, zda budou tímto způsobem posíleny pravomoci Parlamentu.

Totéž se týká žádostí o naléhavou rozpravu. Abych uvedl příklad – dalším bodem na programu jsou účetní standardy, IFRS 8. Zde byl postup takový, že jsme byli v rámci komitologie bohužel pouze informováni Komisí na poslední chvíli. Potom se po nás čekalo, že poměrně rychle přijmeme rozhodnutí. Klíčové bude, nehledě na proces formálního přizpůsobení, zda Komise, příslušná generální ředitelství, úředníci pracující v této oblasti, budou mít vůli zapojit Parlament včas do práce. Teprve tehdy bude možná skutečná kontrola.. Na tomto se ukáže, zda je Komise jako celek pro, anebo není.

Pervenche Berès, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, opět zde hovoříme o komitologii. V zásadě jde o to, jak jste řekla, aby byla naplněna dohoda, kterou jsme všichni přivítali jako úspěch, když jsme ji v červenci 2006 uzavřeli.

Jsou zde dva aspekty – praktický aspekt, kterým se nebudu znovu zabývat, ale také promítnutí této dohody do každé ze směrnic, a dnes se zabýváme 26 prioritními směrnicemi. Mluvím o směrnicích, které byly postoupeny Hospodářskému a měnovému výboru. Z tohoto hlediska bych chtěla vyjádřit naše odhodlání k tomu, aby postoj Evropského parlamentu, až bude projednávat těchto 26 prioritních směrnic, byl co nejsoudržnější. U těchto 26 směrnic se jedná o použité téže dohody o komitologii a odtud vyplývá myšlenka podobného přístupu. Jak ovšem dobře víme, při těchto jednáních se ďábel schovává v detailech, a my jsme na něj při těchto jednáních narazili ve třech specifických bodech, které bych ráda stručně zmínila.

První bod se týká něčeho, co jsme v Hospodářském a měnovém výboru – ale nejenom v něm – chápali jako provokaci. Komise předložila ve věci účetních standardů, což je oblast, v níž Evropský parlament vykonává plnou pravomoc, předložila Komise návrh, kde se uvádělo, že se má automaticky použít postup při naléhavém případě. Nesouhlasili jsme s tím a naštěstí vidím, že se nám podařilo Komisi v tomto ohledu přesvědčit, aby přestala se svými systematickými žádostmi o projednávání postupem v naléhavých případech, což by Parlament zbavilo skutečného práva kontroly v oblasti, kde naopak prokázal, že jeho zásahy mohou být užitečné, účinné a relevantní.

Druhým bodem je samozřejmě otázka toho, co známe jako „doložky o platnosti“ nebo doložky o přezkumu. Komise a Rada se skutečně snažily, aby tyto doložky zmizely. Cítily, že to je imanentní součástí dohody o komitologii, která byla loni uzavřena. V duchu spolupráce jsme zajistili, aby byla Komise pravidelně každé tři roky vyzývána ke kontrole účinnosti a demokratického fungování podmínek přenosu výkonných pravomocí. Domnívám se, že se jedná o dobrý způsob, a konstatuji, že ze závazku, který na sebe Komise vzala prostřednictvím toho, co se nyní nazývá doložka o přezkumu, vyplývá, že je nyní na Komisi, aby se podívala na to, jaký je rozsah její pravomocí, a aby odůvodnila veškeré eventuální změny právních předpisů nebo skutečnost, že k takovým změnám nedojde.

Třetím bodem je evidentně otázka rozsahu působnosti. Jsme svědky toho, že Rada ne vždy následuje návrhy Komise, ať už se jedná o transparentnost nebo prospekty, definování přeshraničních misí nebo o ekvivalence.

Domnívám se však, že v duchu spolupráce, a to i ze strany portugalského předsednictví, dospějeme k výsledku, který by měl uspokojit všechny instituce, a tato skutečnost mě těší.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Pane předsedající, po projevech paní místopředsedkyně Komise a kolegyně paní Berèsové je můj projev téměř nadbytečný.

Byl jsem zodpovědný za zprávu Výboru pro právní záležitosti a v souhlase s našimi kolegy z Hospodářského a měnového výboru jsme dospěli k závěru, že naléhavý postup, který Komise požadovala v čl. 6 odst. 2 pododstavce 2, nebyl nezbytný, neboť v současné době je spolupráce mezi Parlamentem a Komisí, ale také Radou, výborná.

V důsledku toho zpráva Výboru pro právní záležitosti požaduje, aby byl tento článek vypuštěn, a navrhuje dva další body odůvodnění, dvě další změny bodů odůvodnění, které jsou zaměřeny na zdůraznění pružnosti postupu.

Po přijetí bodů odůvodnění 1 a 2 ve výboru došlo k jednání mezi Parlamentem a Komisí, o kterém hovořila paní Wallströmová a na kterém jsme sestavili konečný pozměňovací návrh, pozměňovací návrh 4, který nahrazuje stávající pozměňovací návrh 2 a stanoví popis spolupráce mezi všemi třemi institucemi. Jinými slovy, na tomto textu je důležitá poslední věta, která říká, že Komise, Rada a Evropský parlament musí jednat pilně za účelem zajištění toho, aby tato pravidla a výklady mohly být přijaty včas, a nebylo tak podkopáno vnímání a v konečném důsledku i důvěra investorů.

Myslím, že by v tuto chvíli tato kompromisní formulace dosažená ve spolupráci Parlamentu, Rady a Komise mohla pomoci vyřešit problémy, aniž bychom se museli uchýlovat k postupu naléhavosti, který Komise původně navrhovala.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, děkuji vám za konstruktivní komentáře v této pozdní hodině.

Dovolte mi dva poslední stručné komentáře. Nejprve, pokud jde o rejstřík, myslím, že máte naprosto pravdu, když zdůrazňujete nezbytnost disponovat informací o postupu, být dobře informováni a pokroku v různých předlohách, a jedno z opatření, na kterých jsme se shodli, je samozřejmě také aktualizace rejstříku komitologie.

Na tom jsme se shodli mezi institucemi. Komise do toho investuje a jsme si jisti, že do března budoucího roku bude vše v provozu. Myslím si tedy, že přinejmenším toto opatření pomůže, ale budeme také samozřejmě povzbuzovat naše pracoviště, aby pracovala v co nejužší spolupráci s Parlamentem.

V druhém komentáři chci prostě říci, že doufám, že se shodneme na tom, že celá myšlenka, která stojí za tímto specifickým postupem, je zajistit, abychom měli konsistentní a soudržné uplatňování nových pravidel. Proto jsme také navrhli tento typ balíčků nebo souhrnných návrhů, a to je, jak se domnívám, cesta vpřed – zajistit, abychom úzce následovali to, na čem došlo ke shodě, a abychom také mohli mezi našimi dvěma institucemi řešit otázky co neúčinněji.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

23. Mezinárodní účetní standardy (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je návrh usnesení o mezinárodních účetních standardech (B6-0437/2007).

Pervenche Berès (PSE), předsedkyně Hospodářského a měnového výboru. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, v pořadí rozprav, které vedeme, je určitá logika, protože v této rozpravě musíme rozhodnout, zda přijmout na evropské úrovni takzvaný standard IFRS 8.

V předchozí rozpravě dne 25. dubna 2007, kdy měl Parlament o tomto standardu rozhodnout, jsme neměli pochybnosti o tom, že nejsou podmínky k tomu, abychom mohli tento krok podniknout. Byly pro to dva důvody.

Prvním důvodem bylo, že jsme krátce předtím dali Evropské komisi a Radě velmi jasný signál o tom, že se domníváme, že proces konvergence s třetími zeměmi v oblasti uznání jejich účetních standardů, do kterého Evropská unie tehdy vstupovala, se nemůže omezit na to, aby tyto země vzaly mezinárodní standardy a udělaly pouze control C–control V. Domnívali jsme se, že konvergenční proces by měl být oboustranný.

Pokud jde o standard IFRS 8, měli jsme dojem, že toto není cesta, kterou by následovala mezinárodní organizace, a chtěli jsme na to upozornit veřejnost.

Druhým důvodem bylo, že nás mnozí lidé varovali, a to podle mého názoru zcela správně, že tento účetní standard byl navržen pro všechny uživatele, zejména účetní, investory a osoby vykonávající dohled, aniž by nejprve bylo provedeno posouzení dopadu.

Známe však posedlost Komise, které předsedá pan Barroso, spočívající v tom, že chce, aby byla hodnocení dopadu prováděna zcela pravidelně jako součást lepší tvorby právních předpisů, která jí slouží jako cestovní mapa. Zdá se nám, že to, co platí na úrovni Evropské unie, by mělo platit také na samoregulační mezinárodní orgány standardizace. Požádali jsme tudíž Komisi, aby provedla posouzení dopadu sama, jelikož žádné vyhodnocení z provenience mezinárodního orgánu nebylo k dispozici.

Komise splnila svůj formální závazek tím, že podle dohody předložila počátkem září závěry posouzení dopadu Hospodářskému a měnovému výboru. Musíme však uznat, že rozsah tohoto posouzení a způsob, jakým byly se zúčastněnými stranami vedeny rozhovory, musí být v budoucnu nepochybně revidován, aby se zlepšilo spektrum těch, s nimiž se vedou rozhovory, aby to nebyli jen ti, kdo jsou nazýváni přípravci, tedy ti, kdo sestavují účty.

Stále platí, že v tento Parlament si v důsledku své vůle pokročit v této rozpravě a možná také přispět k tomu, aby se mezinárodní standardy získaly na celém světě referenční platnost, přeje dnes přijmout standard IFRS 8, což ukazuje, že má jak smysl pro vážnost v procesu přijímání účetních norem, tak také smysl pro zodpovědnost.

Jelikož začíná důležitá diskuse se Spojenými státy americkými za účelem definování podmínek, za kterých by tato země mohla také přijmout účetní standardy, zdá se nám, že je důležité předvést odhodlání, že tak chceme sami učinit, a to jasně a zodpovědně.

Doufám, že tento Parlament zítra přijme účetní standard IFRS 8 a že zdůrazní, že jakmile bude revidován – a tento proces je již v rámci Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB) spuštěn –, bude zohledněna potřeba přesných finančních informací o tom, jaké jsou skutečné aktivity skupin. Mnohé nevládní organizace jsou citlivé na skutečnost, že prostřednictvím těchto informací může být těm, jichž se dotýkají aktivity skupin, podán jasnější obraz o této činnosti – například o těžbě v některé konkrétní zeměpisné oblasti nebo podle zemí tam, kde je to relevantní.

Závěrem – a tím skončím – bych chtěla Komisi znovu říci, že se domníváme, že výsledkem těchto postupů je velmi důležitá výzva k tomu, aby byl rovnocenně respektován evropský hlas, a aby posouzení dopadu umožňovala zúčastněným stranám vyjádřit svá stanoviska.

Předsedající. – Chtěl bych vás upozornit, že hlasování se nebude konat zítra, nýbrž ve středu.

Charlie McCreavy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych upřímně poděkoval Hospodářskému a měnovému výboru za vynikající práci, kterou odvedl, pokud jde o přijetí Mezinárodního standardu účetního výkaznictví (IFRS) 8 – Provozní segmenty, nového standardu týkajícího se segmentových informací.

Poté, co Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) v listopadu 2006 tento standard vydala, rozproutila se diskuse o vhodnosti IFRS v evropském kontextu. Tato diskuse byla užitečná. Museli jsme zajistit, že Evropská unie nepřijme nový účetní standard pouze ze snahy o konvergenci s odpovídajícím standardem Spojených států, ale hlavně proto, že zlepší kvalitu finančních informací a přispěje k veřejnému blahu v Evropské unii.

Než Komise a Parlament dosáhly konečného rozhodnutí, shodly se v květnu 2007, že pracoviště Komise provedou analýzu potenciálních dopadů přijetí standardu IFRS 8. V červenci a srpnu proběhla veřejná konzultace, při níž byly shromážděny názory zainteresovaných subjektů na celkový dopad zavedení IFRS 8 týkající se nákladů a výnosů. Má pracoviště připravila na základě téměř 200 příspěvků zprávu, která byla Parlamentu postoupena dne 10. září 2007. Hlavní závěr zprávy je ten, že výnosy z přijetí standardu IFRS 8 převáží nad náklady. Dále mnoho zúčastněných zdůrazňovalo, že by rychlé podpoření standardu IFRS 8 odstranilo nejistotu ohledně zacházení s finančními zprávami pro období končící v prosinci 2007.

Dovolte mi zdůraznit, že jsme si byli dobře vědomi obav, které byly vyjádřeny ohledně zavedení tzv. „koncepce řízení“, která dává managementu ve srovnání se stávajícím standardem týkajícím se segmentového vykazování volnější ruku. Někteří zúčastnění měli obavy, že ve standardu IFRS 8 chybí přísné požadavky na podrobné zeměpisné informování, neboť údajně nevyžaduje dostatečné detaily odděleně pro jednotlivé země. Diskuse se zúčastněnými však odhalily, že standard IFRS 8 může tento druh informování spíše zlepšit. Dále se zdá, že v této oblasti nemohou být podle našeho názoru – a podle názorů většiny těch, kteří odpovídali ve veřejné konzultaci – konkrétní obavy rozptýleny prostřednictvím standardu účetního výkaznictví o segmentovém informování. Tohoto by bylo možné dosáhnout lépe prostřednictvím dalšího rozvoje rámcových podmínek týkajících se aspektů sociální odpovědnosti společností.

Shodli jsme se, že standard IFRS 8 by se neměl přijímat pouze kvůli konvergenci, třebaže si myslíme, že je zásadní chápat tuto otázku v širším kontextu Evropské unie a skutečně celosvětových standardů. Před několika roky jsme se všichni shodli, že by se Evropa neměla vydávat cestou své vlastní sady standardů, nýbrž podpořit a prosazovat rozvoj vysoce kvalitní celosvětové sady standardů, jako je IFRS.

Pracujeme na zlepšení řízení Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB). Dne 7. listopadu vydaly Evropská komise, Komise Spojených států amerických pro burzu a cenné papíry a Japonská agentura pro finanční služby společné prohlášení, v němž oznámily, že se dohodly na tom, že budou usilovat o určité změny za účelem posílení mezinárodního rámce Nadace Výboru pro mezinárodní účetní standardy (IASC). Tyto změny jsou zamýšleny za účelem posílení zodpovědnosti členů správní rady nadace, a to zejména nahrazením současného postupu jmenování členů správní rady na základě kooptace postupem, kdy budou z konečně schválení členů správní rady odpovědné orgány veřejné moci.

Ve společném prohlášení byl rovněž uznán význam dalšího posilování řádných postupů IASB, a to včetně provádění posouzení dopadu. Tato dohoda poskytuje silný základ pro řešení obav, které vyjádřil Evropský parlament. Rovněž odráží problémy identifikované ve dvou monitorovacích zprávách Komise určených Radě ECOFIN o řízení Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB). Budeme s Nadací Výboru pro mezinárodní účetní standardy a s mezinárodními partnery v nadcházejících měsících pracovat, abychom dospěli k detailnějším návrhům. Samozřejmě v rámci tohoto procesu povedeme úzký dialog s Evropským parlamentem. Věřím, že výstup tohoto procesu zajistí, že standardy, které odpovídají evropským potřebám, budou snadno použitelné ze strany všech zúčastněných subjektů jak v Evropské unii, tak na celém světě.

Rád bych řekl ještě pár slov závěrem. Rychlé přijetí standardu IFRS 8 je důležité ze dvou důvodů. Zlepší kvalitu finančního informování a poskytne jistotu všem účastníkům trhu. Diskuse, které probíhaly minulý měsíc, ukázaly, že bude v procesu schvalování nutné širší zapojení Evropského parlamentu. Komise bude také nadále pracovat s IASB, s nadací IASC a s našimi mezinárodními partnery na zajištění toho, aby byl proces rozvíjení mezinárodních účetních standardů zcela zodpovědný a transparentní a odpovídal potřebám evropských zúčastněných subjektů.

Alexander Radwan, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, pane komisaři, proces přijímání standardu IFRS 8 je symptomaticky ukazuje, kde dnes v Evropě jsme s prováděním a schvalováním standardů IFRS. Rád bych hned na počátku velmi jasně řekl těm, kdo možná vždy považují za samozřejmé opak toho, co Parlament, že většina Evropského parlamentu podporuje IFRS, podporuje celosvětový standard a chce v této věci jít tímto směrem, který je správný.

Měli bychom se podívat na proces schvalování standardu IFRS, a to zejména z toho hlediska, zda je nyní všechno v pořádku. Komise Parlamentu spolu se standardem předloží krátké vysvětlení, Komise a aplikační

sféra chtějí standard zavést poměrně rychle, tlak ze strany aplikační sféry je stále silnější a ti, kteří to musí odůvodnit občanům, ani nedostanou příležitost utvořit si na věc názor.

Komise nařídila přiměřenou fázi, ale teď si budeme muset vážně popovídat o tom, co se stalo, protože prováděcí fáze je teď se zpětnou platností odložena. Aby se toto už v budoucnosti neopakovalo, je naprosto důležité, aby instituce legislativního procesu, jako je Evropský parlament, byly o práci informovány včas. Minulý týden jsem uvítal oznámení Komise o organizaci SSL, Japoncích a Mezinárodní organizaci komisí pro cenné papíry (IOSCO). Co tehdy prezentovala organizace IFRS – pokud jde o její vlastní řízení – je správný, ale velmi opožděný krok k přiměřené legitimizaci a řízení. Evropský parlament musí věnovat obzvláštní pozornost tomu, zda jsou dodržována demokratická pravidla hry.

To neznamená, že musí být Evropský parlament přímo zapojen, ale pouze bude-li proces pracovat správně, budeme moci zaručit, že pobeží dobře i v budoucnu, až budou zaváděny jednotlivé standardy – a v budoucnu bychom měli být konzultováni ve věci každého jednotlivého standardu.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, přijetí standardu IFRS 8 našim společností umožní, aby používaly standardy pro běžný rok a skoncovaly s nejistotou.

Koncepce řízení našim společností umožní, aby vykazovaly veřejně, a to ve stejné struktuře, která se používá pro vnitřní potřebu, a tím bude sníženo břemeno spojené s vykazováním. Uživatelé budou mít přístup k informacím, které byla dříve uchovávány interně. Standard IFRS 8 je tak výhodou jak pro společnosti, tak pro investory.

Mám však určité obavy spojené s posouzením dopadu, které je podle vzoru, o kterém jsem předtím hovořila. Tentokrát se zdálo, že respondenty jsou v převážné míře zhotovitelé a nikoli uživatelé, a pokud jde o uživatele, nebyly tam žádné otázky zaměřené na srovnatelnost. Je možné, že bude nutno přijmout ve věci posouzení dopadu celkově proaktivnější přístup, a zde zajisté nepomohlo, že jednomu z odvětví důležitých pro posouzení dopadu nebyly položeny žádné klíčové otázky.

Dále chci říci, že některá odůvodnění ve zprávě odůvodňují velmi málo. Mně připadají spíše jako ten typ dokumentů, který se sestavuje před jednáními v naději na to, že se podaří dosáhnout dohody.

V tomto jsem velmi britská a dávám přednost tomu, aby mé záznamy, odpovědi a zprávy vypadaly, jako že byly sestaveny až po dotčených událostech.

Lituji, že evropské společnosti musí čekat, až standard podpoříme, ale nemělo by se očekávat, že Parlament dá souhlas na základě pouhého ujištění, aniž by měl čas a řádní informace na to, aby mohl celou věc projednat.

Těší mě však, že nedávno došlo ke zlepšení ve spolupráci, a těším se, že tomu tak bude i nadále.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Pane předsedající, význam přiměřených účetních standardů nelze přecenit. V dnešním světě potřebují investoři čím dál více jasné, srovnatelné a dostatečné informace, a tyto informace rovněž usnadňují obchodování, neboť snižují náklady na dosahování kompatibility.

Souhlasím tudíž s kolegy v tom, jak je v této věci nezbytná opatrnost. Rozhodnutí by neměla být přijímána bez dostatečného zvážení a já si skutečně myslím, že názory kolegů, kteří zmínili včasné posouzení dopadu jako důležitý nástroj pro nalezení vyvážených řešení, jakož i zajištění toho, aby byly vzaty v potaz všechny zúčastněné subjekty a jejich názory, jsou velmi důležité.

Parlament by měl být samozřejmě rádně informován. Stejně tak je důležité, aby byl systém řízení Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB) revidován a pozměněn, aby se mohly správní orgány ztotožnit s procesem stanovování standardů, k němuž tam dochází, a s jeho výsledky. Jedná se konec konců o jediný orgán, který máme k dispozici pro účely mezinárodního stanovování účetních standardů.

Přestože však tento proces dosud není dokonalý, nesmíme umožnit, aby nás to brzdilo v práci na odstraňování mezery mezi námi a našimi hospodářskými partnery. Dnešní svět je mnohem více vzájemně propojen a je v našem zájmu, abychom zajistili jeho co nejhladší fungování; účetní standardy jsou k tomu účelu životně důležité.

V rámci Transatlantické hospodářské rady toho chtějí dosáhnout obě strany a standardy IFRS, jakož i finanční vykazování, je důležitým nástrojem k nalezení tohoto vzájemného uznání standardů.

Rada IASB je v této chvíli nejlepší způsob, který se nám nabízí. Musí být zapojeny evropské zúčastněné subjekty a fungování by mělo být monitorováno. Může a mělo by být pozměněno, aby se opravily eventuální

chyby, pokud k nim bude docházet. Demokracie samozřejmě trochu trvá, ale někdy to je nezbytné, aby mohly být napraveny chyby. Mnozí mí kolegové zmínili, že je velmi důležité, aby mohl Parlament vznášet připomínky a přispět ke zlepšení celého procesu.

Předsedající. – Rozprava je uzavřena.

Hlasování o tomto bodu se bude konat ve středu ve 12:00.

24. Členství v politických skupinách: viz zápis

25. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

26. Ukončení zasedání

Předsedající. – Zbývá, abych poděkoval posledním šesti poslancům, dvěma odvážným návštěvníkům na galerii, zhruba patnácti úředníkům a našim šedesáti devíti tlumočnickům – je jich více než všech diváků dohromady – za jejich účast.

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:50.)